

DET NORSKE ARBEIDERPARTI

Beretning

for perioden 01.07.1998 - 30.06.2000

Utarbeidet av partikontoret

INNHold

INNLEDNING.....	7
LANDSMØTET 1998	7
SENTRALSTYRET.....	13
SENTRALSTYRETS SAMMENSETNING	14
VIRKSOMHETEN	14
FASTE UTVALG.....	28
KOMMUNALPOLITISK UTVALG.....	29
ELDREPOLITISK UTVALG.....	29
FORUM OG RÅD.....	30
SAMEPOLITISK RÅD	30
ARBEIDS- OG REFERANSEGRUPPER.....	30
VALGANALYSEGRUPPE.....	30
VEDTEKTSGRUPPE.....	31
INTERNASJONAL RESSURSGRUPPE.....	31
ARBEIDSGRUPPE - RETTEN TIL LAND OG VANN I FINNMARK.....	31
UTREDNINGSSEKRETARIATET - ARBEIDSGRUPPER	32
FAGGRUPPE INTERNASJONAL ANALYSE	32
FAGGRUPPE, FAGØKONOMISK RÅD.....	32
FAGGRUPPE, VELFERD OG FORDELING	32
FAGGRUPPE, DEMOKRATI OG DELTAGELSE - BERGEN	32
FAGGRUPPE, MILJØ OG TEKNOLOGI - TRONDHEIM.....	32
FAGGRUPPE, DISTRIKTPOLITIKK OG BOSETTING - BODØ	32
FORBEREDELSESGRUPPA FOR KULTUR	33
FAGGRUPPEN FOR UTDANNING.....	33
LANDSSTYRET	34
LANDSSTYRETS SAMMENSETNING	34
LANDSSTYRETS VIRKSOMHET	35
ÆRESMEDLEMMER.....	46
KVINNEPOLITISK STYRE	47
REVISJONSNEMNDA	47
SAMARBEIDSKOMITEEN MELLOM LO OG DNA	47
FAGLIG/POLITISKE KONFERANSER.....	48
FROKOSTMØTER	48
PARTIETS REPRESENTASJON I STYRER OG KOMITEER M.M.....	48
PARTIKONTORET	49
FYLKESSEKRETÆRER.....	50
ÅRSMØTER I FYLKESPARTIENE	50
SEKRETÆRKONFERANSER.....	51
MEDLEMSUTVIKLINGEN	53
PROGRAMARBEIDET.....	54
RETTFERDIG FORDELING.....	54
SOSIALDEMOKRATI 2000.....	54

INFORMASJONSARBEIDET	54
INTERNETT.....	55
AKTUELT PERSPEKTIV	56
VALGKAMPEN 1999	57
VALGKAMPSENTRALEN.....	57
MATERIELL	58
SKOLERING	58
VALGKAMPÅPNING	58
FAGLIG/POLITISK VALGKAMP	59
FAGLIG/POLITISK ARBEID	59
FAGLIG/POLITISKE KONFERANSER.....	59
FROKOSTMØTER	59
KOMMUNALPOLITISK UTVALG	61
KOMMUNENES SENTRALFORBUND (KS).....	61
LANDSSTYRET	62
LANDSTINGET	62
FYLKESSTYRENE.....	62
FØRSTEKANDIDATSAMLINGER	63
SAMARBEID MED NORSK KOMMUNEFORBUND (NKF)	
OG EL & IT-FORBUNDET	63
SAMEPOLITISK ARBEID	64
SAMEPOLITISK RÅD	64
2. ORDINÆRE SAMEPOLITISKE KONFERANSE, TROMSØ, 1. OG 2. APRIL 2000:	65
ARBEIDERPARTIETS REPRESENTANTER I SAMETINGET	65
SAMETINGSGRUPPAS STYRE	66
GRUPPAS REPRESENTASJON	66
ØVRIG REPRESENTASJON I BERETNINGSPERIODEN	67
GRUPPEMØTER	68
SAMETINGSSAMLINGER	69
VIKTIGE SAKER GRUPPA HAR BEHANDLET	69
ARBEIDET PÅ SAMETINGSSAMLINGENE	70
ARBEIDET PÅ SAMETINGSSAMLINGENE	70
KONTAKT MED LOKALLAGENE	70
KONTAKT MED FYLKESPARTIENE	70
KONTAKT MED DNA SENTRALT	70
GRUPPAS VURDERING AV ARBEIDET I 1999	71
KONTAKT MED PARTIORGANISASJONEN	71
KONTAKT MED DNA SENTRALT	71
INTERNASJONALTARBEID	72
NORDISK SAMARBEID	72
EUROPEISK SAMARBEID	72
DEN SOSIALISTISKE INTERNASJONALE.....	72
KVINNEBEVEGELSEN.....	73
INNLEDNING.....	73
LANDSKVINNEKONFERANSEN 1998	73
KVINNEPOLITISK STYRE	75
SEKRETARIAT	76
KVINNEPOLITISK STYRES MØTER OG ARBEID	76
ANDRE ARRANGEMENTER	77

LEDERMØTER.....	77
ARBEIDSGRUPPER.....	78
ORGANISASJONS- OG STUDIEARBEIDET	79
TIPSHEFTE FOR KVINNER I JURYMEDLEMMER I VOLDTEKTSSAKER	79
THINA THORLEIFSENS STUDIEFOND	80
INFORMASJONS- OG KOMMUNIKASJONSARBEID	80
POLITISK ARBEID.....	81
ET ARBEID Å LEVE MED	81
KVINNER I EN NY VERDEN	81
ANDRE FORSLAG ETTER LANDSKVINNEKONFERANSEN 1998	81
KOMMUNE- OG FYLKESTINGSVALGKAMPEN 1999.....	82
INTERNASJONALT ARBEID	82
NORDISK SAMARBEID	82
EUROPEISK SAMARBEID	83
SOSIALISTINTERNASJONALENS KVINNER.....	83
KVINNER KAN KURS I ØST-EUROPA	83
INTERNASJONALT SOLIDARITETSARBEID	84
FN	84
FEBE-FONDET.....	84
RACHEL GREPP-HEIMEN.....	84
DNAS STORTINGSGRUPPE	86
STORTINGSGRUPPAS STYRE	86
TILLITSVALGTE I STORTINGET OG AVDELINGENE	86
SEKRETARIATET	87
STORTINGSGRUPPAS VIRKSOMHET.....	87
ØKONOMI OG FINANSPOLITIKK.....	87
STATSBUDSJETTET FOR 1999	87
REVIDERT BUDSJETT 1999	89
STATSBUDSJETTET FOR 2000	90
REVIDERT BUDSJETT 2000	91
ENERGI- OG MILJØPOLITIKKEN	92
NÆRINGSPOLITIKKEN	93
FISKERIPOLITIKKEN.....	95
JUSTISPOLITIKKEN	96
UTDANNINGSPOLITIKKEN.....	98
FAMILIE-, KULTUR- OG ADMINISTRASJONSPOLITIKKEN	99
HELSEPOLITIKKEN	100
SOSIALPOLITIKKEN	101
KOMMUNEPOLITIKKEN	102
BOLIGPOLITIKKEN.....	103
SAMFERDSEL.....	104
UTENRIKSPOLITIKKEN	105
FORSVAR OG SIKKERHET	107
KONTROLL- OG KONSTITUSJONSKOMITEEN	109
REGJERINGENS VIRKSOMHET	109
REGJERINGENS SAMMENSETNING.....	109
REGJERINGENS ARBEID	110
FORNYING AV OFFENTLIG SEKTOR.....	110
BOLIG	111
FAMILIE	111
KRIMINALITET	112
SOSIAL OG HELSE	112
KIRKE- OG UNDERVISNING	112
NÆRINGSPOLITIKK OG ARBEIDSLIV	113

ENERGI, MILJØ OG SAMFERDSEL.....	113
KULTUR	114
UTENRIKS, BISTAND OG FORSVAR	114
DET NORSKE ARBEIDERPARTIS LOTTERIVIRKSOMHET.....	116
VIRKSOMHENTEN I 1998.....	116
VIRKSOMHETEN I 1999.....	116
VIRKSOMHETEN I 2000.....	117
ARBEIDERNES UNGDOMSFYLKING	118
MILJØ.....	118
INTERNASJONAL SOLIDARITET OG TOLERANSE	118
DELTAKELSE OG RETTIGHETER	119
ORGANISASJON	119
KURS OG KONFERANSER	119
PRAKSIS	120
VALGKAMP	120
UTØYA.....	121
IUSY LEIREN	121
HISTORIE PROSJEKTET	121
SENTRALSTYRET I PERIODEN.....	121
ANSATTE PÅ AUF SENTRALT	121

INNLEDNING

Landsmøtet 1998 ble holdt i Kongressenteret, Folkets Hus, Oslo, i dagene 20. – 22. november.

Hovedsakene på landsmøtet var behandlingen av programmet ”Politikk for rettferdig fordeling,” innkomne forslag og arbeidet i organisasjonen.

Landsmøtet gjenvalgte Thorbjørn Jagland som leder, Hill-Marta Solberg og Jens Stoltenberg som nestledere og Solveig Torsvik som sekretær.

Partiets arbeid har i stor grad vært preget av forberedelser og gjennomføring av valgkampen foran fylkestings- og kommunestyrevalget 13. september 1999. Valgdeltakelsen ved lokalvalg har blitt stadig lavere siden 1963, og denne tendensen ble ytterligere forsterket ved valget i 1999. Vi må helt tilbake til 1922 for å finne en lavere valgdeltakelse i kommunestyrevalg. Fylkestingsvalgene har aldri hatt lavere deltakelse. Vel 60 prosent av de stemmeberettigede stemte ved kommunestyrevalget i 1999, mens nær 57 prosent deltok i fylkestingsvalget.

Ved kommune- og fylkestingsvalget fikk Ap framgang i 174 kommuner. I 19 av disse kommunene var framgangen på mellom 10 og 20 prosent. Størst framgang hadde Ap i Dyrøy i Troms, der partiet gikk fram med 20 prosent til en oppslutning på 59,8 prosent.

I 16 kommuner fikk Ap en oppslutning på mellom 50 og 72,8 prosent. Størst oppslutning i prosent fikk Ap i Årdal i Sogn og Fjordane. Hele 72,8 prosent av innbyggerne i denne kommunen ga sin stemme til Arbeiderpartiet.

I perioden 1999-2003 har partiet 7 fylkesordførere, 1 fylkesrådsleder og 5 fylkesvaraordførere.

I samme periode har Ap 164 ordførere, samt 8 bydelsutvalgsledere i Oslo. Ap har i perioden 1999-2003 20 flere ordførere enn i perioden 1995-99. Valget ga Ap en samlet kvinneandel på 38,2 prosent i landets kommunestyrer, en økning på 2,2%. Vel 34 prosent av kommunestyre-representantene om ble valgt i 1999 er kvinner. I 1995 var andelen knapt 33 prosent. I fylkestingene sitter det nå nesten 42 prosent kvinner, i forrige periode var det vel 41 prosent. I fylkestingene ligger Arbeiderpartiet høyest med vel 48 prosent kvinnelige representanter. De andre større partiene, med unntak av Frp, har alle en kvinneandel på over 40 prosent

LANDSMØTET 1998

Det norske Arbeiderpartis 57. ordinære landsmøte ble holdt i dagene 20. – 22. november i Kongressenteret, Folkets Hus, Oslo.

Landsmøtet skal i følge lovene bestå av 300 representanter med fulle rettigheter valgt av fylkespartiene etter bestemte regler. Landsstyret og Kvinnepolitisk styre deltar med tale- og forslagsrett, men ikke stemmerett. Stortingsgruppa og Sametingsgruppa velger en representant for hver 10. representant de har i henholdsvis Stortinget og Sametinget. Disse deltar med tale- og forslagsrett. De politiske rådgiverne ved partikontoret har rett til å være med i forhandlingene på samme vilkår.

Det var sendt inn fullmakter for 300 representanter og ved åpningen ved det møtt fram 297 representanter herav 28 vararepresentanter. To av representantene ankom landsmøtet i løpet av møtets første dag, mens Bjørn Fjukstad, Svalbard ble sittende værfast på Svalbard og ble forhindret i delta på landsmøtet.

Landsmøtet ble holdt for åpne dører med adgang for media, samt for partimedlemmer mot framvisning av spesielt adgangskort.

Det var innbudt en rekke gjester fra våre søsterpartier i Europa og følgende var til stede:

Lene Jensen	Socialdemokratiet	Danmark
Göran Persson	SAP	Sverige
Ingela Thålen	SAP	Sverige
Enn Kokk	SAP	Sverige
Stefan Gullberg	SAP	Sverige
Roger Hællhag	SAP	Sverige
Paula Parmanne	SDP	Finland
Sighvatur Björnvinsson	Althyduflokkurinn	Island
Franz Thönnies	SPD	Tyskland
Rosemary Nuamah	The Labour Party	Storbritannia
Vidmantas Verbickas	LSDP	Litauen
Jarno Laur	Môôdukad	Estland
Mr. Viesturs Pauls Karnups	SDSP	Latvia
Tom Saxèn	SAMAK	
Ton Beumer	PES	
Ivo Divkovic	SD BiH	
Ovcina Ismet	SD BiH	
Maurice Braud	PS	Frankrike
Milorad Djurovic	SDPM	Montenegro
Zarko Rakcevic	SDPM	Montenegro
Branislav Neskovic	SNSDRS	Republic of Srpska
Eva Kaprasova	CSSD	Tsjekkia
Carlos Parra	PS	Chile
Giovanni Magnolini	DS	Italia

I tillegg møtte en rekke innbudte fra innenlandske organisasjoner tilknyttet arbeiderbevegelsen samt en del personlig innbudte.

Følgende 300 representanter deltok med fulle rettigheter:

Østfold

001	Arne Øren	002	Terje Blomberg
003	Ane Tømmerås	004	Hans Egil Andreassen
005	Rolf-Thore Hildebrandt	006	Tove Pålerud Sæterdal
007	Paul Erik Krogs vold	008	Inger Christin Torp
009	Svein Høiden	010	Ann-Cathrin Becken
011	Terje Granli	012	Wenche Hågensen
013	Svein Roger Stamnestrø	014	Yngve Hagen
015	Bjørn Aage Sørensen	016	Vigdis Berg Sørensen
017	Gunnar Bye		

Akershus

018	Ragnar Kristoffersen	019	Wenche Paulsrud
020	Siri Hov Eggen	021	Astrid Huitfeldt

022 Maren J. Helland
 024 Per Løwø
 026 Tom A. Ludvigsen
 028 Sven Nuland
 030 Bjørn Jarle Lund
 032 Brit Kjeldseth Arntzen
 034 Håkon Tveitane
 036 Jens Høibø
 038 Øyvind Ottesen
 040 Bente Fredheim Nygaard

Oslo

042 Trond Jensrud
 044 Sven Hugo Johanson
 046 Nina Backhe
 048 Thorbjørn Berntsen
 050 Knut Elgsaas
 052 Øystein Moen
 054 Guri Krigsvoll
 056 Helge Busengdal
 058 Hans Petter Duerud
 060 Tor Langmyr
 062 Atle Faye
 064 Gro Tvedt Andersen
 066 Signe Horn
 068 Pål Martin Sand
 070 Marit Aasen Heggdal
 072 Rita Westby
 074 Kristin Stormo

Hedmark

075 Bente Elin Lilleøkseth
 077 Marianne Evenstad
 079 Bjørn Lodve Wikstrøm
 081 Georg Olastuen
 083 Siri Austeng
 085 Marit Gilleberg
 087 Øyvind Hartvedt
 089 Bjørnar Kristiansen
 091 Randi Sætre
 093 Nina Tollan
 095 Inger Lise Johnsen

Oppland

097 Bjørn Iddberg
 099 Gunnar Tore Stenseng
 101 Trond Ole Haug
 103 Aksel Eng
 105 Sveinung Homme
 107 Arne Roar Lier

023 Arvid Garsjømoen
 025 Anne-Grethe Lossius
 027 Grethe Fossli
 029 May Graanum
 031 Lillian Hansen
 033 Hilde Thorkildsen
 035 Mona Mathisen
 037 Aase Flatland
 039 Anne Odenmarck
 041 Herbjørn Karlsen

043 Karin Yrvin
 045 Tom Pape
 047 Kleiv Fiskvik
 049 Bjørn Rudaa
 051 Karen Kristine Friele
 053 Berthold Grünfeld
 055 Rashid Nawaz
 057 Knut Roger Andersen
 059 Frode Jacobsen
 061 Florin Olsen
 063 Elin Gudmundsen
 065 Torbjørn Iversen
 067 Helga Strømme
 069 Trine Lise Sundnes
 071 Kaare Sandegren
 073 Anne Cathrine Berger

076 Ole Edvard Bjørnstad
 078 Gry V. Engli
 080 Kirsten H. Teige
 082 Olav Lund
 084 Willy Kroken
 086 Arve Bones
 088 Grete Julsrud
 090 Terje Hoffstad
 092 Tone Sønsterud
 094 Thorbjørn Bekkevold
 096 Erling Brandsnes

098 Lisbeth A. Larsen
 100 Hanne Grethe Bakken
 102 Astrid Kvarme
 104 Marit B. Sandum
 106 Ingfrid Moen
 108 Bjørg K. Haugsbakken

109 Espen Johnsen
 111 Anders Aslesen
 113 Per Morten Herland
 115 Erik S. Winther
 117 Melvin Rykhus

Buskerud

118 Anders K. Lunde
 120 Aud Watnebryn
 122 Sigrud Lein
 124 Hilde Klæboe
 126 Gerd Eva Volden
 128 Øyvind Birkeland
 130 Laila Gustavsen
 132 Anne Sandum

110 Marie Skogstad
 112 Magna Hølland Skogli
 114 Olaug Ekroll Mølmsaug
 116 Wenche Eimann

119 Gerd Johnsen
 121 Ivar Reinton
 123 Geir Sjønnegård
 125 Grethe Østvold
 127 Kjell Ålien
 129 Kadafi Zaman
 131 Rune Bugge Persson
 133 Frank Willy Larsen

Vestfold

134 Trond Mathisen
 136 Cecilie Stenbrenden
 138 Karl Einar Haslestad
 140 Nils Henning Hontvedt
 142 Roar Tandberg
 144 Rune Høiseth

135 Frode Svendsen
 137 Anne Rygh Pedersen
 139 Inger Lønseth
 141 Arild Øynes
 143 Turid Løsnes
 145 Ragnhild Falkenberg

Telemark

146 Øystein Beyer
 148 Nils Bjørnflaten
 150 Magnus Straume
 152 Erik Haatvedt
 154 Halftan Haugan
 156 Ragnhild Barland
 158 Frank Bakke

147 Terje Aasland
 149 Gunn B.R.Holmelid
 151 Audhild Arnesen
 153 Aud Jonskås
 155 Tor Strømme
 157 Linne Tangen

Aust-Agder

159 Per Åge Nilsen
 161 Robert C. Nordli
 163 Tellef Harstveit

160 Tone Midttun
 162 Inger Hallen
 164 Laila Øygarden

Vest-Agder

165 Tor Hultmann
 167 Eirik Furuseth
 169 Bjørn Robstad
 171 Olly Kristensen

166 Jan Helland-Olsen
 168 Martha Rondestvedt
 170 Rolf Terje Klungland
 172 Torbjørg Mydland

Rogaland

173 Brit Egaas Røen
 175 Kristine Gramstad
 177 Else J. Langøen
 179 Edel F. Birkeland
 181 Helga Rullestad

174 Svein H. Andersen
 176 Lars A. Myhre
 178 John Otto Aase
 180 Jakob Reidar Følsvik
 182 Henrik Ravndal

183 Inghild Vanglo
185 Kirsten Refsnes

Hordaland

187 Gisle Handeland
189 Pål Berrefjord
191 Helge Vågen
193 Terje Hermansen
195 Åse Sælensminde
197 Liv Oda Dale
199 Arild Berge
201 Odd Tøsdal
203 Ragnar Floen
205 Gro Jensen Gjerde
207 Aud Opheim Lygre
209 Øystein Holmelid

Sogn og Fjordane

210 Elsa E. Raftenvold
212 Ivar Svensøy
214 Else Kristine Husabø
216 Åshild Kjelsnes
218 Ingrid Bjørketun Heggø
220 Ragnhild Holmelid

Møre og Romsdal

221 Grethe W. Bjørlo
223 Grete Marie Eikebu
225 Roald Fiksdal
227 Rune S. Opstad
229 Olav Søderberg
231 Gudny Fagerhol

Sør-Trøndelag

233 Knut Ring
235 Aud Fremstad
237 Eirik Ø. Thorshaug
239 Bente K. Sognli
241 Einar Aasen
243 Tore Nordseth
245 Toril Strand
247 Gudmund Gjengaar
249 Tore P. Værnes
251 Kjell Iversen
253 Julla Engan

Nord-Trøndelag

254 Hildur Fallmyr
256 Ketil Lindseth
258 Jorunn Klinkenberg
260 Sigrun Risholt Nielsen

184 Bjørn A. Olsen
186 Torfinn Opheim

188 Kari Manger
190 Vigdis Ravnøy
192 Steinar Eidsvik
194 Terje Ohnstad
196 Ole-Jørgen Johannessen
198 Sølvi Lillejord
200 Joril Christensen
202 Svein Teigland
204 Liv Dolve
206 Bård Strøm
208 Bente Krokeide

211 Marit Botn Lefdal
213 Kjell Heggen
215 Rune Nordvik
217 Kjell Eldegard
219 Tor Bremer

222 Arne Danielsen
224 Else Ersvik
226 Helen Skogan Olsen
228 Harald Martin Stokke
230 Jon Aasen
232 Gunnhild Humberst

234 Elbjørn Harsvik
236 Ketil Iversen
238 Solfrid A. Løvseth
240 Monica Sivertsen
242 Inga Balstad
244 Rune Olsø
246 Aina Holst
248 Aase S. Hovland
250 Erna Barø
252 Geir Waage

255 Merethe Storødegård
257 Bjørn Iversen
259 Alf Daniel Moen
261 Odd Eiliv Thranning

262 Kjetil Mjøsund
264 Lasse Øystein Lindstrøm

263 Karin Othelie Laukøy Moe

Nordland

265 Oddny Annie Bang
267 Sonja Alice Steen
269 Steinar Molvik
271 Jim Grande
273 Idar Sørensen
275 Svein Roar Jacobsen
277 Thor Bjørnar Tøgersen
279 Solveig Hedlund
281 Hildegunn Jorunn Arntzen

266 Siv Dagny Aasvik
268 Leif Elsvatn
270 Britt Solvik
272 Eirik Eriksen
274 Kari Berg
276 Eva Ulriksen
278 Bernt Gøran Lund
280 Arne Marhaug
282 Trude Kristin Kristensen

Troms

283 Steinar F. Dreyer
285 Halvar Hansen
287 Walborg Fossan
289 Louise Sollied
291 Harald Moe

284 Hans Petter Myrland
286 Oddvar K. Skogli
288 Marit Myklevoll
290 Trine Eskeland
292 Astrid Irene Tunheim

Finnmark

293 Ingalill Olsen
295 Evy Ann Midttun
297 Anne Strifeldt Ballo
299 Roger Hansen

294 Arne Dag Isaksen
296 Steinar Pedersen
298 Tom Sottinen

Svalbard

300 Bjørn Fjukstad - **forfall**

Landsmøtet åpnet med et sammensatt kulturprogram. Magne Lindholm åpnet programmet med å lede allsangen "Sosialistmarsj". Deretter var det en video- og fotoproduksjon kalt "Reformer og hendelser gjennom hundre år". Torill Johannessen og Nina Harte framførte "Synkronsvømming" til melodi av Andrew Sisters "Bei Mir Bist du Schön". Magne Løindholm fremførte så "Dagen i morgen etter tekst av Marie Vik. "Blomsterenga" til tekst av Guttorm Lyshagen og melodi av Anne-Line Sandnes ble sunget av Liv Unni Larsson. Torill Johannessen og Nina Harte danset så "Jenter i strikk" etter musikk av Kronos Quartet "Sunset". Magne Lindholm fremførte så "Å, den som ikke høre" fra "Knittringen" av Berthold Brecht. "Mot et nytt tusenår" med tekst av Guttorm Lyshagen ble framført av Vivi Haug. Olav H. Hauges tekst "Draumen" ble framført av Magne Lindholm. Guttorm Lyshagens tekst "Vår verden" med melodi av Kjetil Skaslien ble framført av Liv Unni Larsson og Magne Lindholm. Åpningsprogrammet ble avsluttet med Harald Tusborgs tekst "Draumen om morradan" fra forestillingen "Ungen" på Det norske Teateret med melodi av Egil Monn Iversen.

Musikkkvartetten ble ledet av Kari Stokke på klaver. Øvrige medvirkende var Svend Erik Kristoffersen på synth, Lage Thune Børresen på trommer og Per Thomas Nygaard på bass.

Research og videoproduksjon var ved Arild Trøan.

Deretter holdt Thorbjørn Jagland minnetale over partifeller som var gått bort siden forrige landsmøte.

Sveriges statsminister Göran Persson hilste landsmøtet på vegne av de internasjonale gjestene. Også nestleder i Socialdemokratiet i Danmark Lene Jensen hilste landsmøtet. Tidligere statsminister Oddvar Nordli hilste landsmøtet på vegne av de innenlandske gjestene.

Landsmøtet vedtok enstemmig følgende sakslite;

- Åpning
- Konstituering
 - o Godkjenning av fullmaktene
 - o Godkjenning av innkallingen
 - o Godkjenning av sakslista
 - o Godkjenning av arbeidsordningen
 - o Valg av ordstyrere, sekretærer og komiteer
- Innstilling om Beretningen
- Innberetning fra Revisjonsnemnda
- Innkomne forslag
- Lovendringer
- Den politiske situasjonen
- Politikk for rettferdig fordeling
- Arbeidet i organisasjonen
- Reaksjonskomiteens innstillinger
- Valg
- Avslutning

Det ble oppnevnt to redaksjonskomiteer som behandlet de innkomne forslag og de saker som ble fremmet under landsmøtet. Landsmøtet vedtok følgende uttalelser;

- Den politiske situasjon
- Ja til en aktiv Europa-politikk
- Bekjemp volden
- Adopsjon til barnets beste
- Energi og miljø
- Internasjonale utfordringer

I overensstemmelse med partiets lover valgte landsmøtet medlemmer til Sentralstyret, Kvinnepolitisk styre og Revisjonsnemnda.

Det er i tillegg til møteprotokollen også utarbeidet en fullstendig referatprotokoll som inneholder innledningene, debattene, uttalelsene og alle vedtak som ble gjort i møtet.

SENTRALSTYRET

SENTRALSTYRETS SAMMENSETNING

Landsmøtet i 1998 valgte følgende som medlemmer av Sentralstyret:

Thorbjørn Jagland, leder, Hill-Marta Solberg, nestleder, Jens Stoltenberg, nestleder, Solveig Torsvik, sekretær, Yngve Hågensen, Grethe G. Fossum, Jan Davidsen, Aud Viken, Tore Hagebakken, Grete Knudsen, Bjørnar Olsen, Terje Moe Gustavsen, Solbjørg Lervik, Kjell Bjørndalen, Britt Hildeng, Martin Kolberg, Susanne Bratli Grannes og Rolf Erling Andersen.

I tillegg deltar leder av Kvinnepolitisk styre, Karita Bekkemellem Orheim og AUFs leder, Anniken Huitfeldt i Sentralstyrets møter med fulle rettigheter.

VIRKSOMHETEN

Sentralstyret har i perioden 01.07.1998 - 30.06.2000 holdt 40 møter, behandlet 326 saker og vedtatt følgende uttalelser:

I møte 05.10.1998;

Arbeiderpartiets kommentar til statsbudsjettet

1. Regjeringens forslag til statsbudsjett viser ikke vei i en vanskelig økonomisk situasjon

Regjeringen Bondevik har lagt fram et forslag til statsbudsjett for 1999 som verken bør eller kan bli vedtatt. Statsbudsjettet bryter med samarbeidslinja i norsk arbeidsliv som har vært vesentlig for styringen av den økonomiske politikken. Forskjellene vil øke og regjeringens egne beregninger viser at det er stor fare for at ledigheten kan øke de nærmeste årene.

2. Kutt i viktige velferdsordninger betaler for kontantstøtten

Det er et klart svakhetstegn ved regjeringens forslag til budsjett at nesten hele innstrammingen kommer gjennom økte skatter og avgifter for vanlige folk, økt bruk av egenandeler og redusert barnetrygd. På toppen av det hele ønsker regjeringen å ta bort en lovfestet feriedag.

- Kraftig reduksjon av barnetrygden. Familier med barn i barnehage og foreldre med mange barn rammes hardest.
- Egenandelene for helsetjenester økes kraftig, spesielt for barn og pensjonister.
- Pensjonene underreguleres.
- Opphever en lovfestet rett og fjerner en feriedag.
- Løfter om kommuneøkonomi og barnehager følges ikke opp.

3. Regjeringen går fra løfter om å følge opp eldrereformen

Regjeringen følger ikke opp eldresatsingen. Utbyggingen reduseres med 2100 plasser neste år. Regjeringen går dermed fra et enstemmig Stortingsvedtak.

4. Regjeringen halverer antall tiltaksplasser

Regjeringen foreslår nesten en halvering av nivået på ordinære arbeidsmarkedstiltak fra et gjennomsnittlig nivå på 15 000 plasser i år til et gjennomsnittlig nivå på 8 000 plasser i 1999. Dette er ikke et forsvarlig kutt i en situasjon der regjeringa selv ikke forventer noen nedgang i ledigheten til neste år. Kvalifiseringsinnsatsen og formidlingsinnsatsen vil bli svekket. Resultatet kan stikk i strid med regjeringens forventninger gi økt ledighet.

5. Regjeringens budsjettforslag svekker bedriftenes konkurranseevne

Regjeringens avgiftsøkninger bidrar til økt pris- og kostnadsvekst. Dette kommer i tillegg til de høye rentene. Budsjettet bidrar ikke til å redusere de særnorske problemene på dette området. Det vil svekke næringslivets konkurranseposisjon i forhold til våre naboland og handelspartnere.

Det er nødvendig med et annet grep i den økonomiske politikken som kan samle bredt politisk, og som ikke minst kan bidra til at arbeidstakere og arbeidsgivere spiller på lag med myndighetene.

I møte 18.01.1999:

Strategisk dialog med EU og EU-landene.

Norges forhold til EU er avgjørende for norske arbeidsplasser og velferd i framtida. EU er inne i en dynamisk utvikling som følge av utvidelse østover og etablering av en felles valuta fra 1. Januar i år.

Dette skaper nye utfordringer for Norge. Derfor må det settes inn ny kraft i Europapolitikken. Arbeiderpartiet har foreslått at Norge tar initiativ til en strategisk dialog med EU for å styrke vår forankring i EØS avtalen. I tillegg bør en strategisk dialog omfatte mer aktiv norsk deltagelse i EUs andre samarbeidsprosjekter.

Arbeiderpartiet ber regjeringen ta initiativ til en strategisk dialog med EU bygget på følgende arbeidsområder:

1. Arbeiderpartiet ber regjeringen arbeide for en styrking av EØS-avtalen, inklusive protokoll 9 om handel med fisk, ved mer aktiv norsk deltakelse i alle deler av avtalens virkeområde.
2. Arbeiderpartiet ber regjeringen innlede en politisk dialog med EU om valutapolitikk, med sikte på en avtale som kan gi større stabilitet for den norske krona gjennom en nærmere tilknytning til Euroen.
3. Arbeiderpartiet ber regjeringen om raskt å legge fram en proposisjon om Schengenavtalen for Stortinget. Videre ber Arbeiderpartiet om at dialogen med EU om politi- og justissamarbeidet følges opp med sikte på deltakelse i Europolsamarbeidet.
4. Arbeiderpartiet ber regjeringen styrke samarbeidet med EU om utvidelsesprosessen. EØS avtalen vil direkte berøres av EUs utvidelse. Videre vil Arbeiderpartiet at Norge støtter utvidelsen mer aktivt, blant annet ved å samordne økonomiske bidrag til kandidatlandenes næringsliv og demokratibygging mer med EU.
5. Arbeiderpartiet ber regjeringen mer aktivt søke samarbeid med EU når det gjelder utvikling av den nordlige dimensjon, EUs Russlands-politikk. Norske støtteordninger til Russland og Barentssamarbeidet må vurderes på ny, i lys av dette.
6. Arbeiderpartiet ber regjeringen styrke norsk deltakelse i arbeidet med utviklingen av en sikkerhetspolitikk for hele Europa, gjennom vårt medlemskap i NATO og vårt assosierte medlemskap i den Vest-Europeiske Union. Dersom organisasjonene på det

sikkerhetspolitiske området endrer arbeidsdeling, må det etableres nye tilknytningsformer til det forsvars- og sikkerhetspolitiske samarbeidet slik at Norge kan fortsette å være en fullverdig deltaker i det europeiske og tranatlantiske samarbeidet.

7. Arbeiderpartiet ber regjeringen intensivere samarbeidet med EU når det gjelder miljø- og energispørsmålene. Dette gjelder særlig oppfølgingen av den internasjonale klimaavtalen.

1. EØS-avtalen.

EØS avtalen er bærebjelken i Norges forhold til EU. Den er avgjørende for å sikre norske bedrifter markedsadgang til EUs indre marked på linje med bedrifter i EU-landene. EØS-avtalen hjemler også viktig samarbeid på områder som forskning, utdanning, forbrukerspørsmål og sosial dialog mellom partene i arbeidslivet.

EØS avtalen ble inngått i 1992. Siden da har det indre marked stadig vært under utvikling og nytt regelverk er kommet til. Det er avgjørende for Norge å være en aktiv partner i dette arbeidet. Vi må løpende utnytte avtalen best mulig og sikre at den er et godt redskap også inn i det neste årtusen. Dette forutsetter blant annet mer informasjon om EØS-avtalen i EU-landene, og støtte til norske bedrifter som opplever problemer med etterlevelse av EØS-avtalen i EU-landene. Styrket samarbeid med arbeidslivets parter vil være viktig i denne sammenhengen.

Arbeiderpartiet ber regjeringen om å styrke arbeidet med EØS-avtalen når det gjelder:

- Enda tidligere deltakelse i prosessen for utforming av nytt regelverk.
- Å få bukt med etterslepet når det gjelder gjennomføring av EØS regelverk i Norge.
- Mer aktiv deltakelse i de mange EU-komiteer Norge har tilgang til.
- Å få innpass i flere viktige komiteer, blant annet på vitenskapsområdet.
- Videre arbeid med protokoll 9 om handel med fisk.

EUs utvidelse vil direkte berøre EØS-området. På dette grunnlaget må det etableres en dialog med EU om utvidelsesprosessen.

2. EUs økonomiske og monetære Union.

1. januar 1999 innførte EU-landene en felles europeisk valuta, Euro. Norge er sterkt knyttet til Euroen, økonomisk og politisk. Samtidig er vi svært utsatt for svingninger i verdensøkonomien. Dette kan øke usikkerheten rundt den norske krona med fare for kurssvingninger og spekulasjon. Økt usikkerhet for næringslivet kan føre til tap av arbeidsplasser og mindre investeringer i Norge.

Innføringen av euroen stiller Norge overfor store utfordringer i dag. Hvis Sverige, Danmark og Storbritannia blir en del av Euroområdet, vil utfordringene øke ytterligere.

Arbeiderpartiet mener derfor at regjeringen med utgangspunkt i EØS-avtalen og det tette handelsmessige samkvem mellom Norge og EU, må ta initiativ til en politisk dialog med EU om valutapolitikk.

Siktemålet med en slik prosess må være å avklare muligheten for en avtale som kan gi større stabilitet for den norske krona gjennom en nærmere tilknytning til Euroen.

Gjennom en slik dialog må bl.a. muligheten for ytterligere kredittavtaler drøftes. Det er også aktuelt å drøfte ulike tiltak fra norsk side som kan underbygge slike avtaler. Ytterligere skritt bør vurderes gjennom en felles studie bl.a. sett i lys av hvordan det valutapolitiske samarbeidet utvikles internasjonalt.

3. Politi- og justissamarbeidet i EU.

Norsk deltagelse i Schengensamarbeidet er viktig for å sikre passfrihet og deltakelse i viktig samarbeid på justis området i Europa. Det er avgjørende for å sikre den nordiske passunionen. Arbeiderpartiet forventer at regjeringen raskt finner løsninger på gjenværende problemer og legger fram en proposisjon for Stortinget slik at avtalen med EU på dette området kan tre i kraft.

EUs justispolitiske samarbeid utvikles stadig. 1.oktober 1998, ble EU-landenes politisamarbeid Europol etablert, etter at alle medlemslandene hadde ratifisert Europol-konvensjonen. Målet for dette samarbeidet er å bekjempe og forhindre terrorisme, ulovlig narkotikahandel, menneskesmugling, illegal handel med atommateriale, hvitvasking av penger og andre former for grove internasjonale forbrytelser. Europol med sitt hovedkvarter i Haag, Nederland, skal være et sambands-, informasjons- og analyseorgan som samarbeider med egne nasjonale politienheter i medlemslandene. Europol har dermed ingen egen operativ styrke, men vil kunne samordne politi-innsats dersom flere lands politi styrker må involveres. Som støtte til virksomheten vil man ta i bruk et eget datasystem, for å lagre opplysninger som kan bidra til å avdekke kriminelle forhold innenfor Europolis arbeidsområder.

EU landene har bestemt å satse på oppbyggingen av Europol som en viktig del av arbeidet for å bekjempe noen av de viktigste samfunnsproblemene i Europa. Dette får også organisatoriske konsekvenser. Europol med sine 155 ansatte i dag, forutsettes å bli 400 i løpet av få år.

Organisert kriminalitet med internasjonale forgreininger er en stor utfordring for de europeiske landene. På denne bakgrunn mener Arbeiderpartiet at Norge må ha en aktiv strategi overfor Europol samarbeidet. Det er i norsk interesse å vurdere mulige samarbeidsformer til Europol. Vi ber regjeringen innlede en aktiv dialog med EU med sikte på norsk deltakelse i Europol.

4. EUs utvidelsesprosess.

Forhandlingene om utvidelse av EU er i gang. Denne prosessen har en sterk dynamikk. I løpet av noen år vil EU-utvidelse være en realitet selv om den nøyaktige timeplanen ikke er klar i dag.

EUs utvidelse er i norsk interesse. EU utvidelse til Sentral- og Øst-Europa samt Baltikum, betyr større stabilitet i hele Europa. Arbeiderpartiet ber regjeringen intensivere støtten til en raskest mulig utvidelsesprosess i EU som inkluderer de baltiske land. Dette forutsetter en aktiv dialog med kandidatlandene, med EU-landene og med EU-systemet.

Det bør også vurderes hvordan Norges politiske og økonomiske støtte til demokratibygging og næringsutvikling, spesielt i Baltikum og Østersjø-området bedre kan knyttes til prosessen med disse landenes integrasjon i det Europeiske samarbeidet og forhandlingene med EU. Kanalisering av norske økonomiske bidrag via EUs fond, er en mulighet. Det kan også være aktuelt å bidra mer direkte overfor kandidatlandene med norske erfaringer når det gjelder samarbeid med EU, som kan være nyttige i deres prosess.

Norge har også direkte interesser i EUs utvidelse ved at den vil føre til et utvidet EØS-område. På denne bakgrunn er det viktig å ha en organisert, løpende dialog med EU gjennom hele utvidelsesprosessen.

5. EUs nordlige dimensjon - samarbeidet med Russland.

Spørsmålet om hvordan Russland kan integreres i det europeiske og atlantiske samarbeidet står sentralt i norsk utenrikspolitikk, og det er i vår interesse å samarbeide om dette med Russland, de europeiske land, EU og USA. På denne bakgrunn bør Norge ha en aktiv holdning til det finske forslaget om å utvikle en nordlig dimensjon i EU. Forslaget innebærer først og fremst en EU-politikk i forhold til Russland, og vil spesielt være i fokus under Finlands formannskapsperiode i EU, 2. halvår 1999. EU har i dag en omfattende samarbeidsavtale med Russland, som også innebærer økonomisk engasjement.

Norges samarbeid med Russland er også viktig. Vi er det eneste NATO-land med grense til Russland og står sentralt i utviklingen av det grenseregionale samarbeidet mellom Russland og Norden, Barentssamarbeidet. Vi bør bruke denne rollen og dette samarbeidet enda mer aktivt i vår dialog med EU.

Storingsflertallet vedtok i statsbudsjettet for 1999, en kraftig reduksjon i bevilgningene til demokrati- og miljøstøtte i Russland. Dette har svekket muligheten til innsats når det gjelder demokratiltak og atomsikkerhetsarbeid.

Arbeiderpartiet ber regjeringen ta initiativ til en gjennomgang av norsk engasjement i forhold til Russland når det gjelder Barentssamarbeidet, demokrati- og næringsstøttesamarbeidet, miljøsamarbeidet og atomsikkerhetssamarbeidet. Hensikten skal være å styrke og effektivisere dette arbeidet samt samordne det bedre med og knytte det tettere opp til engasjement internasjonalt, blant annet EUs arbeid.

6. Forsvars- og sikkerhetspolitikken i EU.

Som medlem i NATO og assosiert medlem i den vesteuropeiske union, VEU, har Norge vært en aktiv deltaker i utviklingen av det nye forsvars- og sikkerhetspolitiske samarbeidet i Europa etter Berlinmurens fall. Noe av det viktigste som har skjedd er at skillelinjene mellom ulike allianser og organisasjoner er brutt ned slik at både NATO-land, tidligere Warsawapakt- land og de alliansefrie land kan delta i arbeidet med å skape større sikkerhet.

Det er fortsatt en utfordring å utvikle samarbeidet mellom land og organisasjoner uten å bygge opp dobbelt- funksjoner og nye militære strukturer. Det er også viktig å erkjenne behovet for amerikansk deltakelse i den europeiske sikkerhetspolitikken. NATOs sentrale rolle i europeisk sikkerhetspolitikk etter den kalde krigens slutt bekrefter dette.

Samtidig videreutvikles den europeiske sikkerhets- og forsvarsidentitet, ESDI. Dette er positivt for å styrke den europeiske evne til krisehåndtering. Det er i norsk interesse både å ha et sterkt NATO med amerikansk deltakelse og et europeisk sikkerhetspolitisk samarbeid der alle europeiske land uavhengig av alliansetilknytning kan delta.

Den siste tiden har prosessen for utvikling av forsvars- og sikkerhetspolitikken i EU skutt ny fart. Arbeiderpartiet ber regjeringen ta initiativ for å styrke og klargjøre norsk deltakelse i denne prosessen. Dette kan gjøres gjennom vårt assosierte medlemskap i VEU og vårt medlemskap i NATO. Men det må også i sterkere grad være en del av vår aktive dialog med EU og med EU-landene. Det er avgjørende for norsk sikkerhet at vi også i framtiden kan være en aktiv og fullverdig deltaker i det europeiske samarbeidet om forsvars- og sikkerhetspolitikk. Vi må derfor fra norsk side løpende vurdere hvordan dette kan skje. Dersom organisasjonene på det forsvars- og sikkerhetspolitiske området endrer arbeidsdeling, må det etableres nye tilknytningsformer til det forsvars- og sikkerhetspolitiske samarbeidet i Europa, slik det for noen år tilbake ble aktuelt å søke

assosiert medlemskap i den Vest-Europeiske Union, VEU. Dette vil ikke innebære noen prinsipielt ny politisk holdning til norsk deltakelse i det europeiske forsvars- og sikkerhetspolitiske samarbeidet. Norsk siktemål må hele tiden være å opprettholde vår rolle som en fullverdig deltaker i det europeiske og transatlantiske samarbeidet.

7. Miljø- og energipolitikken i EU.

Dialogen mellom Norge og EU om miljø- og energispørsmål må intensiveres. Dette må spesielt gjelde for oppfølgingen av den internasjonale klimaavtalen. Kyoto-avtalen åpner for et helt nytt prinsipp i internasjonale miljøavtaler hva angår muligheten for at land kan gå sammen for å redusere utslippene av klimagasser gjennom handel med utslippskvoter og felles gjennomføring. De sosialdemokratiske partiene i Norden har tatt initiativ til at det opprettes et felles nordisk system med utslippskvoter. Et slikt nordisk samarbeid bør være første skritt mot et bredere europeisk samarbeid om utslippskvoter. Arbeiderpartiet ber regjeringen følge opp disse ideene i en aktiv dialog i Norden, med EU-landene og med EU.

Norge er en betydelig leverandør av naturgass til det europeiske markedet. Det er viktig for Norge å ha stabile markeder for salg av gass, samtidig som norsk gass representerer stabilitet og trygg forsyning for de europeiske land som er mottakere av norsk gass. På denne bakgrunn er olje- og gasspolitikk et viktig område for samarbeid mellom Norge og EU. I arbeidet med EUs gassmarkedsdirektiv erfarte vi hvor viktig det var å ha et tett samarbeid. Arbeiderpartiet ber regjeringen ytterligere styrke dialogen mellom Norge og EU på dette området.

På områder der Norge er betydelig i europeisk sammenheng, som energiområdet, skipsfart og fiskerier, må vi søke aktivt samarbeid med EU og EU-landene.

I møte 08.03.1999:

Etterutdanningsreformen bør tre i kraft fra 1. januar 2000

LO's vedtak foran vårens lønnsoppgjør gir et godt grunnlag for et fornyet og forsterket solidaritetsalternativ. Vilje til inntektspolitisk samarbeid er sammen med iverksetting av reformen for etter- og videreutdanning et godt og nødvendig utgangspunkt for å trygge arbeidsplassene og velferden i framtida.

Arbeidstakernes vilje til å ta ansvar må møtes med reell vilje til lignende ansvar fra arbeidsgivere og myndigheter.

Arbeiderpartiet mener at de siste uavklarte delene av etter- og videreutdanningsreformen må avklares snarest slik at reformen kan tre i kraft fra 1. januar 2000 og innbetalingene kan starte i forbindelse med tariffrevisjonen 1. mai i år.

Arbeiderpartiet krever:

- Regjeringen må snarest fremme forslag om lovfestet rett til utdanningspermisjon og at reglene for dette nedfelles i Arbeidsmiljøloven. Sosiale ordninger som rett til sykepengen, fødselspenge, dagpenger, feriepenge mv. for personer som har permisjon for å ta etter- og videreutdanning må avklares.
- Regjeringen må gi klart uttrykk for at den er villig til å bidra med sin part i et fond der alle arbeidstakere og arbeidsgivere innbetaler sine andeler.

- Regjeringen må etablere et system for anerkjennelse og dokumentasjon av realkompetanse. Et slikt system sammen med komprimerte løp for voksne og § 20-ordningen vil redusere kostnadene ved opplæring av voksne sammenlignet med unge.
- Regjeringen må ta initiativ til å tilpasse ordningene i Lånekassa til de voksnes behov. Særlig viktig er det å få endret grensen for avkorting mot egen inntekt og behovsprøving av forsørgertillegget. For voksne som vil ta grunnskole - og videregående opplæring må det etableres gode ordninger gjennom Lånekassa for støtte til utgifter ved livsopphold.
- Regjeringen må etablere en tilskuddsordning for å støtte systematiske programmer for kompetanseutvikling i virksomhetene.
- Regjeringen må over statsbudsjettet bevilge penger til kommuner og fylker, slik at alle født før 1978 gis tilbud om grunnskoleopplæring og videregående opplæring. (Jfr. Buerutvalgets innstilling).

I møte 22.03.1999:

Syssetsettingen i utsatte næringer må sikres

Arbeid for alle er det overordnede målet for Arbeiderpartiet i den økonomiske politikken. Gjennom solidaritetsalternativet ble arbeidsledigheten i Norge presset ned i løpet av 1990-tallet. Ikke minst fikk vi vekst i syssetsettingen i industrien og i annen konkurranseutsatt virksomhet. Fremdeles er arbeidsledigheten i Norge lav sammenlignet med i andre land, og det er fortsatt høy temperatur i norsk økonomi. Imidlertid ser vi tegn til tilbakegang i industrien og annen konkurranseutsatt virksomhet. Selv om vi fortsatt må regne med press i norsk økonomi totalt sett, er det fare for økende ledighet og tilbakegang enkelte steder og innen enkelte bransjer. Vi kan få en todeling av arbeidsmarkedet med mangel på arbeidskraft innen noen områder - og arbeidsledighet innen andre.

I en slik situasjon er det langt i fra slik at størrelsen på den generelle innstramningen i statsbudsjettet alene, er avgjørende for om vi lykkes i å trygge arbeidsplassene. Minst like viktig er innretningen av den økonomiske politikken.

Situasjonen i de utsatte bransjene må møtes med aktive og snarlige politiske tiltak for å hindre økt arbeidsledighet, og for å sikre at verdifull kompetanse ikke går tapt som følge av nedbemanning.

Arbeiderpartiet vil gå inn for:

Styrking av konkurransekraften

Pris- og kostnadsveksten er fortsatt en hovedutfordring for norsk økonomi. En pris- og kostnadsvekst som er dobbelt så sterk som hos våre handelspartnere svekker konkurransekraften til norsk industri. En gjenreiseing av solidaritetsalternativet er særlig viktig for den konkurranseutsatte industrien, som nå kan bli rammet av lavere aktivitet og nedbemanning.

Regjeringen må derfor forsterke sin innsats for at Solidaritetsalternativet blir videreført. Gjennom Arntsen-utvalget har partene i arbeidslivets mindre byråkratisk og kostbar for selskapene. Dette gjelder blant annet godkjenningsordninger for rigger .

Myndighetene og selskapene må gå sammen om å finne ny teknologi og nye løsninger som kan redusere kostnadene. Spesielt gjelder det de prosjektene som man har vært nær beslutning om å realisere - men som nå er utsatt. Skatte- og avgiftssystemet må justeres, slik at det bedre tar hensyn

til at vi på norsk sokkel nå står overfor en periode med små feltutbygginger og såkalt haleproduksjon, samt forventninger om lavere oljepriser i forhold til nivået tidligere på nittitallet.

Norge bør bidra gjennom ytterligere produksjonsreguleringer på norsk sokkel, forutsatt at andre oljeprodusenter også gjennomfører tiltak for å redusere oljeproduksjonen.

Tiltak i verkstedsindustrien

Regjeringen og stortingsflertallet vedtok å kutte verftsstøtten i budsjettet for 1999, til tross for at det var en åpenbar fare for lavere aktivitet. Det er positivt at regjeringen nå har innsett at dette var feil, og at verftsstøtten nå er gjenopprettet på samme nivå som EUs. Men snuoperasjonen kom i seneste laget. Flere kontrakter kan ha gått tapt allerede fordi det norske støttenivået har ligget lavere enn i europeiske konkurrentland. Situasjonen er fortsatt alvorlig innen deler av verkstedsindustrien, og nå trengs også andre tiltak:

- Regjeringen må vurdere mulighetene for å framskynde fornyelsen av fergeflåten, spesielt innenfor ordningen med såkalte statlige utviklingskontrakter med norske verft.
- Byggingen av et nytt forskningsfartøy til havforskningsformål bør forseres, og myndighetene må bidra til en raskere fornyelse av fiskeflåten gjennom nybygging.

Det bør i valget av hvem som skal få oppdraget om å bygge nye fregatter for det norske forsvaret, legges vekt på mulighetene for norsk industri.

I møte 10.05.99:

Regjeringen uten tiltak mot økende ledighet

Regjeringen Bondevik sitter stille og ser på at arbeidsledigheten øker. Hvis regjeringens nye anslag slår til, vil ledigheten øke med over 30 000 personer fra slutten av 1998 til utgangen av inneværende år. Arbeiderpartiet mener det er sterk kritikkverdig at regjeringen ikke viser vilje til å komme med konkrete tiltak overfor verkstedindustrien og heller ikke øker antall tiltaksplasser. Forslaget til revidert budsjett viser at regjeringen Bondevik mangler en offensiv industripolitikk.

- Regjeringens forslag til revidert budsjett gir dårlige signaler til partene i arbeidslivet etter at disse i årets tariffoppgjør viste stor ansvarlighet ved å bidra til en gjenreisning av Solidaritetsalternativet.
- Industrisysselsettingen har gått ned med 22 000 siden første kvartal i fjor og utsiktene for oljerelatert virksomhet, verkstedindustrien og bygg og anlegg er preget av stor usikkerhet.

Vi er også skuffet og overrasket over at regjeringen Bondevik ikke benytter revidert budsjett til å rette opp kuttene i barnehager og skolefritidsordninger fra høstens budsjettforlik med Høyre og Fremskrittspartiet. Tvert om foreslås det et kutt i driftstilskuddet til barnehager.

Arbeiderpartiet vil støtte regjeringen når den nå ønsker å gjennomføre eldrereformen innenfor den opprinnelige tidsplanen. Dette er i tråd med Arbeiderpartiets forslag på årets statsbudsjett og viser at det regjeringen sa om eldreplanen var feil. Kommunene har hatt planene klare slik at reformen kan gjennomføres og de eldre få det tilbudet som planen opprinnelig la opp til.

Arbeiderpartiet vil også støtte regjeringen når den nå går tilbake på kuttet i sykelønnsordningen og varsler at dette vil bli tatt opp i neste års statsbudsjett. Vi beklager derimot sterkt at regjeringen ikke har funnet plass til dette allerede i revidert budsjett.

Regjeringen spør nå økende arbeidsledighet. Dette er i strid med regjeringens egne anslag i nasjonalbudsjettet og uttalelser fra stats- og finansminister i Stortinget. Etter mange år med oppgang har arbeidsmarkedet det siste halvåret vist klare tegn til en begynnende nedgang. Sysselsettingsveksten har stoppet opp. Kosttidsledigheten er økende.

I denne situasjonen er det uforståelig at regjeringen Bondevik ikke øker antall plasser under arbeidsmarkedstiltakene og at den ikke kommer med konkrete tiltak som kan lette situasjonen innen verkstedindustrien for eksempel ved å framskynde byggeprosjekter. Regjeringens tiltak mot økende ledighet er å bevilge 400 mill. kr. mer til dagpenger.

Regjeringens forslag til endringer i budsjettet innebærer en dobling av utgiftsveksten, en halvering av budsjettets innstrammende effekt og at det brukes dobbelt så mye oljepenger som i det vedtatte statsbudsjettet.

Arbeiderpartiet konstaterer at det framlagte forslaget til revidert budsjett er et svekket budsjett. Store deler av inndekningene bærer preg av nødløsninger, for eksempel ved salg av eiendom og tapping av fond. Regjeringen skyver med andre ord problemene foran seg. Dette sammen med en tafatt industripolitikk, betyr at landet blir mer oljeavhengig og dermed mer sårbar for eventuell ny nedgang i oljeprisen.

I møte 31. 05.1999;

Trygging av arbeidsplassene i industrien

Arbeid for alle er det overordnede målet for Arbeiderpartiet i den økonomiske politikken. Gjennom solidaritetsalternativet ble arbeidsledigheten i Norge presset ned i løpet av 1990-tallet. Dette bidro til at vi fikk vekst i sysselsettingen i industrien og i annen konkurranseutsatt virksomhet.

I dag er ledigheten lav i Norge. Samtidig ser vi klare tegn til økende ledighet, spesielt innen skipsbygging, industri med store leveranser til oljesektoren og bygg og anlegg. I 1998 gikk antallet arbeidsplasser i industrien ned for første gang på fem år. Industrisysselsettingen har gått ned med 22.000 siden første kvartal i fjor. Fra utgangen av 1998 til utgangen av 1999 kan ledigheten ifølge regjeringens anslag i revidert nasjonalbudsjett øke med ytterligere 30.000 personer. Vi kan dermed få et todelt arbeidsmarked der det er press og mangel på arbeidskraft noen steder, mens det er nedgang og økende ledighet andre steder.

Regjeringens eneste svar er å bevilge 400 millioner kroner mer til utbetaling av arbeidsløshetsstrygd. Den varsler ingen aktive tiltak for å sikre sysselsettingen.

Dette er alvorlig, både for de tusener som med dette tilbys trygd, og for samfunnsøkonomien. Arbeiderpartiet mener det er nødvendig å handle nå for å unngå ny ledighet og tap av kompetanse som følge av nedbemanning. Målet med tiltakene må være å bidra til at dette settes i gang nye prosjekter for å dempe den kraftige investeringsnedgangen. I revidert nasjonalbudsjett anslås nedgangen til 13 prosent i 1999 og hele 30 prosent i 2000.

Arbeiderpartiet vil på bakgrunn av dette foreslå følgende tiltakspakke for utsatte næringer:

Petroleumsvirksomheten

Avvikling av produksjonsavgiften

Produksjonsavgiften ilegges i dag på de åtte eldste feltene som er i produksjon. Avgiften hindrer samfunnsøkonomisk lønnsomme tilleggsutbygginger og fører til at felt og brønner stenger ned for tidlig. Samtidig har disse feltene 65 prosent av ressurspotensialet fra tiltak for økt utvinning som ventes besluttet de neste 10 år. Arbeiderpartiet ønsker derfor en avvikling av produksjonsavgiften og vil gå inn for at dette vedtas i forbindelse med behandlingen av Revidert Nasjonalbudsjett og stortingsmelding nr 37 (1998-99) om rammevilkårene for petroleumsvirksomheten. Fjerningen av produksjonsavgiften må skje feltvis og gradvis slik at det i størst mulig grad blir lagt til rette for ny aktivitet.

CO2-avgiftskutt på nye tilleggfelt

Arbeiderpartiet har fått gjennomslag for et nasjonalt kvotesystem for klimagasser. Petroleumsvirksomheten må inkluderes i dette kvotesystemet og vi er opptatt av å få systemet på plass så raskt som mulig fordi det er viktig å ha et helhetlig og effektivt system for beskatning av CO2-utslipp.

På bakgrunn av ordretørken i leverandørindustrien er Arbeiderpartiet opptatt av å forsere investeringsaktivitet i Nordsjøen som er samfunnsøkonomisk lønnsom. Arbeiderpartiet går inn for at det for nye feltutbygginger åpnes for at CO2-avgiften fastsettes ned mot det som gjelder for bruk av fyringsolje i industrien på fastlandet. Dette må skje feltvis og knyttet opp mot konkrete utbyggingsvedtak. Regjeringen må i Nasjonalbudsjettet legge fram et avgiftsopplegg i tråd med dette og som kan settes i verk fra årsskiftet. Regjeringen må umiddelbart ta initiativ til en dialog med selskapene for å identifisere aktuelle utbyggingsprosjekter. Ordningen skal gjelde fram til det etableres et felles kvotesystem for petroleumssektoren. Arbeiderpartiet ber også regjeringen om å komme tilbake med forslag til hvordan man skal inkludere hele offshoresektoren i kvotesystemet.

Mindre SDØE-andeler i nye felt

De aller fleste nye påviste felt i Nordsjøen er små, og lønnsomheten vil ventelig være svakere enn for andre deler av kontinentalsokkelen. For å gjøre nye investeringer interessante, må selskapene gis større andeler i utvinningstillatelsene. Arbeiderpartiet går derfor inn for å redusere SDØE-deltakelsen i deler av Nordsjøen. SDØE bør som hovedregel ikke delta i nye tillatelser i deler av Nordsjøen med lite ressurspotensial og svak lønnsomhet. I de tillatelser det er aktuelt å delta, bør SDØE-andelen som hovedregel fastsettes til 25 %. For tillatelser med høy lønnsomhet eller stort ressurspotensiale kan andelen settes høyere.

Bedre vilkår for nye aktører

Arbeiderpartiet mener det er viktig at det er reell konkurranse på norsk sokkel. Vi ber regjeringen gjennomgå lov- og regelverket med sikte på å redusere eventuelle barrierer for nye selskaper som ønsker å investere på norsk sokkel, ved blant annet å se på sider av skattesystemet og lisenspolitikken.

Fond for teknologiutvikling

Usikkerheten knyttet til framtidig oljepris og mulighetene for svingende og lave oljepriser har skapt behov for fortsatte kostnadsreduksjoner på norsk sokkel. Utviklingen av ny teknologi og nye løsninger er avgjørende for å redusere kostnadene og dermed øke lønnsomheten i petroleumsvirksomheten. Både myndighetene og selskapene må ta et ansvar for dette.

Arbeiderpartiets sentralstyre vedtok i mars i år at det bør opprettes et felles program der

myndighetene og selskapene går sammen om å finne ny teknologi og nye løsninger som kan redusere kostnadene. Arbeiderpartiet vil derfor støtte et forslag om å bevilge 100 millioner kroner for å styrke prosjektrettet teknologiutvikling på sokkelen. Dette skal bidra til å sikre en fortsatt lønnsom utvikling av ressursene på norsk kontinentalsokkel, og til at viktig kompetanse og konkurransekraft i norsk industri opprettholdes også i en periode med fallende aktivitetsnivå på sokkelen.

Verkstedindustrien

Bygging av nye fiskebåter, ferger, kystvaktfartøy og forskningsskip

Det må være et overordnet mål å få på plass tiltak innen næringslivet, spesielt innen verftsindustrien og offshoreindustrien. Situasjonen er svært alvorlig for denne sektoren. Regjeringens anslag viser at belegget ved norske verft raskt vil falle fra og med andre halvår av 1999. Mens belegget er 93 prosent av kapasiteten i første halvår av 1999, viser anslagene et belegg på 63 prosent av kapasiteten i andre halvår av 1999, 33 prosent i første halvår i 2000 og 5 prosent i andre halvår av 2000. Det er derfor nødvendig med tiltak som tilfører denne industrien nye oppdrag.

Arbeiderpartiet mener følgende tiltak bør inn i revidert budsjett:

- Øke fornyelsestakten i fiskeflåten gjennom økning av tilskuddsrammen i SND.
- Øke fornyelsestakten av ferger gjennom økt tilskuddsbevilgning.
- Startbevilgning til fornyelse av havforskningsfartøyet G. O. Sars.
- Kontraktsforhandlinger for bygging av det nye kystvaktskipet KV Svalbard og to nye hurtigruteskip må forseres slik at prosjektet kan settes i gang så snart som mulig.
- Regjeringen må sørge for at den norske andelen ved bygging av fregattene bli størst mulig.

Bygg og anlegg

Midlertidig fjerning av investeringsavgiften på bygging og opprustning av vannkraftverk

Det er et stort potensiale for opprustning og effektivisering av eksisterende vannkraftverk som ikke krever konsesjonsbehandling. Det antas at disse prosjektene vil kunne gi en kraftmengde om lag 5 TWh årlig. Arbeiderpartiet mener det er viktig å få fram flest mulig av disse prosjektene, både for å sikre det økende behovet for fornybar energi og for å sikre opprettholdelse av kompetanse innen verkstedindustrien på dette området. Arbeiderpartiet foreslår derfor et midlertidig fritak på 2 år for investeringsavgift for slike vannkraftprosjekter. Fritaket bør gjelde fra og med 1. januar 1999. Prosjekter kan meldes opp i 2. halvår av 1999.

Økte tilskudd til bygging av fiskerihavner

Kysten har behov for gode fiskerihavner. Langs hele kysten er det i dag et etterslep når det gjelder opprustning av disse. Arbeiderpartiet foreslår derfor å bevilge 20 millioner til økte fiskerihavn-investeringer.

Økt tilskudd til bygging av studentboliger

Regjeringens budsjettforslag innebærer at man ikke når målet om bygging av 600 nye boenheter i 1999, til tross for at det fortsatt er stor mangel på studentboliger. Arbeiderpartiet foreslår derfor å øke tilskuddet til bygging av studentboliger med 20 millioner kroner. Dette gir en utbygging på 100 nye boenheter og gjør at måltallet på 600 boenheter sikres.

Økt satsing på forskning og utvikling

Opprettelse av forskningsfond

Arbeiderpartiet foreslo i fjor høst å opprette et forskningsfond for å styrke kunnskaps- og næringsutviklingen. Regjeringen har nå fulgt opp dette forslaget. Fondet er 3 på milliarder kroner. Arbeiderpartiet vil gjenta at formålet med fondet må være å styrke forskningen særlig innen det marine, medisinske og miljømessige området.

Økt støtte til forsknings- og utviklingskontrakter

Offentlige og industrielle forsknings- og utviklingskontrakter (OFU og IFU) spiller en viktig rolle for nyskaping, gjennom å avlaste risiko i kritiske faser for de involverte bedriftene og etatene. Arbeiderpartiet går derfor imot regjeringens foreslåtte kutt på 12 millioner kroner.

Nye tiltaksplasser

Faren for en reduksjon i aktiviteten i verftsindustrien, oljerelatert industri og bygg- og anleggsbransjen, gjør det nødvendig å bygge opp en beredskap mot økende arbeidsledighet. Arbeiderpartiet mener ledigheten må møtes med aktive tiltak framfor passiv utbetaling av dagpenger. I budsjettet for 1999 mer enn halverte stortingsflertallet arbeidsmarkedstiltakene, ned til 7.000 plasser. I andre halvår av 1999 legger regjeringen opp til et tiltaksnivå på 6.000 plasser. For å gjeninnføre ungdomsgarantien og møte økende problemer innenfor enkelte bransjer vil Arbeiderpartiet foreslå en kraftig økning av antall tiltaksplasser i 2. halvår. Tiltakene innrettes mot de mest utsatte bransjene.

I møte 09.08.1999;

En offensiv for flere student- og utleieboliger

Presset i boligmarkedet er stort, særlig i og omkring de største byene. NBBL la nylig fram en oversikt som viser rekordvekst i boligprisene. I Oslo omsettes selv ett- og toromsleiligheter for oppunder 1 million kroner. Prisene i utleiemarkedet har også økt svært mye. Budrunder på hybler og leiligheter som er til leie er ikke uvanlig. Dette er en situasjon skapt av at etterspørselen i utleiemarkedet er mye større enn tilbudet. Norge har, sammenlignet med mange andre land, en liten andel offentlige og ikke-kommersielle utleieboliger. Arbeiderpartiet vil i de neste årene øke satsingen på studentboliger og utleieboliger kraftig, og ellers legge til rette for at inngangsbilletten til boligmarkedet skal bli lavere.

Arbeiderpartiet vil at:

- Det skal legges til rette for bygging av 1000 studentboliger neste år (2000).
- Videre legges det neste år til rette for etablering av minst 1000 flere nøkterne og rimelige utleieboliger, enn det som bygges i dag.
- I de påfølgende år legges det så opp til at utbyggingstakten skal trappes ytterligere opp.
- Som del av dette skal det legges til rette for etablering av om lag 5000 nye studentboliger i perioden 2000-2005. Dette innebærer mer enn en fordobling sammenlignet med utbyggingen det siste tiåret. Økt satsing på studentboliger vil også bidra til mindre press i utleiemarkedet for øvrig.
- Det skal utarbeides en oversikt over statens tomtearealer som kan brukes til, eller omreguleres til boligformål. For å få ned kostnadene – må både stat og kommune

frigjøre arealer som kan brukes til bygging av student- og utleieboliger.

- Også eksisterende boligmasse må kunne tas i bruk til studentboliger.

Det skal utarbeides et nasjonalt program for bygging av allmenn-nyttige utleieboliger, med tilhørende finansieringsordning og med klare måltall. Dette må bygges på et tett samarbeid mellom stat, kommune og boligsamvirket. I denne sammenhengen må det blant annet vurderes om endringer i Husbankens tilskuddsordning til utleieboliger er nødvendig for å få økt fart i utbyggingen.

I møte 11.10.99:

Arbeiderpartiets krav til nødvendige omlegginger på statsbudsjettet for 2000

Utdanning

- For å sikre nødvendige midler bl.a. til skolen, herunder IT, må kommunesektorens frie midler styrkes med 1 milliard kroner.
- Gjøre foreldrebetalingen til skolefritidsordningen billigere ved å øke den statlige driftsstøtten.
- Første års opptrapping av utlånsordning for bøker i videregående skole samt bokstipend.
- Styrking av universitetene og høyskolene.

Velferd

- Rett til sykelønn for lavtlønnede fra 1. januar 2000.
- 10 000 barnehageplasser, økt driftstilskudd til kommunene for å få ned foreldrebetalingen.
- Arbeidet med pensjonsspørsmål må støtte opp om folketrygden som en felles fullverdig pensjonsordning for alle, AFP-ordningen må videreføres i tråd med avtaleverket.

Næring og sysselsetting

- Økt tilskudd gjennom SND til fornying og kapitaltilpasning av fiskeflåten.
- Økt fornyelsestakt av ferger.
- Økte tilskudd til fiskerihavner, farleder mv.
- Flere plasser under arbeidsmarkedstiltakene og egen tiltakspakke for å holde på og utvikle kompetansen i utsatte næringer.
- Økte veginvesteringer.
- I en videreutvikling av statens rolle som eier, og som sikkerhet for nasjonalt eierskap, skal det etableres et investeringsselskap hvor staten går sammen med private om økt tilførsel av kapital til næringslivet.

Bolig

- Tilskudd til bygging av 1 000 studentboliger samt tilskudd til flere utleieboliger.
- Utgiftsøkninger som følger av disse tiltakene, samt andre mindre tiltak, vil nødvendiggjøre omfordelinger på statsbudsjettet.

Skatt og fordeling

- For å oppnå en mer rettferdig fordeling er det helt nødvendig at skattene for de rike økes. Det fremmes skattetiltak tilsvarende om lag 2 milliarder kroner.
- Første steg i en skattereform for de lavest lønnede med et eget lønnfradrag for

lønnsmottakere. Siste del fases inn ved behandlingen av spørsmål knyttet til merverdiavgiften som regjeringen legger fram til våren. Forbruk må skattes mer, arbeid mindre. Regjeringspartiene og Arbeiderpartiet forplikter seg til et samarbeid om oppfølgingen av utjæmningsmeldingen for å etablere muligheter for ytterligere omfordeling.

- Nei til fjerningen av forsøgerfradraget i skatt.
- Nei til underregulering av innslagspunktet i toppskatten.
- Retningslinjer som reelt sikrer at Folketrygdens grunnbeløp utvikler seg på linje med den alminnelige inntektsutvikling.

Avgifter

- Avgiftssystemet for alkohol må endres for å fremme den lovlige omsetningen og begrense grensehandelen. Tilgjengeligheten av legale alkoholholdige varer er viktig for å unngå ulovlig omsetning. Omleggingen må ivareta viktige mål i rusmiddelpolitikken. Endringer fremmes i Revidert nasjonalbudsjett.
- En ny gjennomgang av et toprissystem for strøm hvor privathusholdninger med et forbruk over 20-25000 kWh per år får økt el-avgift. I tillegg bør det vurderes om økningen på 2,5 øre pr. kWh skal gjøres gjeldende for hele landet (også de områdene som i dag har fritak). Regjeringen skal senest i forbindelse med Revidert nasjonalbudsjett 2000 legge fram slike vurderinger og forslag.

I møte 15.11.1999;

Uttalelse om finansnæringen

Globaliseringen av økonomien fører til både fordeler og utfordringer for Norge. Vår velferd er avhengig av tilgang på utenlandsk kapital og adgang til de utenlandske markedene. Derfor må Norge være en aktiv deltaker i den globale økonomien. Samtidig er det en utfordring å sikre et nasjonalt finansvesen og at viktige hovedkontorer for industri og annet næringsliv kan være i Norge.

Det må nå skapes politisk flertall for et aktiv statlig eierskap både i finansvesen og næringsliv for øvrig.

Regjeringens kredittmelding gir ikke noe fremtidsrettet svar når det gjelder finansnæringen. Det å ikke gjøre noe kan lett føre til at både K-bank og DNB over tid blir solgt til utlandet. Norge blir i så fall et av de få landene som ikke har en større forretningsbank med nasjonalt eierskap og hovedkontor.

Det er nå vi kan hindre at dette skjer.

I stedet for å sitte passiv må regjeringen ta initiativ til å etablere en sterk norsk løsning og gi dette arbeidet høyeste prioritet. Staten må samle sine eierinteresser i denne løsningen og sitte inne med minst en tredjedel av aksjene for å sikre det nasjonale eierskapet. Eventuelt salg av statlige aksjer i K-bank må ikke skje før man har sett hva slags norsk løsning som er mulig å etablere. Inntektene fra et eventuelt salg må brukes til å styrke statlig eierskap i den nasjonale løsningen som etableres og/eller til å styrke statens engasjement i andre deler av banknæringen/næringslivet.

Parallelt med å etablere en framtidsrettet statlig eierskapspolitikk for finansnæringen, må det samme

gjøres for næringslivet ellers. Også her må nasjonalt eierskap kombineres med åpenhet for utenlandsk kapital og deltakelse i den internasjonale økonomien.

Arbeiderpartiet ber om en dialog om dette med sikte på å etablere et flertall for en aktiv statlig politikk for å sikre norsk næringsliv i en global økonomi

I møte 29.05.00:

Olje- og gasspolitikken

- Sentralstyret viser til Landsstyrets vedtak av 11. februar i år, der en omlegging av olje- og gasspolitikken ble forutsatt bygget på følgende retningslinjer:
 - o Økte inntekter til fellesskapet
 - o Bedre forvaltning og økt verdiskapning
 - o Et sterkere Statoil
- Sentralstyret stadfester vedtaket og vil konkretisere dette, med sikte på å legge frem forslag til endelig behandling på landsmøtet i november i år.
- Umiddelbart etter landsmøtet forutsettes det at Regjeringen fremlegger forslag for Stortingsbehandling, slik at vedtak i Stortinget kan fattes vinteren 2001.

I møte 19.06.2000;

EUs patentdirektiv

1. Intervensjonen til fordel for Nederland i søksmålet for EF-domstolen om direktivets gyldighet opprettholdes.

2. Arbeiderpartiet vil satse aktivt på utviklingen av bioteknologi. For å sikre norsk næringsliv de samme rammebetingelser som utenlandske konkurrenter, er det viktig at Norge er med på internasjonale reguleringer av bioteknologi. Arbeiderpartiet vil legge dette til grunn i sin videre håndtering av spørsmål vedrørende patentdirektivet og EØS-avtalen.

3. Arbeiderpartiet vil frem til en eventuell behandling i EØS-komiteen arbeide med ulike tiltak som kan imøtekomme de hovedinnvendinger som er reist i debatten om patentdirektivet i norsk og internasjonal debatt. Lov om medisinsk bioteknologi og genteknologi må gås igjennom og kontroll og administrasjonsapparatet styrkes.

4. Ved en eventuell innlemmelse av direktivet i EØS-avtalen vil Arbeiderpartiet gå inn for at det tas inn en tilpasningstekst til direktivet i EØS-komiteens beslutning om forholdet til biodiversitetskonvensjon og andre folkerettslige avtaler som både EFTA/EØS-statene og EU er bundet av. Ved en eventuell motstrid mellom direktivet og slike avtaler, skal sistnevnte få forrang.

5. Norge vil som en del av bistandspolitikken stille kapital til rådighet slik at patentrettigheter også kommer u-land til gode.

FASTE UTVALG

Etter landsmøtet i 1998 foretok Sentralstyret en evaluering av arbeidet i de Sentralstyretoppnevnte faste utvalg, og i sitt møte 08.03.1999 vedtok Sentralstyret å oppnevne følgende faste utvalg:

KOMMUNALPOLITISK UTVALG

Kommunalpolitisk utvalg oppnevnes av Sentralstyret og har for perioden 1999 – 2000 denne sammensetningen:

Rolf Erling Andersen (leder), Halvdan Skard, Elisabeth Knoff, Trine Eskeland, Anne Strifeldt Ballo, Jardar Flaa, Sylvia Brustad, Grethe Bjørlo, Else J. Langøen, Rune Gerhardsen, Ann Marit Sæbønes, Per Ulriksen, Jan Fridthjof Bernt, Robert Helland Olsen, Evy - Ann Mittun, Alf Daniel Moen, Rigmor Åserud Jaren, Kari Brekken, Gunnhild Øyangen. Jan Davidsen, Kjell Opseth, Odd Tore Fygle, Laila Jørgensen.

Sekretær for utvalget har vært Jarle Kilmork, partikontoret.

Sentralstyret ga kommunalpolitisk utvalg dette mandatet:

”Kommunalpolitisk utvalg har hovedfunksjon som bindeledd til den kommunalpolitiske hverdag, KS, NKF og fraksjon. Utvalget skal behandle aktuelle kommunalpolitiske saker og forberedelser til førstekandidatsamlingene.”

Av de saker utvalget har behandlet i beretningsperioden nevnes:

- Mandatet og utvalgets arbeidsform
- Kommune- og fylkestingsvalgkampen
- Samråd om oppgavefordeling og forvaltningsstruktur
- Førstekandidatsamlingene i mai 1999
- Kommuneøkonomi med fokus på inntektsystemet og fordeling kommunene imellom
- Forhandlingsansvaret for lærerne, stat eller kommune?
- KS` landstingssaker, orientering i ordinært møte samt deltakelse i gruppemøte

ELDREPOLITISK UTVALG

Eldrepolitisk utvalg har i perioden bestått av Per Kleppe, leder, Bertold Grünfeld, Magny Hansen, Tove Haug, Peter F. Hjort, Guri Ingebrigtsen, Reidun Jacobsen, Sara Johannessen, Anna von der Lippe, Gunnar A. Nilsen, Ingunn Norderval, Kari P. Pape, Bjørn Rudaa, Bjørn Skau, Gunhild Hageste, Karin Stoltenberg, Bjørn Sørensen, Else Øyen og Ragnhild Aasen Jacobsen,

Sekretærer for utvalget har vært Ragnhild Aasen Jacobsen, partikontoret.

FORUM OG RÅD

Sentralstyret oppnevnte i møte 02.05.00:

SAMEPOLITISK RÅD

(For perioden 2000 – 2002)

Bård Arve Berg, leder, valgkrets 8 Midt-Troms, Harald Norvang, valgkrets 13 Sør Norge, Helga Pedersen, valgkrets 2 Tana, Eilif Oddmund Larsen, valgkrets 7 Nord-Troms, Tove-Lill Labahå, valgkrets 1 Varanger, Tom Kappfjell, valgkrets 12 Sørsameområdet, Berit Oskal Eira, valgkrets 9 Sør-Troms.

Sekretær: Svein Bjørn Aasnes, Partikontoret.

Tiltredende:

Leder i Sametingsgruppa, Egil Olli, Karasjok, Odd Eriksen, samepolitisk talsmann, kommunalfraksjonen, Stortingsgruppa, Statssekretær Steinar Pedersen, Kommunal- og regionaldepartementet.

ARBEIDS- OG REFERANSEGRUPPER

I beretningsperioden har også Sentralstyret oppnevnt følgende arbeids- og referansegrupper:

VALGANALYSEGRUPPE

Sentralstyret nedsatte 4. oktober 1999 valganalysegruppa med følgende mandat:

- Å gjennomgå årets valgkamp og valgresultat, med sikte på å få fram erfaring og kunnskap om det som er viktig for kommende valgkamper.
- Å skaffe frem underliggende organisatoriske og politiske forhold som har hatt, og som vil ha, betydning for kommende valgkamper.
- Å bidra med ideer og forslag til grunnlag for valgkampen 2001.

Valganalysegruppa fikk en arbeidsfrist fram til årskiftet.

Gruppa har bestått av; Bjørn Christensen, leder, Eirin Sund, Trond Giske, Merethe Storødegård, Jarle Heitmann, Karin Yrvin, Sigurd Grytten, Ann Marit Sæbønes, Nils Henning Hontvedt, Lise Christoffersen, Eivind Undrum Jacobsen, Øyvind T. Hansen.

Sekretariat for gruppa: Jan Bøhler, Roar Thun, partikontoret og Rita Skjærvik, Stortingsgruppa.

Valganalysegruppas rapport ble lagt frem for sentralstyret i møte 07.-08.02.2000

VEDTEKTSGRUPPE

I møte 1. november 1999 nedsatte sentralstyret arbeidsgruppa som skal gå gjennom og revidere lover og vedtekter

Bjørn Tore Godal – leder, Karinka Meirik, Frode Iversen, Guri Wormdahl, Karin Yrvin, Hedda Five, Bjørn Eriksen, Siv Førde, Ståle Dokken og Frode Jahren, partikontoret (sekretær).

Gruppa la frem sitt forslag til reviderte lover og vedtekter i sentralstyrets møte 10.04.2000.

INTERNASJONAL RESSURSGRUPPE

Sentralstyret opprettet internasjonal ressursgruppe 18.01.00, og har hatt en kjerne bestående av: Sverre Lodgaard (leder), Siri Bjerke, Haakon Blankenborg, Bjørn Tore Godal, Tonje Westby

Gruppas mandat har vært følgende: Internasjonal ressursgruppe skal ha en koordinerende funksjon i forhold til partiets internasjonale arbeid og arbeide etter en vedtatt handlingsplan. Ressursgruppa skal prioritere:

- Å etablere ad-hoc grupper på de vedtatte satsingsområdene for partiets internasjonale arbeid: europapolitikken, den nye sikkerhetspolitikken og internasjonal fordeling.
- Politisk rådgivning til partiledelsen, stortingsfraksjonene og regjeringen (når Arbeiderpartiet er i regjering) på internasjonale spørsmål.
- Å komme med initiativ på nye saker
- Utarbeide informasjonsmateriell og bakgrunnstoff til partiledelsen, sentralstyret og partiorganisasjonen på internasjonale spørsmål
- Diskutere strategi i forhold til partiets deltakelse og engasjement i SAMAK, PES og SI
- Å bistå partiorganisasjonen og andre miljøer i form av innledninger og skolering på internasjonale spørsmål og stimulere til økt engasjement.

I første halvår har gruppa diskutert Europa-politikk, Barentssamarbeid, Utviklingsspørsmål, Forsvarspolitik, og helhetlig perspektiv på Utenrikspolitikken. Invitasjonslistene har variert med tema: opplegget har vært å kople så mye og så god ekspertise som mulig med partiets ledende politikere på de respektive feltene. Fraksjonen i Utenrikskomiteen har vært invitert til alle møtene. Oppslutningen om møtene har vært god.

I overgangen mellom den internasjonale faggruppa (1999) og den internasjonale ressursgruppa ble det laget ett temahefte om internasjonale spørsmål.

ARBEIDSGRUPPE - RETTEN TIL LAND OG VANN I FINNMARK

Sentralstyret nedsatte 21. februar 2000 arbeidsgruppa som består av; Hill-Marta Solberg, leder, Anne Karin Saus, leder i Finnmark Arbeiderparti, Egil Olli, leder av partiets Sametingsgruppe, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, Finnmark Arbeiderpartis 1. kandidat i Stortinget. Svein Bjørn Aasnes fungerer som sekretær.

UTREDNINGSSEKRETARIATET - ARBEIDSGRUPPER

Utredningssekretariatet har i perioden bestått av Siri Bjerke, leder; Torkel Sandegren, Thorbjørn Berntsen og Bodil Kiil. Da Arbeiderpartiet overtok regjeringsmakten gikk Siri Bjerke inn i Regjeringen, og Torkel Sandegren overtok som leder.

Utredningssekretariatet har i hovedsak drevet fram programarbeidet og vært sekretariat for sentralstyret under programprosessen. Sekretariatet har arrangert seminarer, organisert faggruppenes arbeid, og deres kontakt med partiet. Thorbjørn Berntsen har jobbet som spesialrådgiver, og har brukt hovedtyngden av sin tid på kontaktskapende arbeid og foredragsvirksomhet.

Faggruppene har vært bidragsyttere gjennom blant annet temaheftene og notater som belyser faglig og politisk utforming. Disse gruppene har vært i funksjon i perioden:

FAGGRUPPE INTERNASJONAL ANALYSE

Sverre Lodgaard, Gine Wang, Birgit Jacobsen, Helene Sjursen, Erik Rudeng, Grete Faremo
Bernt Hagtvat.

Terje Rød Larsen var leder av gruppa fram til han ble visegeneralsekretær i FN. Deretter overtok Sverre Lodgaard som leder. Da sentralstyret opprettet Internasjonal ressursgruppe ble faggruppen nedlagt.

FAGGRUPPE, FAGØKONOMISK RÅD

Torstein Moland, leder, Hermod Skånland, Kari Gjestebø, Per Kleppe, Berit Tennbakk
Svein Harald Øygard, Kjersti Gro Lindquist, Knut Røed, Stein Reegård, Kjartan Longva,
Inger-Anne Ravlum, Petter Nore, Marianne Andreassen, Tom Therkildsen, Mary Kvidal
Kjell Roland

FAGGRUPPE, VELFERD OG FORDELING

Kåre Hagen, leder, Jon Hippe, Jan Grund, Bjørge Aase Sørensen, Tore Hansen

FAGGRUPPE, DEMOKRATI OG DELTAGELSE - BERGEN

Gunnar Skirbekk, leder, Tom Therkildsen, Per Heum, Ruth Grung, Sølvi Lillejord

FAGGRUPPE, MILJØ OG TEKNOLOGI - TRONDHEIM

Karsten Jakobsen, leder, Liv Fiksdal, Asbjørn Moen, Arne Bjørlykke, Gunn Paulsen
Tore Sandvik

FAGGRUPPE, DISTRIKTSPOLITIKK OG BOSETTING - BODØ

Svenn Are Jenssen, leder, Gry Alsos, Elisabeth Ljunggren, Tone Magnussen, Erlend Bullvåg
Cecilie Høy Anvik, Bjørn Olsen, Jon Arild Johannessen, Pål Pedersen

FORBEREDELSESGRUPPA FOR KULTUR

Turid Birkeland, Stein Slyngstad, Siw Tørudbakken, Ragnar Nordgreen, Inger Buresund
Stein Henriksen, Ole Hope, Espen Kvernberg, Irene Valstad Simonsen, Per Bangsund

FAGGRUPPEN FOR UTDANNING

Liv Mjelde, leder, Mikkel Bongo, Kjell Eide, Johan C. Haveland, Ragnar Bøe Elgsaas
Berith Bergersen, Grete Knudsen.

Utredningssekretariatet har i samarbeid med faggruppene arrangert i alt 12 seminarer på temaene kultur, distriktpolitiske utfordringer, nasjonale og internasjonale følger av globaliseringen av finansmarkedene, helsepolitikk, internasjonale utfordringer, oljepolitikken, pensjon, demokrati, film- og media samt scenekunst.

Faggruppene har i perioden utarbeidet 25 notathefter, og i tillegg enkelte korte notater på oppdrag.

Utredningssekretariatet og faggruppene har som supplement til programdebatten utarbeidet temahefter på følgende områder: Kultur, Miljø, Økonomi, Distriktpolitikk, Demokrati, Velferdspolitikk, Internasjonal politikk og Utdanningspolitikk.

Utredningssekretariatet har fungert som sekretariat for sentralstyret i utarbeidelsen av debatheftene Sosialdemokrati 2000 og Nytt syn på alderdom og pensjon.

Det har kommet inn langt over 400 innspill til programmet fra fylkespartier, lag, enkeltpersoner og andre. I denne programprosessen er det for første gang også satt i gang debatt på Internett gjennom et debattverktøy der både medlemmer og ikke-medlemmer kunne delta. Sekretariatet har utarbeidet materiell for presentasjon av debatheftet, og rapporter om innspillene.

LANDSSTYRET

LANDSSTYRETS SAMMENSETNING

Landsmøtet i 1992 vedtok nye lover for fylkespartienes representasjon i Landsstyret. Dette medføre at fylkespartienes landsstyrerepresentanter ikke lenger velges av Landsmøtet, men bare blir registrert i form av en meddelelse fra det enkelte fylkesparti.

Fylkespartienes representanter og vararepresentanter pr. 30.06.2000:

Fylke:	Medlemmer:	Varamedlemmer:
Østfold	Gerd Skovdahl Morten Olsen	Torill Bergene Sverre Hervik
Akershus	Kjell Engebretsen Anniken Huitfeldt	Sverre Myrli Siri Hov Eggen
Oslo	Björgulv Froyn Ann-Marit Sæbønes	Trond Jensrud Nina Backe
Hedmark	Nils Amund Røhne Siv Tørudsbakken	Bernt Olav Neskvern Bente Elin Lilleøkseth
Oppland	Torstein Rudihagen Lisbeth A. Larsen	Arne Kåre Os Hanne Grethe Bakken
Buskerud	Nina Mjøberg Rune Bugge Persson	Gerd Johnsen Torgeir Micalsén
Vestfold	Sonja Mandt Barholsen Bjørn Eriksen	Inger Lise Fevang Jensen Karl Einar Haslestad
Telemark	Gunn Olsen Rolf Erling Andersen	Mette Haugholt Halfdan Haugan
Aust-Agder	Per Åge Nilsen Solveig Solbakken	Ole Torfinn Vestøl Inger Theresie Nytræ
Vest-Agder	Sylfest Lomheim Björg Johannessen	Rolf Terje Klungland Mette Gundersen
Rogaland	Tore Nordtun Eirin K. Sund	Edvard Kr. Tungland Inghild Vanglo
Hordaland	Ranvieg Frøiland Bjørn Christensen	Ingunn Sollesnes Sande Helge Vågen

Sogn og Fjordane	Tor Bremer Siv Førde	Knut O. Aarethun Norill F. Solheim
Møre og Romsdal	Arve Bakke Liv Barbro Ingebrigtsen	Stig Holmstrøm Evy Holen
Sør-Trøndelag	Gunnar Krogstad Kathinka Meirik	Knut Sundet Karen Unni Knudsen
Nord-Trøndelag	Bernt Hågensen Elin Aune	Bård Langåsvold Kari Steen
Nordland	Eivind Undrum Jacobsen Britt Jonassen	Thor Bjørnar Tøgersen Sonja Steen
Troms	Ellen Bergli Reidar Østgård	Eli Skog Paul Dahlø
Finnmark	Ulf Tore Isaksen Inger Hansen	Einar Johansen Ingall Olsen

I tillegg deltok Kari Manger og Anne Rygh Pedersen med vararepresentantene Grethe Ernø Johansen og Astri Aas-Hansen fra Kvinnepolitisk styre, Jo Stein Moen og Halvard Ingebrigtsen med vararepresentantene Eva Kristin Hansen og Synnøve Konglevoll fra AUF med fulle rettigheter. Egil Olli fra Sametingsgruppa deltok med tale- og forslagsrett.

LANDSSTYRETS VIRKSOMHET

Landsstyret har i perioden avholdt 7 møter.

24..25.09.1998 FOLKETS HUS, OSLO.

Møtet behandlet følgende saker:

- Det fordelingspolitiske programmet
- Forberedelser til kommune- og fylkestingsvalget
- Innkomne forslag og arbeidsordning for landsmøtet 1998
- Redaksjonskomiteens innstilling
- Utnevning av æresmedlemmer

Møtet vedtok følgende uttalelse:

SAMARBEID FOR EN STABIL OG TRYGG ØKONOMI

Etter at vi har hatt en lang periode på 1990-tallet med stabil oppgang, lave renter og økt sysselsetting, trues arbeidsplasser og folks trygghet igjen av et høyere rentenivå, mer prisstigning og ustabilitet i økonomien. Regjeringen og stortingsflertallets manglende evne og vilje til å føre en ansvarlig politikk har gjort oss mer sårbare overfor problemene i internasjonal økonomi. Dessuten har det gitt oss særnorske problemer som vesentlig høyere renter og dermed større kostnadsvekst enn i våre naboland.

For å gjenvinne tilliten til norsk økonomi, kreves det en langsiktig og forutsigbar styring. Arbeiderpartiet vil trygge vår handlingsfrihet og felles velferd ved å gå inn for bredt samarbeid om varig stabilisering og rettferdig fordeling. I denne forbindelse vil vi arbeide for samarbeidsløsninger med andre partier som kan sikre flertall for en stabil økonomisk utvikling. Arbeiderpartiet er beredt til å ta regjeringsansvar når den politiske situasjonen gir grunnlag for å føre en ansvarlig politikk.

Både i Norge og i andre land er det dem som har minst fra før, som rammes hardest av høye renter og økonomisk usikkerhet.

En varig stabilisering av verdensøkonomien krever at forskjeller og motsetninger jevnes ut og oppheves.

Norge må følge opp sin innsats i internasjonale organer for en mer rettferdig verden og felles kjøreregler for markedsøkonomien. Samtidig må vi holde orden i egen økonomi og redusere dens sårbarhet i et åpent globalt finansmarked.

Høstens budsjettarbeid blir avgjørende for å gjenreise tilliten til den økonomiske politikken.

Det er nødvendig med en innstramming som kan bringe den norske økonomien i bedre balanse. Men en slik innstramming kan ikke starte med å øke utgiftene for å finansiere kostnadskrevende utdelingspolitikk. Arbeiderpartiet mener at oppslutning om følgende hovedlinjer er en forutsetning for å sikre stabil økonomi og velferd:

Fordelingslinja

Stabile og trygge samfunn er fellesskap uten fattigdom og store ulikheter. Det forutsetter en sterk fordelingspolitikk, en offentlig sektor som gir alle likeverdige velferdstjenester, og et skattesystem som overfører mer ressurser fra dem som har mye til dem som har lite. Vi vil forbedre offentlig sektors evne til å fordele gode velferdstjenester til alle som trenger det. Dette kan ikke være avhengig av at vi stadig får økte midler til offentlig velferd. Vi vil ikke alltid kunne velge *både* å gjøre det vi har gjort før *og* å sette inn nye offentlige tiltak. For at vi skal greie de store løftene innen eldreomsorg, helsevesen og utdanning i årene som kommer, og samtidig sikre andre offentlige sektorers rammebetingelser - vil det bli avgjørende å vri og forbedre ressursbruken. De som isteden gjennom kontantstøtten vil øke de offentlige utgiftene med tre milliarder årlig, slik det tidligere er vedtatt - tar på seg et stort ansvar.

Arbeidslinja

Når det varsles at mindre økonomisk vekst og økt arbeidsløshet igjen kan true velferden, må vi sette inn tiltak som forebygger dette. Et forsterket solidaritetsalternativ mellom arbeidsgivere, fagbevegelse og myndigheter må drives fram med målet om arbeid for alle i høysetet. Grunnlaget for velferd, trivsel og en stabil økonomi vil alltid ligge i vår samlede felles arbeidsinnsats. Både sysselsettingstiltak, beredskapsplaner mot økt arbeidsløshet, og innsats for å motvirke at stadig flere blir uførepensjonister, er viktige elementer i utformingen av arbeidslinja. For å sikre et menneskelig og trygt arbeidsliv hvor arbeidstakere ikke taper penger på å bli syke, vil vi gå imot endringer som reduserer arbeidstakernes rettigheter i sykelønnsordningen.

Kunnskapslinja

Utdanning og kompetanse betyr stadig mer for å utvikle våre menneskelige ressurser og sikre en stabil utvikling av trygghet og livskvalitet. Arbeiderpartiet vil starte gjennomføringen av reformen for etter- og videreutdanning i 1999.

Den må gjelde alle - både dem som ikke har fått utdanning utover grunnskole og videregående skoles nivå, og andre som trenger påfyll og oppdatering av kompetanse. Ikke minst er det nødvendig å sikre etter- og videreutdanningstilbud i distriktene for å tilrettelegge for dem som vil kombinere utdanning med arbeid eller omsorg. Et viktig steg i reformen blir å tilpasse Statens Lånekasses utdanningsfinansiering til behovene til voksne som tar utdanningspermisjon. I skoleverket er det gjennomført flere store og viktige reformer i de senere år. Nå er utfordringen å sikre økt kvalitet og godt arbeidsmiljø i skolen.

Generasjonsbalanse

For å gjøre velferden mindre avhengig av svingende oljepriser, er det et viktig mål å føre videre den sparingen som Arbeiderpartiregjeringen tok sikte på i sitt langtidsprogram.

Ellers vil de som er i arbeid utover i neste hundreår få et altfor høyt skattetrykk når folketrygd og velferd skal finansieres. Som resultat av solidaritetsalternativet og Arbeiderpartiregjeringens finanspolitikk ble det skapt generasjonsmessig balanse i statsfinansene. Nå er det vårt felles ansvar å finne tilbake til en politikk som kan gi rettferdig fordeling mellom generasjonene, og skape tillit og trygghet rundt velferdsordningene.

19.11.1999 FOLKETS HUS, OSLO

Møtet behandlet følgende:

- Regnskap og innberetninger for 1996 og 1997
- Landsmøtet 1998
- Utnevning av æresmedlemmer

19.-20.02.1999 RICA SJØLYST, OSLO

Møtet behandlet følgende:

- Den politiske situasjon
- Forberedelser til kommune- og fylkestingsvalget
- Programarbeidet
- Redaksjonskomiteenes innstilling
- Utnevning av æresmedlemmer.

Møtet vedtok følgende uttalelse:

VELG VARIG VELFERD

Siden stortingsvalget i 1997 har vi fått en større felles innsikt her i landet om at vi ikke kan basere velferdssamfunnet på høye gass- og oljeinntekter. I en internasjonal økonomi som preges av ustabilitet, trengs innenlandsk stabilitet. Det må være samsvar mellom landets verdiskaping og forbruk. Ansvarlig økonomisk styring blir viktigere enn noen gang. Vår felles framtidige trygghet og velferd må bygges på et holdbart økonomisk grunnlag og full sysselsetting og ikke gjøres avhengig av svingende oljepriser.

Derfor må arbeid til alle alltid være jobb nummer én. Alle ledige hender trengs i velferdsbyggingen. Men i dag tyder mye på at ledigheten er på vei opp. Flere av landets største selskaper og hjørnesteinsbedrifter langs kysten har varslet redusert bemanning og permitteringer. Det særnorske høye rentenivået og lave oljepriser bidrar til at investeringene i bedriftene går kraftig ned etter en lang periode med vekst. Allerede i høst forelå det klare beregninger som viste at arbeidsløsheten kunne øke i 1999. Arbeidsdirektoratet sier at den trolig kommer opp i 70000 arbeidsløse i løpet av året.

Dessverre har ikke Bondevikregjeringen sett farene for økt ledighet i øynene. I finansdebatten før nyttår holdt finansminister Restad fast på at: "De siste tallene viser at vi vil få 0,1% lavere ledighet i 1999 enn i år". Han erklærte seg uenig med Arbeidsdirektoratets prognose. Beredskapen mot arbeidsløshet ble dermed praktisk talt tatt vekk fra statsbudsjettet. Arbeidsmarkedstiltakene ble halvert på en uansvarlig måte, slik at det ikke finnes aktive tiltak nok for å hjelpe de arbeidsløse. Statsministeren sier han vil vente å se hva utviklingen blir framover, før han eventuelt gjør noe. Men økende ledighet kan ikke unngås hvis regjeringen ikke gjør noe annet enn å vente og se.

Det er på denne bakgrunnen arbeiderbevegelsen nå tar til orde for å gjenreise solidaritetsalternativet. Situasjonen krever at myndighetene går fra passivitet til aktiv og ansvarlig handling. Dersom regjeringen mener noe med å redusere forskjellene i samfunnet, burde den begynne med å rette opp sine usosiale kutt i innsatsen for de ledige. Faren er at den igjen er for seint ute - på samme måte som da den burde strammet inn for å unngå de store renteøkningene i 1998. Nå må vi få økt sysselsettingstiltakene tilbake til et forsvarlig nivå. Her kan regjeringen i praksis vise at den har vilje til samarbeid med Arbeiderpartiet.

Ved vårens mellomoppgjør må vi komme tilbake til trepartssamarbeid mellom staten og partene i arbeidslivet. Fagbevegelsen lover å vise moderasjon og kollektiv fornuft dersom myndighetene bidrar til å starte reformen for etter- og videreutdanning. Den vil gi arbeidstakere, bedrifter og samfunn nye konkurransefortrinn, og dermed motvirke økt ledighet. Staten må bli enig med partene i arbeidslivet om utdanningsfond og studiefinansiering, om lovforslag om individuell rett til tre års utdanningspermisjon og videregående opplæring for voksne, samt om opptak ved høyere utdanningsinstitusjoner ut i fra realkompetanse. Arbeiderpartiet vil støtte at myndighetene griper de mulighetene som fagbevegelsens vilje til satsing på kunnskap gir. Situasjonen kaller på samarbeid og felles innsats for full sysselsetting.

Ny vekst i distrikts-Norge

Vi må tenke på alle deler av landet når vi vil gjenreise og videreutvikle solidaritetsalternativet. Her vil utvikling av næringslivet i distriktene være en hovedoppgave. Siden syttitallet har veksten i offentlig sektor gitt et stort antall arbeidsplasser i distrikts-Norge. Nå trengs det en næringspolitikk som kan gi nye muligheter for varig vekst også i næringslivet i distriktene. For at en slik satsing skal bli vellykket, må vi legge opp til:

- Videreforedling og bearbeiding av råvarer, framfor ensidig råvareeksport - Lønnsom, konkurransedyktig og bærekraftig produksjon, som ivaretar ressursgrunnlaget - Aktivt og langsiktig eierskap, bl a med staten som partner, som kan motvirke utflagging av bedrifter

- Likeverdig adgang til et bredbånds høyhastighets IT-nett i alle deler av landet; noe som er avgjørende for bedriftenes markedskontakt, for telependling eller fjernarbeid, og for andre sentrale formål som fjernundervisning og utvikling av telemedisin.

På denne måten kan distrikts-Norge gjøres til et attraktivt sted for langsiktige og framtidsrettede investeringer. Dette må skje i et samarbeid mellom staten og næringslivet, hvor staten særlig bidrar til økt næringsrettet forskning. Arbeiderpartiet har gått inn for at det skal etableres et Norges forskningsfond basert på midler som staten får inn ved å selge statlige aksjer.

På denne måten kan noe av statens formue omplasseres til utvikling av nye produkter og produksjonsmetoder, særlig innen framtidsrettede distriktsnæringer.

Her vil også en aktiv Europapolitikk få økende betydning. Sysselsettingen og velferden i alle deler av landet henger nemlig nøye sammen med at 75 pst av vår eksport går til EU-området. Ikke minst derfor er EØS-avtalen så viktig. Når EU om noen år utvides østover, økes også EØS-markedet med flere titalls millioner mennesker. Land som i dag gir oss tollfri adgang for fiskeprodukter, blir dermed omfattet av EØS-reglene. Derfor må det drives et aktivt arbeid for forbedring av dem, særlig når det gjelder markedsadgang for fiskeprodukter.

Nei til Frp-samfunnet

Ved alle tre budsjettbehandlinger til nå har Bondevik gått i allianse med Hagen. Dermed blir politikken gradvis dreid imot Fremskrittsparti-samfunnet. Der fins det ikke mye igjen av distriktpolitikk og sysselsettingstiltak, og dagens sykelønnsordning svekkes. Frp er heller ikke for skolefritidsordningen eller full barnehagedekning, og prioriterer ikke den offentlige enhetsskolen. Istedenfor å vise hjerterom overfor våre nye landsmenn, spekulerer de åpenlyst i intoleranse. Vi er enige i Bondeviks uttalelser om samarbeid med Hagen på KrFs landsmøte før stortingsvalget - de er like riktige selv om statsministeren selv har sviktet dem. Han sa da: «Dette er umulig for KrF. Da svikter vi vårt arbeide for de svakstilte, i uhjelpen, i alkoholpolitikken og i kampen for bedre økonomisk utjamning.»

Likevel har Bondevikregjeringen senere gitt Frp en toneangivende rolle på borgerlig side. Dette gjør det nødvendig å føre en verdikamp for velferdssamfunnet, både som grunnidè og praktiske velferdsløsninger. Velferdssamfunnets bygger på at vi skal ta vare på hverandre og skape den nødvendige grunntryggheten, slik at alle kan leve sitt liv i frihet. Vi går sammen om fellesløsninger betalt over skatteseddelen, i stedet for at hver enkelt skal kjøpe seg inn i et marked. Slik bygger vi likeverd og like muligheter for alle. Vi har lovfestet forbud mot rasisme, og konkretisert dette ved blant annet nye regler mot diskriminering i arbeidslivet.

Det er dette som nå utfordres. Det er grunntryggheten i fellesløsningene som Frp går løs på med sin kamp for full privatisering. I deres rendyrkede stykkpris-samfunn vil størrelsen på lommeboka avgjøre kvaliteten på tilbudene. I større grad enn på lenge er det nødvendig å sloss for de fellesverdier og grunnprinsipper som velferdssamfunnet er bygget på, bl a:

- Alle har samme menneskeverd og skal sikres likeverdige muligheter for utdanning, bolig og arbeid
- Alle som trenger hjelp skal ha like gode helse- og omsorgstilbud, uavhengig av lommeboka
- Alle er tjent med den tryggheten vi kan skape i et velferdssamfunn bygd på rettferdig fordeling.

Lik rett til deltakelse og inkludering for alle grupper i samfunnet har vært dette århundrets lange linje, enten det gjelder arbeiderklassen, kvinnene, eller funksjonshemmede. Denne linjen må føres videre inn i et nytt århundre.

Nye minoriteter og grupper med ulik seksuell legning må inkluderes på lik linje med andre. Fellesskapet blir alltid splittet og svekket hvis det stenger folk ute. Det blir forgiftet og gradvis ødelagt hvis ikke menneskeverdet blir beskyttet.

Arbeiderpartiet vil stå opp mot alle former for intoleranse, rasisme og diskriminering. Vi oppfordrer alle til å støtte aktivt opp om arbeiderbevegelsens Fellesaksjon mot diskriminering og rasisme som nå organiseres i alle fylker. Det er nødvendig å vise at vi er mange medmennesker som tror på solidaritet, menneskeverd, toleranse og rettferdig fordeling. Holder vi ikke fast på at dette skal gjelde alle, gjelder det til slutt ingen.

Kraftsentrum for velferd

Samtidig som vi kritiserer alliansen mellom Bondevikregjeringen og Frp, vil vi etablere et reelt kraftsentrum for velferdsbygging i norsk politikk. Bare et slikt kraftsentrum kan klare å møte det nye høyre og ta tak i utfordringene i velferdssamfunnet. Her vil Arbeiderpartiet se sitt ansvar for være tyngdepunkt og drivkraft. Den første styrkeprøven blir høstens fylkestings- og kommunevalgkamp. I årene som kommer vil varig tillit og oppslutning om fellesløsningene avhenge av at vi greier å omstille og omfordele innenfor knappe rammer, slik at vi kan skaffe rom for:

- Satsing på gode helsetjenester, trygg eldreomsorg og sikring av folketrygden. I tråd med vårt valgløfte om å sette eldre og helse først vil vi sørge for gjennomføring av eldreplanen, kreftplanen, psykiatriplanen og fastlegeordningen. Skal vi på denne måten greie å ivareta grunntryggheten i velferdssamfunnet, må en økende andel av verdiskapningen brukes på helse, eldre og pensjoner.
- Ti nye år med satsing på utdanning. Kvaliteten i skolen må heves hvert eneste år framover med hensyn til skolebøker, datamaskiner i skolen, etterutdanning og oppdatering av lærere, inneklima og skolebygninger. Det må lages en tilstandsrapport for norske skoler, slik at vi hvert år kan måle om det går framover. Full barnehagedekning er en viktig og nødvendig basis for denne utviklingen av kunnskapssamfunnet.
- Særlig i de største byene er behovet for rimelige boliger for unge og utdanningssøkende mye større enn tilbudet. Arbeiderpartiet vil derfor at det utarbeides et nasjonalt utbyggingsprogram for boliger til disse gruppene – basert på samarbeid mellom staten, kommunene og boligsamvirkene. Det trengs en oversikt over statlige tomtearealer som kan omreguleres til boligformål i denne forbindelse, og det bør opprettes et statlig taps- og risikofond.
- Det er også stort behov for å ta grep om tunge sosiale og menneskelige problemer knyttet til alvorlig rusmisbruk. Blant disse er overdosedødsfallene, som ikke bare er begrenset til hovedstadsområdet. Vi kan ikke unnlate å ta i bruk virkemidler vi har sett at virker. Erfaringene med metadonbehandling er gode, og Arbeiderpartiet vil derfor at tilbudet gjøres landsomfattende.

- Vold og kriminalitet må møtes både med forebyggende tiltak blant barn og unge og med et politi og rettsvesen som kan sørge for raske og klare reaksjoner. For å skape trygge nærmiljøer og bedre grensesetting er gode barnehager, skoler, skolefritidsordninger, biblioteker og fritidsklubber avgjørende. En stor andel av voldshandlingene, og særlig av hjemmevolden, begås i beruset tilstand. Innsatsen for å bekjempe volden kan derfor ikke skilles fra arbeidet med å forebygge bruk av rusmidler, og med å bedre ettervernet for ferdigbehandlede klienter.

Ingen av disse velferdsutfordringene kan løses ved å gå i allianse med Frp. Deres politikk vil bare gi et hardere og mer konfliktfylt samfunn med større forskjeller. En hovedutfordring foran høstens kommune- og fylkestingsvalg blir derfor å si nei til den samfunnsutviklingen vi får om Bondevik-regjeringen fortsatt støtter seg på Hagen. Vi vil appellere til alle medmennesker om isteden å bli med på å skape et kraftsentrum for menneskeverd, rettferdighet, solidaritet og likeverdige velferdsløsninger for alle.

04.-05.06.1999 FOLKETS HUS, OSLO

Møtet behandlet følgende:

- Revidert nasjonalbudsjett
- Det politiske grunnlaget for valgkampen
- Forberedelser til kommune- og fylkestingsvalget
- Kommune- og fylkestingsvalgkampen
- Orientering om Kosovo
- Redaksjonskomiteens innstilling
- Utnevning av æresmedlemmer

Møtet vedtok følgende uttalelse:

TRYGG VELFERDEN - ARBEID OG UTDANNING MÅ LØNNE SEG

Velferden sikres best ved at flest mulig tar utdanning, deltar i yrkeslivet og betaler skatt til gode fellesløsninger. Vi må bygge sterke fellesskap mellom generasjonene og ikke bruke mer enn vi skaper. Det finnes ingen annen måte å trygge velferdstilbudene på.

For å møte utfordringene i et nytt århundre må vi ha mer kunnskap og flere i arbeid. Slik får vi nok ressurser til å forbedre tjenestene til eldre, syke, barn og unge. Gode offentlige tjenestetilbud til alle betyr mer rettferdig fordeling. På denne måten kan vi trygge velferden og gi folk frihet til å velge det tilbudet de trenger.

1. Arbeid for alle gir trygghet.

Det er vårt felles arbeid som skaper velferd og trygghet. Full sysselsetting lønner seg for den enkelte og hele samfunnet. Solidaritetsalternativet må gjenreises for å sikre arbeidsplassene i industrien, og bringe renter og prisstigning ned på europeisk nivå. Dette krever at myndighetene fører en ansvarlig økonomisk politikk, legger til rette for et aktivt og nyskapende næringsliv, og trapper opp arbeidsmarkedstiltakene når økende ledighet truer. I kommende tiår vil vi trenge mange flere i arbeid for å følge opp tiltakene for barn og unge og reformene innen helsevesen og eldreomsorg.

2. Bedre økonomi og boligtilbud for ungdom.

Lik rett til utdanning er en av våre grunnleggende verdier. Det krever at vi har boligtilbud og studiefinansiering som gir alle mulighet til å studere, uavhengig av egen økonomi. Mange elever i videregående skole sliter med høye utgifter til lærebøker. Vi vil etablere en gratis utlånsordning for skolebøker. Et annet stort problem er mangelen på rimelige boliger for ungdom. Derfor vil vi gjennomføre et nasjonalt prosjekt for utleieboliger og studentboliger.

3. En god offentlig skole og nye muligheter for voksne.

Alle trenger stadig mer og bedre kunnskap. En god offentlig skole i hele landet er avgjørende for å gi alle likeverdige muligheter. Derfor vil vi ha ti nye år med bred satsing på utdanning. Det er behov for forbedring av arbeidsmiljøet for elever og lærere, opprusting av skolebygg, bedre læremateriell og flere datamaskiner i skolen.

For å gi alle arbeidstakere ny kunnskap, og skape nye muligheter for voksne uten grunnskole eller videregående opplæring, vil vi satse på etter- og videreutdanning. Dette må bli reelle tilbud for alle med dertil egnede finansieringsordninger.

4. Flere og rimeligere barnehageplasser og utvidelse av foreldrepermisjonen.

Framtidas barnehage skal være til beste for barna og foreldrene, og gi bedre muligheter for yrkesdeltakelse. Vi vil også styrke skolefritidsordningen, som er viktig og nødvendig for at småskolebarn skal få en trygg oppvekst. De offentlige tilbudene skal ha en pris som gjør at alle som ønsker det, kan få plass i barnehager og skolefritidsordninger. Årets kommunevalgkamp blir en kamp for barnehagene og skolefritidsordningen. Vi vil òg gi foreldre og barn mer tid sammen mens barna er små. Derfor går vi inn for en gradvis utvidelse av foreldrepermisjonen.

5. Omfordeling av skattene for at:

- **lavtlønte skal ha mer igjen å leve av**
- **det skal lønne seg å gå fra trygd til arbeid.**

Vi vil redusere skatten for dem som tjener minst - som lavtlønte kvinner, elever og studenter som jobber noe ved siden av studiene. Dette gir mer rettferdig fordeling, og vil bidra til at flere velger å være yrkesaktive. Mange eldre og uføre kan også tenke seg å bli i arbeidslivet, f eks ved å kombinere arbeid og trygd. Trygdesystemet skal være en hjelp til selvhjelp, som gjør at flest mulig kan komme tilbake til arbeidslivet.

23.-24.09.1999 QUALITY AIRPORT HOTEL, GARDERMOEN

Møtet behandlet følgende:

- Presentasjon av programrådslaget
- Arbeidet med det økonomiske opplegget i Stortinget i høst
- Analyse av valget og arbeidet framover
- Redaksjonskomiteens innstilling
- Utnevning av æresmedlemmer

Møtet vedtok følgende uttalelse:

STATSBUDSJETT ÅR 2000 FOR VELFERD OG RETTFERDIG FORDELING

Etter at høyrepartiene i to år har fått sette sitt preg på statsbudsjettene, er vi ved århundreskiftet kommet til et veiskille. Et nytt budsjettkompromiss mellom sentrumsregjeringen og FrP og Høyre vil føre til mer urettferdig fordeling i samfunnet. Det er av stor betydning for utviklingen av vår felles velferd at Arbeiderpartiet kan sette sitt fordelingspolitiske preg på år 2000-statsbudsjettet.

Landsstyret går inn for at Arbeiderpartiet må søke et bredt forlik med sentrumpartiene. Det ligger godt til rette for dette når også representanter for regjeringspartiene sier at det er sentrum sammen med Arbeiderpartiet som kan skape flertall for mer rettferdig fordeling. Innen ansvarlige økonomiske rammer vil vi i statsbudsjettet gå inn for å styrke fordelingspolitikken, sysselsettingen og velferdstilbudet:

1. Et mer rettferdig skattesystem

- Arbeiderpartiet vil ha et mer rettferdig skattesystem. Dette kan vi få blant annet ved å tette hull i skattesystemet, slik at de som har mest bidrar mer til fellesskapet.
- Vi vil ha omfordeling av skattene for at lavtlønte skal ha mer igjen å leve av, og for at det skal lønne seg å gå fra trygd til arbeid.

2. Barn

- Bygging av minst 10000 barnehageplasser pr år inntil vi har nådd full barnehagedekning
- Økt statlig driftstilskudd pr barnehagebarn for å få billigere barnehageplasser
- Sikring av at staten og kommunene bidrar med henholdsvis minst 40% og 30% til barnehagenes driftsutgifter
- Gjenoppretting av bevilgningene til skolefritidsordningen på minst samme nivå som før kuttet på 132 mill i 1998.

3. Ungdom

- 1000 flere elev- og studentboliger og 1000 flere utleieboliger til neste år og en videre økning fram mot år 2005
- Gjeninnføring av ungdomsgarantien for unge arbeidsledige i alderen 16-24 år
- Første trinn i en utlåns- og stipendordning for å gjøre skolebøker i videregående skole gratis
- Statlige innsatsmidler til spleiselag med idretten og kommunene for å reise 14 nye flerbrukshaller som et bredt forebyggende aktivitetstilbud i storbyområdene.

4. Eldre og helse

- 24000 flere sykehjemsplasser og omsorgsboliger og 12000 flere årsverk i eldreomsorgen innen år 2002, i tråd med eldreplanen
- De vedtatte helsereformene må følges opp i statsbudsjettet, herunder kreftplanen, psykiatriplanen og fastlege-reformen
- Personellmangelen innen helse- og omsorgsfagene må møtes med økt utdanningskapasitet og andre tiltak innen helsepersonell-planen.

5. Arbeidstakeres rettigheter

- Ingen kutt i retten til skattefradrag for fagforeningskontingent
- Gjenreising av sykelønnsordningen så de som tjener lite igjen kan få sykepenger

- Omfordeling av skattene for at lavtlønte skal ha mer igjen å leve av, og for at det ska lønne seg å gå fra trygd til arbeid
- Oppfølging av førtidspensjonsordningen (AFP) i tråd med vedtatte ordninger
- Sikring av folketrygden som fullverdig pensjonsordning og sikring av andre opparbeidede pensjonsrettigheter.

6. Skole og utdanning

- Start på opprustingsplan for skolebygninger og bedre inneklima i skolen
- Investeringer i PC-utstyr og internett-tilknytning for skoler og bibliotek
- Økt kvalitet i skolen gjennom satsing på et bedre etter- og videreutdanningstilbud for lærerne
- Oppretting av et nytt vertskommunetilskudd til kommuner som har mange studenter og elever med annen bostedsadresse
- Styrking av norskundervisningen for voksne innvandrere.

7. Regionale tiltak

- Flere tilbud om desentralisert høyere utdanning ut ifra lokale behov for kompetanse
- Opprettholding av det årlige tilskuddet til fullverdig Hurtigrutedrift
- Opptrapping av arbeidet med å utbedre fiskerihavner og farleder
- Oppfølging av Vei- og veitrafikkplanen som ble lagt fram av Jagland-regjeringen
- Konsesjonsvilkår som sikrer høyhastighets IT-nett med makstakst og leveringsplikt til alle deler av landet
- Byfornyelse og miljøbyprosjektene må utvikles videre, jf Oslo Indre øst
- Satsing på kollektivtrafikken, bl a i form av intercity-tog og samarbeid om den såkalte Oslo pakke 2.

8. Trygging av arbeidsplassene

- Tiltak og kurstilbud til arbeidsledige må økes etter at de ble halvert i årets budsjett
- Fornyelse av ferge- og fiskeflåten og bygging av forskningsfartøy
- Bedre rammevilkår for olje- og gassvirksomheten slik at flere lønnsomme prosjekter kan bli realisert, bl a mindre produksjonsavgift i noen områder
- Etter- og videreutdanningsreformen skal bygges videre ut i samarbeid med partene i arbeidslivet.

9. Kommuneøkonomien

- Arbeiderpartiet vil styrke de frie inntektene i kommunesektoren og legge til rette for en mer rettferdig fordeling mellom kommunene, særlig for å sikre deres evne til å følge opp de viktige barne- og eldre og helse- reformene.

10. Norges bistandsinnsats

- Økning av bistanden for å følge opp intensjonen i Arbeiderpartiets partiprogram.

Kontantstøtten

- Vi er fortsatt motstandere av kontantstøtten. Den bidrar til det motsatte av rettferdig fordeling.
- Vi vil arbeide for en alternativ politikk for barns oppvekstvilkår som kan virke mer samlende enn kontantstøtteordningen.
- Det som vil avgjøre om vi kan godta kontantstøtten i neste års budsjett, er hvordan våre forslag til styrking av fordelingspolitikken, velferdstilbudet og sysselsettingen under punktene 1-10 kan innarbeides i et ansvarlig budsjett. Landsstyret gir sentralstyret fullmakt til å vurdere dette.

Ansvarlige budsjettrammer

- De økende utgiftene til folketrygden og vedtatte eldre- og helsereformer, legger beslag på det meste av det økonomiske handlingsrommet i statsbudsjett år 2000
- Et grunnleggende krav til statsbudsjettet er at det må ha ansvarlige økonomiske rammer, og dermed bidra til at rentene i Norge kan nærme seg det europeiske nivået.

10.-11.02.2000 RADISSON SAS PLAZA HOTEL, OSLO

Møtet behandlet følgende:

- Statlig eierskap i petroleumssektoren
- Arbeidet i organisasjonen
- Landsmøtet og Landskvinnekonferansen 2000
- Utnevning av æresmedlemmer

Møtet vedtok følgende uttalelse:

OLJEN OG GASSEN VÅR FELLES EIENDOM

Olje- og gassforekomstene er vår felles eiendom og må forvaltes slik at de kommer hele folket til gode. Det statlige eierskapet har i tillegg til skattesystemet vært avgjørende for å sikre fellesskapet inntekter fra petroleumsvirksomheten. Dette har gjort det mulig å trygge sysselsettingen og bygge ut velferden. Statlig eierskap har også vært viktig for utviklingen av oljeselskaper med eiermessig forankring i Norge.

Samtidig har deltagelsen av utenlandske og private selskaper bidratt med kompetanse og teknologi som har vært avgjørende for verdiskapningen og dermed også fellesskapets inntekter for petroleumsvirksomheten.

På denne måten har et fruktbart samspill mellom norsk og utenlandsk, statlig og privat eierskap, vært et kjennetegn ved utviklingen av vår petroleumsvirksomhet fra begynnelsen og fram til i dag.

Vilkårene for petroleumsvirksomheten på norsk sokkel er under endring. EØS-avtalen innebærer likebehandling av alle selskaper og gjør at Statoil ikke kan gis særfordeler ved for eksempel tildeling av konsesjoner.

Produksjonen av petroleum og investeringene på norsk sokkel vil falle. Funnene er færre og mindre lønnsomme. Det betyr blant annet at Statoil og Hydro må satse stadig mer utenfor Norge for ikke å falle i takt med nedtrappingen av aktiviteten på norsk sokkel. Modningen av norsk petroleumsvirksomhet innebærer også at det mer krevende å utvikle nye prosjekter og at kravene til stadig å finne nye teknologiske løsninger vil øke. Den internasjonale oljeindustrien preges av

skjerpet konkurranse, omfattende fusjoner og store kostnadsreduksjoner. Det vokser fram et åpent europeisk gassmarked der vi må være forberedt på at dagens organisering av gassvirksomheten på norsk sokkel ikke kan videreføres. Det kan bli nødvendig med en mer aktiv forvaltning av norske gassressurser for å sikre verdiskapning og inntekter til fellesskapet

Samlet er dette faktorer som gjør det riktig med en bedre forvaltning av det statlige eierskapet i petroleumsvirksomheten. En slik omlegging bør bygge på følgende retningslinjer:

1. Økte inntekter til fellesskapet

Petroleumsforekomstene er vår felles eiendom. Staten må derfor fortsatt være grunneier til alle ressursene og de må forvaltes slik at de kommer hele folket til gode. Det innebærer blant annet at skattesystemet og den statlige deltakelsen i petroleumsvirksomheten utformes slik at inntektene til fellesskapet sikres. Endringer i statens deltakelse kan bare aksepteres dersom dette gir økt verdiskapning til fellesskapet.

2. Bedre forvaltning og økt verdiskapning

En bedre organisert og mer aktiv forvaltning av statens direkte økonomiske engasjement (SDØE) kan gi økt verdier og bidra til utviklingen av norsk olje- og gassindustri. Derfor vil Arbeiderpartiet gå inn for å overføre SDØE- andeler til Statoil enten gjennom salg eller ved økte egenkapital. Dette kan bidra til et sterkt og konkurransedyktig Statoil. Også Hydro bør tilføres SDØE-andeler.

3. Et sterkere Statoil

Statoil må få mulighet til å utvikle seg som et konkurransedyktig internasjonalt energiselskap, og spesielt er det avgjørende at selskapet kan bli en viktig deltaker i det europeiske gassmarkedet. Gjennom allianser med andre selskaper kan Statoil få kompetanse, markedsadgang, deling av risiko og andre ressurser som kan styrke selskapets muligheter til å lykkes internasjonalt. I en slik sammenheng vil Arbeiderpartiet være åpen for å vurdere at andre får et medeierskap til Statoil. Forutsetningen må være at selskapet fortsatt er statskontrollert med minst to tredjedeler norsk statlig eierskap.

ÆRESMEDLEMMER

I følge partiets lover er det Landsstyret som utnevner æresmedlemmer etter forslag fra partilag, kommunepartier og fylkespartier. Det er blitt utnevnt i alt 63 æresmedlemmer i denne perioden mot 56 i forrige beretningsperiode.

KVINNEPOLITISK STYRE

Landsmøtet valgte også - i overensstemmelse med partiets lover - følgende som medlemmer i Den sentrale kvinnepolitisk styret:

Karita Bekkemellem Orheim, leder, Kari Manger, nestleder, Karin Yrvin, nestleder, Anne Rygh Pedersen, sekretær, Liv Undheim, Astri Aas-Hansen, Eva Kristin Hansen, Grethe Ernø Johansen, Solveig Solbakken, Britt Hjelseth og Karen Irene Stangeland.

REVISJONSNEMNDA

I våre lover - paragraf 9, Revisjonen, står det følgende i punkt 1: "Til å sørge for revisjon av Det norske Arbeiderpartis regnskaper og årsoppgjør velger Landsmøtet en revisjonsnemnd på 3 medlemmer og 2 varamedlemmer bosatt i eller ved Oslo."

I overensstemmelse med dette ble følgende valgt på Landsmøtet i 1996:

Medlemmer: Esther Kostøl, leder, Bjartmar Gjerde, Sissel Bauch

Varamedlemmer: Asbjørn Kristoffersen, Åsa Solberg Iversen

SAMARBEIDSKOMITEEN MELLOM LO OG DNA

Komiteen hadde pr. 30.6.2000 følgende sammensetning:

Fra LO: Yngve Hågensen, Gerd Liv Valla, Jan Balstad, Bente Halvorsen, Jan Davidsen, Kjell Bjørndalen og Morten Øye.

Fra DnA: Thorbjørn Jagland, Hill-Marta Solberg, Jens Stoltenberg, Solveig Torsvik og Finn Jota.

Komiteen har møte hver mandag, unntatt noen uker i sommerhalvåret, og har i perioden behandlet en rekke faglig/politiske saker. I tillegg er følgende har komiteen nedsatt følgende utvalg:

Januar 1999: Modernisering av offentlig sektor lokalt. En bredt sammensatt gruppe ledet av Jørgen Kosmo. Innstillingen ble presentert den august 1999

November 1999: Fornyelse av 1.mai en gruppe bestående av LO, DnA, Norsk Folkehjelp, AOF, Oslo AP og LO i Oslo. Innstilling presentert januar 2000.

Desember 1999: Arbeidsgruppe for å vurdere videre utvikling av offentlig servicekontor. Gruppen er sammensatt av representanter fra DnA, LO Stat, NTL, NKF og DnP. Karl Erik Schjøtt-Pedersen ledet inntil regjeringsskifte da Jørgen Kosmo overtok som leder. Gruppen har ikke avgitt innstilling.

FAGLIG/POLITISKE KONFERANSER

Den 25.-26.9.1998 ble det arrangert en faglig/politisk konferanse i Folkets Hus, Oslo. Hovedtemaet på konferansen var den faglig/politiske situasjon v/ Thorbjørn Jagland og Yngve Hågensen. I tillegg presenterte Børre Pettersen prosjektet ”Menneske og Arbeidsliv”.

Konferansen fikk også en kort status for prosjektet: Det 21. århundres velferdssamfunn v/ Ove Langeland. I tilknytning til prosjektet presenterte FAFO følgende temaer:

Globalisering – utfordringer for norsk økonomi v/ Ove Langeland

Folkets holdninger til ulikhet og offentlige trygdeordninger v/ Axel W. Pedersen

Den 12.august 1999 ble det arrangert en faglig/politisk konferanse i Folkets Hus, Oslo.

På konferansen innledet Thorbjørn Jagland om den politiske situasjonen før valget.

Videre presenterte Jørgen Kosmo innstillingen fra utvalget som fikk i oppgave fra Samarbeidskomiteen å se på ”Moderniseringen av offentlig sektor, lokalt”. Etter Kosmos innledning var det forberedte inn ved: Jan Davidsen, Sylvia Brustad, Kjell Bjørndalen og Tore Hagebakken.

En felles sekretærkonferanse for sekretærene i LO, DnA og AOF ble arrangert i tiden 5.-6.mai 1999 på Scandic Hotell Triaden, Lørenskog.

Konferansen startet med at Yngve Hågensen innledet om hvordan man kunne forankre debatten om det 21.århundres velferdssamfunn i grunnorganisasjonene. Thorbjørn Jagland innledet om den politiske situasjon og Solveig Torsvik om den kommende valgkampen.

Bedriftsoverlege Lisbeth Iull Dahhl holdt et foredrag med tittelen ”Bedre Arbeidsliv”.

Torsdag den 6.mai deltok hele konferansen på presentasjonen av prosjektet ”Det 21.århundres velferdssamfunn” i Folkets Hus, Oslo.

FROKOSTMØTER

1.torsdag i hver måned arrangerer Samarbeidskomiteen frokostmøter i Folkets Hus, Oslo.

Til møtene inviteres LO, forbundene, stortingsgruppa, partikontoret, regjeringen, statssekretærene og politiske rådgivere. På møtene drøftes viktige faglig/politiske saker.

Frokostmøtene har hatt god oppslutning fra 50 personer til over 100.

PARTIETS REPRESENTASJON I STYRER OG KOMITEER M.M.

Pr. 30.06.2000:

Stortingsgruppas styre: Solveig Torsvik
Frode Jahren
Grete Berget

AOFs forretningsutvalg:
Medlem: Solveig Torsvik nestleder
Frode Jahren
Varamedlem: Anne Rygh Pedersen

Arbeiderbevegelsens Arkiv og Bibliotek:

Medlem: Svein Bjørn Aasnes
Ingeborg Botnen
Varamedlem: Britt Schultz

Folketeaterbygningens representantskap:

Medlem: Frode Jahren
Varamedlem: Martin Kolberg

PARTIKONTORET

Følgende personer var pr. 30.06.2000 knyttet til partikontoret:

Politisk stab:

Partisekretær:	Solveig Torsvik	valgt
Kvinnepolitisk sekretær:	Anne Rygh Pedersen	valgt
Kontorsjef:	Frode Jahren	
Informasjonssjef:	Grete Berget	
Administrasjonssjef:	Roar Thun	
Politisk rådgiver:	Ragnhild Aasen	
Politisk rådgiver:	Svein Bjørn Aasnes	
Politisk rådgiver:	Karin Yrvin	
Politisk rådgiver:	Jarle Kilmork	
Politisk rådgiver:	Finn Jota	
Politisk rådgiver:	Ove Karolin Larsen	

Hans Kjelsrud er ansatt i partiet sentralt og har kontor på Hamar..

Administrativ stab:

Økonomileder Hege Bogfjellmo, øvrige ansatte: Brit Axelsen, Aslak Berg, Aage Birkelund, Trond Grøtting, Tone Merete Hemli, Karin Korslund, Elin Synnøve Kristiansen, Cecilie Karolin Larsen, Lise Nyland, Reidun E. Nymark, Vigdis Ryenbakken, Liv Merete Svendsrud, Lise Monica Sørum, Grete Westerhaug og Marita Håkonsen Øverby.

Utredningssekretariatet:

Torkel Sandegren, sekretariatsleder, Thorbjørn Berntsen og Bodil Kiil.

Valgkampsekretariatet:

Beret Bråten, sekretariatsleder, Frode Iversen og Jan Bøhler

FYLKESSEKRETÆRER

Ansatt av Det norske Arbeiderparti:

Østfold:	Bjørn Eriksen
Akershus:	Marit Wikholm og Aage Edvin Tovan
Hedmark:	Grethe Mikaelson
Oppland:	Odd E. Stende vikarierer for Synnøve B. Klemetrud
Buskerud:	Svein Bugge Persson
Vestfold:	Rolf Sætre
Telemark:	Karl Erik Høegh
Aust-Agder:	Fritz Y. Jenssen
Vest-Agder:	Herdis Meihack Engen
Rogaland:	Kjell Sund
Hordaland:	Stian Nyhus og Roald Kvamme
Sogn og Fjordane:	Per Bjarne Molnes
Møre og Romsdal:	Egil T. Ekhaugen
Sør-Trøndelag:	Jorodd Asphjell og Stig Klomsten
Nord-Trøndelag:	Svein J. Svensson
Nordland:	Hans H. Hansen og Tor Arne Ljunggren
Troms:	Jarle G. Heitmann
Finnmark:	John Erik Pedersen
Oslo:	Trond Jensrud, valgt på årsmøtet i Oslo Arbeiderparti

ÅRSMØTER I FYLKESPARTIENE

<u>Fylke:</u>	<u>1999</u>	<u>2000</u>
Østfold:	Thorbjørn Jagland	Martin Kolberg
Akershus:	Karita B. Orheim	Hill-Marta Solberg
Oslo:		Thorbjørn Jagland
Hedmark:	Jens Stoltenberg	Hill-Marta Solberg
Oppland:	Grete Knudsen	Tom Thoresen
Buskerud:	Thorbjørn Jagland	Thorbjørn Jagland
Vestfold:	Jens Stoltenberg	Solveig Torsvik
Telemark:		Jens Stoltenberg
Aust-Agder:	Solveig Torsvik	Tore Hagebakken
Vest-Agder:	Hill-Marta Solberg	Jens Stoltenberg
Rogaland:		Karita B. Orheim
Hordaland:	Yngve Hågensen	Hill-Marta Solberg
Sogn og Fjordane:	Martin Kolberg	Solveig Torsvik
Møre og Romsdal:	Hill-Marta Solberg	Grete Knudsen
Sør-Trøndelag:	Jens Stoltenberg	Thorbjørn Jagland
Nord-Trøndelag:	Solveig Torsvik	Martin Kolberg
Nordland:	Tore Hagebakken	Jens Stoltenberg
Troms:	Thorbjørn Jagland	Thorbjørn Jagland
Finnmark:	Hill-Marta Solberg	Karl Eirik Schjøtt-Pedersen
Oslo, Telemark og Rogaland har årsmøter annethvert år.		

SEKRETÆRKONFERANSER

I denne perioden har det vært avholdet følgende konferanser for partiets fylkessekretærer. I tillegg har det vært avholdt noen telefonkonferanser.

14.–15.9.1998 CLARION ROYAL CHRISTIANIA HOTELL, OSLO

- Landsmøteforberedelser
 - o Landsmøtets politiske innhold v/ Solveig Torsvik
 - o Praktiske opplysninger v/ Asbjørn Kristoffersen
 - o Erfaringer med oversendelse av forslag og innstillinger fra fylkespartiene v/ Jan Bøhler
 - o Generelle spørsmål vedrørende landsmøtet
- Ett år med Bondevik, den politiske situasjon v/ Hill-Marta Solberg
- Slik planlegger og gjennomfører vi samråd v/ Øivind Slåke og Roald Kvamme
- Planlagte aktiviteter 1999 v/ Finn Jota
- Ett år før fylkes- og kommunevalget 1999
- 5 dager til valget i Sverige. Erfaringer fra den svenske valgkampen.
- Hva sier analysene oss v/ Jan Bøhler
- Den sentrale valgkampen v/ Solveig Torsvik
 - o Hvilke forventninger har fylkespartiene til landspartiet (gruppearbeid)
- Korte orienteringer fra partikontoret
- Internett
- Medlemssituasjonen
- Taleformidlingen

3.-5.2.1999 SILJA HOTELL ARIADNE, STOCKHOLM

- Erfaringer fra den svenske valgkampen, høsten 1998 v/partisekretær Inga Thalen
- Valg –99 v/ Solveig Torsvik
- Orienteringssanker
 - o Nytt medlemssystem v/ Ove Karolin Larsen og Roar Thun
 - o Førstekandidatkonferanse v/Jarle Kilmork
- Programarbeidet v/ Siri Bjerke
- Samarbeidet mellom DnA og EL & IT- forbundet v/ Finn Jota
- Besøk hos svensk LO.
 - o Svensk LO presenterer sitt demokratiprojekt og LOs engasjement i valgkampen.

23.9.1999 QUALITY AIRPORT HOTELL, GARDERMOEN

- Valg 99
- Valganalyser
- Programdebatten
- Presentasjon av demokrativertøy
- Orienteringer

10.–11.9.1999 SUNDVOLDEN HOTELL

- Valg 99
- Velgerbilde 2 måneder etter valget v/ Jan Bøhler
- Evaluering av valget
- Valg 2001 v/ Solveig Torsvik
- Status og det videre programarbeidet v/ Ragnhild Aasen Jacobsen
- Aktivitetsplan år 2000 v/ Finn Jota
- Kontingentsituasjonen/medlemssystemet v/ Roar Thun
- Den politiske situasjonen v/ Thorbjørn Jagland

16.2.2000 SAS AIRPORT HOTELL OSLO

- Gjennomgang av valganalysen v/ Solveig Torsvik
- Hvordan gikk det med de usikre velgerne
- Forskjeller på lokale resultater
- Hvordan velgerne ser på oss

10.-12.5.2000 HOTELL AMBASSADOR BERLIN

- Valg 2001 v/ Solveig Torsvik og Jan Bøhler.
- Valgkampanjer v/ Bo Krogvik
- Besøk hos den norske ambassaden i Berlin
- Nordmenns historie i Berlin og regjeringens Tysklandsstrategi v/ Sverre Jervell
- Foredrag om Berlin v/ Jan Otto Johansen
- Besøk hos SPD
- Orientering fra Statsministerens kontor v/ Jonas Gahr Støre

MEDLEMSUTVIKLINGEN

Selv om partiet innførte sentralt medlemsregister i 1989, er det fortsatt om lag 170 avdelinger som har manuell innkreving av kontingenten.

Kontingentinnkrevingen har vært gjennomført med hovedkrav og 2 purringer. I avdelinger med manuell innkreving har avdelingene fått ferdig utfylte innbetalingskort og har selv stått for distribusjonen av disse. Medlemmer i avdelinger med manuell innkreving har vært purret en gang etter samme opplegg som ved utstedelse av hovedkrav.

Verveaktiviteten i perioden har vært sterkt varierende. Fra til dels lav aktivitet i mange fylker til stor aktivitet og gode resultater i andre. Det har i perioden ikke vært gjennomført noen kampanjer, men partikontoret har utarbeidet vervebrosjyren "Til deg" som har vært veldig etterspurt i forbindelse med offensiver i lag, kommune- og fylkespartier. I 1998 fikk partiet 2 882 nye betalende medlemmer og i 1999 fikk vi 3 374 nye betalende medlemmer.

Oversikten viser derfor utviklingen i individuelle medlemmer.

FYLKE	1998	1999	DIFFERANSE	%
Østfold	3 136	3 007	- 129	95,9
Akershus	4 641	4 550	- 91	98,0
Oslo	5 036	4 681	- 355	93,0
Hedmark	5 698	5 401	- 297	94,8
Oppland	5 168	4 827	- 341	93,4
Buskerud	2 975	2 910	- 65	97,8
Vestfold	2 289	2 174	- 115	95,0
Telemark	2 959	2 918	- 41	98,6
Aust-Agder	1 474	1 447	- 27	98,2
Vest-Agder	1 529	1 461	- 68	95,6
Rogaland	2 669	2 583	- 86	96,8
Hordaland	4 010	4 048	38	100,9
Sogn og Fjordane	3 089	3 019	- 70	97,7
Møre og Romsdal	2 687	2 787	100	103,7
Sør-Trøndelag	4 090	4 037	- 53	98,7
Nord-Trøndelag	2 595	2 604	9	100,3
Nordland	4 815	4 621	- 194	96,0
Troms	2 260	2 287	27	101,2
Finnmark	1 837	1 929	92	105,0
Svalbard	27	36	9	133,3
SUM	62 984	61 327	- 1 657	97,4

PROGRAMARBEIDET

RETTFERDIG FORDELING

På sitt møte i slutten av august behandlet Sentralstyret forslaget til program for rettferdig fordeling for siste gang, slik at det kunne forelegges Landsstyret 24.-25. september 1998. Deretter ble programmet sendt ut til en bred behandling i partiorganisasjonen fram mot landsmøtet. Målet for debatten er å forsterke fordelingspolitikken vår på en del punkter, som har vist seg særlig viktige. I neste omgang vil standpunktene i programmet for rettferdig fordeling inngå som en del av grunnlaget for 2000-programmet til neste landsmøte.

SOSIALDEMOKRATI 2000

Utredningssekretariatet har fungert som sekretariat for sentralstyret i utarbeidelsen av rådslagsheftene Sosialdemokrati 2000 og Nytt syn på alderdom og pensjon. Rådslaget Sosialdemokrati 2000 som ble presentert på landsstyrets møte 23. – 24. september 1999, hvor partiprogrammet "Samråderett" og "Rettferdig fordeling" ligger til grunn for debattopplegget – Sosialdemokrati 2000.

I denne programprosessen er det for første gang også satt i gang debatt på internett gjennom et debattverktøy der både medlemmer og ikke-medlemmer kunne delta. På den måten har den enkelte kunne delta slik en selv ønsker – i tradisjonell studiering eller individuell tilnærming til så vel rådslaget som programforslaget.

Partikontoret har tilpasset internettverktøyet i samarbeid med LO i Sverige, som utviklet det i forbindelse med sin programdebatt. Dette har gitt oss erfaringer som vi også vil få nytte av i videreutviklingen av partiorganisasjonen, og når vi skal skape demokratiske møteplasser på internett.

Utredningssekretariatet og faggruppene har som supplement til programdebatten utarbeidet temahefter på følgende områder: Kultur, Miljø, Økonomi, Distriktpolitikk, Demokrati, Velferdspolitik, Internasjonal politikk og Utdanningspolitikk.

Det har kommet inn langt over 400 innspill til programmet fra fylkespartier, lag, enkeltpersoner og andre. Sekretariatet har utarbeidet materiell for presentasjon av debatheftet, og rapporter om innspillene.

INFORMASJONSARBEIDET

Informasjonsarbeidet på partikontoret har i perioden blitt omorganisert og styrket, og man har satset på både ekstern og intern informasjon.

Partikontoret holder åpent til klokka 20.00 på hverdager, slik at tillitsvalgte, medlemmer og velgere har muligheter til god kontakt med det serviceapparatet som partikontoret representerer. Bruk av ny teknologi og internett gjør at partiet har blitt mer åpent og at våre tillitsvalgte og ansatte er mer tilgjengelige for dialog enn tidligere.

Den eksterne informasjonen har i hovedsak blitt styrket gjennom økt bruk av vår hjemmeside til å publisere nyheter, taler, innlegg, artikler og bakgrunnsstoff.

En annen viktig ekstern kommunikasjonskanal er bruken av faste kommentarbrev fra partileder - J@glandbrev - og fra statsministeren - St@tsminister -, og disse sendes ut som e-post til alle som registrerer seg som mottakere. Det finnes flere eksempler på at disse brevene har bidratt til å sette politisk dagsorden.

Den interne informasjonen har blitt kraftig styrket, først og fremst gjennom medlemsbladet "Medlemskontakt", som i 2000 kommer ut med seks utgaver. Bladet distribueres gratis til samtlige medlemmer. "Medlemskontakt" inneholder nyheter, kommentarer og bakgrunnstoff om organisasjon og politikk.

Medlemmer kan også registrere seg som mottakere av såkalte @-brev. I motsetning til J@glandbrev og St@tsminister-brev, må man være medlem for å kunne motta disse.

Partikontoret har i perioden videreført ordningen med utsendelse av "Faktafaks" og "Kommentarfaks", men disse har etter hvert blitt supplert med og til slutt erstattet av "Faktaflak", som i hovedsak produseres i regjeringsapparatet.

Etter regjeringsskiftet i mars 2000, har en av infotemaets oppgaver vært å formidle informasjon fra regjeringsapparatet til partiorganisasjonen. Ordningen med faktaflak, som produseres av den politiske ledelsen i de enkelte departementer i samarbeid med SMK, og som sendes ut av partikontoret på mail, fungerer bra. I perioden mars til juli 2000 har det blitt produsert og sendt ut 17 slike flak om ulike, aktuelle politiske temaer. Partikontoret har mottatt positive reaksjoner på denne ordningen. Faktaflakene er viktige bidrag til partiets fakta- og argumentsamling.

Den interne informasjonen til fylkessekretærene har blitt styrket gjennom "Treffpunkt Fylkene—Youngstorget", som er en ukemail som inneholder nytt fra sentralt og fylkene, tips om aktiviteter, og råd og veiledning om bruk av internett.

I perioden har partiet gitt ut debattboka "Sosialdemokrati 2000 – Om ryggmarg, kompromiss og grønne slagord", som er en del av partiets programdebatt. Boka har et opplag på 1.000 eksemplarer. "Sosialdemokrati 2000" fikk god medieomtale.

INTERNETT

Partiet har i perioden satset betydelige økonomiske og menneskelige ressurser på internett. Partiet har i samarbeid med fylkespartiene investert i nye tekniske løsninger, som har bidratt til at partiet ligger helt i front på dette området.

Satsingen på internett er langsiktig, og den har pågått i over tre år. Erfaringen hittil viser tre klare trender: Trafikken øker jevnt over tid, brukerne leser i gjennomsnitt gradvis flere dokumenter, og brukerne øker gradvis sin lesetid når de er inne på vår hjemmeside. Resultatene av internettsatsingen er målbar. For første halvår 2000 har vi registrert disse gjennomsnittstallene:

- Antall sideoppslag per måned: 149.205
- Antall formidlede dokumenter per måned (vedtak, pressemeldinger, taler, debattinnlegg o.l): 130.732
- Gjennomsnittlig antall sideoppslag per dag (alle ukedager): 4.910
- Antall personlige besøk per måned totalt: 23.027

- Antall unike/ulike personer per måned: 12.445
- Antall som besøkte hjemmesiden bare en gang per måned: 10.289
- Antall som besøkte hjemmesiden mer enn en gang per måned: 2.156
- Gjennomsnittlig lesetid per besøk: 19,4 minutter

Trafikken fra uke til uke varierer mye i forhold til hvordan partiet blir fokusert i mediebildet, men trenden over tid viser likevel fortsatt vekst i alle målbare størrelser.

Bruk av ny teknologi og internett har gjort partiet mer åpent, og det har blitt enklere for våre medlemmer og velgere å kommunisere med partiets tillitsvalgte og ansatte på partikontoret.

Per juni 2000 har vi ca 2.000 abonnenter på medlemsbrev og ca 4.000 abonnenter på J@glandbrev/St@tsminister.

I 1998 kunne man følge landsmøtet via direkteoverførte videosendinger på internett, og under kommune- og fylkestingsvalgkampen i 1998 hadde partiet daglige nyhetssendinger på internett. Partiledelsen og andre sentrale tillitsvalgte stilte opp i studio på Youngstorget for å svare på spørsmål eller kommentere aktuelle saker.

I perioden har partiet satset videre på bruk av nettreff med sentrale tillitsvalgte. Youngstorgets Café holdes som hovedregel en gang per uke, noen ganger oftere.

I forbindelse med programdebatten før landsmøtet 2000 har partiet brukt blant annet internett som kanal for innsendelse av innspill og debatt. Programdebatten på internett var et første forsøk fra partiet på å utvikle digitalt demokrati. I debattens første del, rådslaget, deltok ca 400 personer i møtet på nettet. De fleste av dem som registrerte seg, var medlemmer i Arbeiderpartiet. Aktiviteten ble relativt stor med mange forslag, innspill og en frisk meningsutveksling mellom deltakerne. Deltakerne fikk også forsøke seg på en ny type "votering" over programforslaget, hvor de ga karakteren god, middels eller dårlig til det som sentralstyret hadde lagt fram. Erfaringen med dette forsøket er svært positiv.

En viktig del av partiets tilbud på internett, er informasjonsagenter. På vår hjemmeside kan vi tilby de som ønsker det, å ta i bruk disse agentene, som er en varslingstjeneste for nyheter fra utvalgte medier og organisasjoner.

Arbeiderpartiet har i perioden også fått eget lag på nettet: @-laget.hamar.

Alle fylkespartiene har i perioden fått egne hjemmesider, og de fleste av fylkene bruker nå disse aktivt. En del av fylkespartiene har kommet veldig langt når det gjelder å utvikle tilbud om aktiviteter på nettet: Snakkerom (chat), debattforum, meningsmålinger og nyhetsbrev.

AKTUELT PERSPEKTIV

På sentralstyrets møte på 15. og 16. februar 1999, ble det besluttet å nedlegge ukeavisa Aktuelt Perspektiv, som utkom med sitt første nummer i januar 1979. Siste nummer ble utsendt 27. mars 1999.

Bakgrunnen for nedleggelsen var at Stortinget endret regelverket for den offentlige støtten. Det tidligere regelverket ga direkte økonomiske støtte til partienes publikasjoner. Det nye regelverket gir informasjonsstøtte direkte til partiene, og omfatter alle sider ved partienes informasjonsarbeid.

Utbyggingen av partiets virksomhet over internett, etableringen av partiets "Medlemskontakt" som går til alle medlemmer, samt nødvendig styrking av partiets informasjonsteam, ville være så kostnadskrevende at det ikke ble vurdert mulig å videreføre abonnementsbladet.

Avviklingsprosessen er avsluttet, og redaksjonens ansatte er i annet arbeid eller har fått ordninger de har akseptert. Det siste året med full abonnementsstegning hadde Aktuelt Perspektiv om lag 17.000 abonnenter, inkludert LO-abonnementer. Av disse var om lag 9 000 medlemsabonnenter.

VALGKAMPEN 1999

Valgkampen foran Kommune- og fylkestingsvalget var preget av at partiet hadde en felles strategi som ble vedtatt på landsstyrets møte 11.-12. februar 1999 med tre hovedmål;

Økt valgdeltagelse

Større andel Arbeiderpartirepresentanter

Rettferdig kvinnerepresentasjon.

I strateginotatet som landsstyret sluttet seg til var det lagt vekt på hovedbudskap, målgrupper, virkemidler og arbeidsformer. Hovedbudskapet ble konkretisert i vedtak i fem punkter om våre politiske saker i valgkampen under landsstyrets møte 5.-6. juni 1999. Valgkampen ble lagt opp med bakgrunn i Program for rettferdig fordeling som ble vedtatt på landsmøtet i 1998 under hovedparolen "Trygg velferden – arbeid og utdanning må lønne seg".

VALGKAMPSENTRALEN

I valgkampen ble partikontoret organisert som en valgkampsentral. Hovedoppgaven var å gjennomføre de planer som ble vedtatt av partiledelsen og sentralstyret. Samordne arbeidet mellom partikontoret og stortingsgruppa, være bindeleddet til, og serviceorgan for fylkespartiene, slik at valgkampen ble helhetlig over hele landet. Sentralen overvåket også media for å følge opp eventuelle utspill.

Valgkampsentralen var i drift fra 20.08. - 13.09. fra kl. 06.00 - 22.30 (mandag - fredag), lørdager fra kl. 10.00 - 17.00 og søndager fra kl. 13.00- 20.00. I denne perioden ble det sendt ut daglig informasjon til valgkampmedarbeiderne. I tillegg besvarte sentralen en rekke henvendelser fra enkeltpersoner, kommune- og fylkespartiene og fra velgerne som ønsket opplysninger.

Også ved dette valget fikk valgkampsentralen svært mange henvendelser fra skoleklasser og enkelt elever. Det ble utarbeidet en egen skolepakke som skoleklasser og enkeltelever fikk tilsendt eller fikk ved besøk på partikontoret.

MATERIELL

Partikontoret utarbeidet valgkampplan 1 og 2 om arbeidet i valgkampen, med bl.a. opplysninger om målgruppe, hovedsaker, språkbruk i valgkampen, positiv valgkamp og innspurten. I tillegg ble materiell, valgkampåpning, talerformidling, gimmicks o.l. omtalt i valgkampplanene.

Det ble utarbeidet mye materiell til valgkampen, og de første trykksakene ble sendt ut i organisasjonen på tidlig vår og de siste kom på plass i starten av august 1999.

Vi utarbeidet en "Håndbok for Arbeiderpartiets valgmedarbeidere i kommune- og fylkestingsvalgkampen 1999", egen fakta- og argumentperm fordelt på 20 ulike tema, logomappe, konvolutter, plakater . I tillegg ble det utarbeidet egen førstegangsvelgertrykksak som AUF sto for.

Det ble også utarbeidet tradisjonelle gimmicks til valgkampen. Disse var til salg gjennom Organisasjons Profil, og det var effekter som; pins, klistremerker, penner, nøkkelringer, sukkertøy, ballonger, parasoller, talerstolmerker, t-skjorter, gensere, jakker etc.

SKOLERING

Det ble utviklet et eget opplegg "Skoleringshefte for valgkampmedarbeidere" som i størst mulig grad skulle være et verktøy for å ivareta den praktiske tilretteleggingen av valgkampen. I dette heftet ble det særlig fokus på utforming av valgkampstrategi, organisering av valgkampen, bruk av samråd, mediene i valgkampen og praktisk planlegging.

Skoleringen av valgkampmedarbeidere ble gjennomført på ulike måter i fylkes- og kommunepartiene. Partikontoret kanaliserte midler til fylkespartiene for bruk til skoleringsopplegg i forbindelse med valgkampen.

Siste helg i mai -99 gjennomførte vi 5 regionale førstekandidatsamlinger i Kristiansand, Bergen, Bodø, Stjørdal og Sundvollen. De som deltok var førstekandidater til kommune- og fylkestingsvalget.

I forkant av TV-debattene under valgkampen ble det tilrettelagt for og gjennomført medietrening på partikontoret våre debattanter i de store fjernsynsdebattene.

VALGKAMPÅPNING

Kommune- og fylkespartiene sto selv for valgkampåpningene i kommune- og fylkestingsvalget. De aller fleste hadde lagt valgkampåpningen til helga 20.-22. august og partiledelsen og stortingsgruppas styre deltok på åpningene.

FAGLIG/POLITISK VALGKAMP

Den faglig/politiske valgkampen ble gjennomført i godt samarbeid med LO og forbundene.

Grunnlaget for den faglig/politiske valgkampen ble lagt på en felles sekretærkonferanse mellom DNA, LO og AOF og møter med LO og en rekke fagforbund.

Tiltaket med LO-busser fungerte positivt i den faglig/politiske valgkampen. Alle fylker, unntatt Vest-Agder, benyttet seg av tilbudet. Bussene ble brukt til en rekke forskjellige aktiviteter fra bedriftsbesøk, torgmøter og andre aksjoner.

Flere forbund produserte eget materiell både sentralt og lokalt.

FAGLIG/POLITISK ARBEID

FAGLIG/POLITISKE KONFERANSER

Den 25.-26.9.1998 ble det arrangert en faglig/politisk konferanse i Folkets Hus, Oslo. Hovedtemaet på konferansen var den faglig/politiske situasjon v/ Thorbjørn Jagland og Yngve Hågensen. I tillegg presenterte Børre Pettersen prosjektet ”Menneske og Arbeidsliv”.

Konferansen fikk også en kort status for prosjektet: Det 21. århundres velferdssamfunn v/ Ove Langeland. I tilknytning til prosjektet presenterte FAFO følgende temaer:

Globalisering – utfordringer for norsk økonomi v/ Ove Langeland

Folkets holdninger til ulikhet og offentlige trygdeordninger v/ Axel W. Pedersen

Den 12.august 1999 ble det arrangert en faglig/politisk konferanse i Folkets Hus, Oslo.

På konferansen innledet Thorbjørn Jagland om den politiske situasjonen før valget.

Videre presenterte Jørgen Kosmo innstillingen fra utvalget som fikk i oppgave fra Samarbeidskomiteen å se på ”Moderniseringen av offentlig sektor, lokalt”. Etter Kosmos innledning var det forberedte inn ved: Jan Davidsen, Sylvia Brustad, Kjell Bjørndalen og Tore Hagebakken.

En felles sekretærkonferanse for sekretærene i LO, DnA og AOF ble arrangert i tiden 5.-6.mai 1999 på Scandic Hotell Triaden, Lørenskog.

Konferansen startet med at Yngve Hågensen innledet om hvordan man kunne forankre debatten om det 21.århundres velferdssamfunn i grunnorganisasjonene. Thorbjørn Jagland innledet om den politiske situasjon og Solveig Torsvik om den kommende valgkampen.

Bedriftsoverlege Lisbeth Iull Dahhl holdt et foredrag med tittelen ”Bedre Arbeidsliv”.

Torsdag den 6.mai deltok hele konferansen på presentasjonen av prosjektet ”Det 21.århundres velferdssamfunn” i Folkets Hus, Oslo.

FROKOSTMØTER

1.torsdag i hver måned arrangerer Samarbeidskomiteen frokostmøter i Folkets Hus, Oslo.

Til møtene inviteres LO, forbundene, stortingsgruppa, partikontoret, regjeringen, statssekretærene og politiske rådgivere. På møtene drøftes viktige faglig/politiske saker. Frokostmøtene har hatt god oppslutning fra 50 personer til over 100.

1.MAI 1999 OG 2000

1.mai 1999 ble preget av LOs 100-år jubileum. Både jakkemerket og plakaten markerte jubileet.

Parole: FRED PÅ BALKAN – SOLIDARITET MED FLYKTNINGENE

Samarbeidskomiteen mellom Arbeiderpartiet og LO nedsatte en arbeidsgruppe som fikk i oppgave og se på hvordan dagen kan fornyes og i større grad bli en familiefest.

Som resultat av dette ble det sendt en oppfordring til alle deler av bevegelsen om å lage 1.mai til en familiefest hvor kampen om paroletekster vek for hovedbudskapet: Solidaritet, menneskeverd og rettferdig fordeling i et internasjonalt perspektiv.

På denne bakgrunnen besluttet Samarbeidskomiteen at det ikke skulle utformes noen sentral parole for 1.mai 2000, i håp om at alle kunne bidra til en samling om dagen og solidaritetsbegrepet.

www.1.mai.org ble gjennomført som et samarbeidsprosjekt mellom Arbeiderpartiet, LO, AOF, AUF og Norsk Folkehjelp. Et internettkonsulentfirma ble engasjert for å bistå med teknisk løsning, visuell utforming. Totalt var det ca 40.000 som besøkte vår nye 1.mai side. På siden kunne man også registrere seg i 1.mai tog på Internett. I toget deltok det 1.800 personer som gikk under 152 forskjellige paroler.

1.mai-kampanjen vakte stor internasjonal oppsikt, og den ble derfor nominert til SIME-prisen for årets beste kampanje på nettet. SIME-prisen er en internasjonal pris for internettbransjen, og kan sammenlignes med filmbransjens Oscar-nominasjoner. Selv om kampanjen ikke vant under prisutdelingen i Stockholm 6. juni, fikk den likevel meget stor oppmerksomhet.

Det ble også gjennomført en innsamlingsaksjon i samarbeid med Norsk Folkehjelp. Pengene som ble samlet inn gikk til aktivitetshus i Mostar-regionen i Bosnia. Gjennom Internett ble det samlet inn kr.200.000,-, bøsseaksjon 1.mai kr 230.000,-. Til sammen kr 430.000,-.

1.mai- merke viste ” Arbeiderkvinnen” med utgangspunkt i Nils Aas bauta på Sørmarka.

KOMMUNALPOLITISK UTVALG

Kommunalpolitisk utvalg oppnevnes av Sentralstyret og har for perioden 1999 – 2000 denne sammensetningen:

Rolf Erling Andersen (leder), Halvdan Skard, Elisabeth Knoff, Trine Eskeland, Anne Strifeldt Ballo, Jardar Flaa, Sylvia Brustad, Grethe Bjørlo, Else J. Langøen, Rune Gerhardsen, Ann Marit Sæbønes, Per Ulriksen, Jan Fridthjof Bernt, Robert Helland Olsen, Evy - Ann Mittun, Alf Daniel Moen, Rigmor Åserud Jaren, Kari Brekken, Gunnhild Øyangen. Jan Davidsen, Kjell Opseth, Odd Tore Fygle, Laila Jørgensen og Jarle Kilmork (sekretær)

Sentralstyret ga kommunalpolitisk utvalg dette mandatet:

”Kommunalpolitisk utvalg har hovedfunksjon som bindeledd til den kommunalpolitiske hverdag, KS, NKF og fraksjon. Utvalget skal behandle aktuelle kommunalpolitiske saker og forberedelser til førstekandidatsamlingene.”

Av de saker utvalget har behandlet i beretningsperioden nevnes:

- Mandatet og utvalgets arbeidsform
- Kommune- og fylkestingsvalgkampen
- Samråd om oppgavefordeling og forvaltningsstruktur
- Førstekandidatsamlingene i mai 1999
- Kommuneøkonomi med fokus på inntektsystemet og fordeling kommunene imellom
- Forhandlingsansvaret for lærerne, stat eller kommune?
- KS` landstingssaker, orientering i ordinært møte samt deltakelse i gruppemøte

KOMMUNENES SENTRALFORBUND (KS)

Arbeiderpartiet har etter Landstinget i Oslo 24. – 26. januar 2000, 3 av Sentralstyrets 14 medlemmer i Kommunenes Sentralforbund. Halvdan Skard (Ap) ble gjenvalgt som leder med Odd Arild Kvaløy (Sp) som nestleder. Denne leder duoen fikk 147 stemmer av Landstingets 263 stemmeberettigede.

Arbeiderpartiets medlemmer i Sentralstyret for perioden 2000-2003 er; Halvdan Skard (styreleder), Akershus, Grethe Bjørlo, Møre og Romsdal, og Elly Wolden fra Nordland. Leder for valgkomiteen var Rolf Erling Andersen (Ap).

Vararepresentanter til Sentralstyret ble valgt; Tom Pape, Oslo, Anne – Grete Strøm Eriksen, Hordaland, Siv Tørudbakken, Hedmark, Gunnel Edfeldt, Østfold og Anne Rygh Pedersen, Vestfold.

LANDSSTYRET

Landsstyret består av til sammen 53 medlemmer med vara medlemmer, hvorav ett velges for Landsmøtet for bedriftsmedlemmer. Sentralstyret og fylkesstyrelederne er automatisk medlemmer av Landsstyret. Landstinget velger 18 av representantene til Landsstyret hvorav 13 fra kommunene og 5 fra fylkeskommunene.

Arbeiderpartiet har 5 av de 18 representanter i Landsstyret som Landstinget velger. Disse er; May Britt Lunde, Aust - Agder, Olav Huseby, Sør - Trøndelag, Rolf Erling Andersen, Telemark, Else Johanne Langøen, Rogaland og Gisle Handeland fra Hordaland.

LANDSTINGET

Landstinget i Kommunenes Sentralforbund ble avholdt i tiden 24.-26. januar 2000 i Oslo. Arbeiderpartiet var representert med 92 av i alt 265 representanter.

Partikontoret hadde ansvaret for at Arbeiderpartiets gruppe innkalles til forberedende gruppemøte og gruppemøte under selve Landstinget.

Det ble avholdt et forberedende gruppemøte for landstingsgruppa hvor også kommunalpolitisk utvalg var invitert til å delta. Møtet ble avholdt i Oslo 12. januar og leder av kommunalkomiteen Sylvia Brustad samt partisekretær Solveig Torsvik holdt innledning.

Thorbjørn Jagland representerte partiledelsen under Landstinget.

Hovedsakene på Landstinget var:

- Dagens kommune - og fylkesstruktur, hinder for service og utvikling?
- Arbeidsgiverpolitikk inn i et nytt årtusen, utfordringer og muligheter.
- Forpliktende konsultasjoner mellom KS og staten.
- Plan for KS 2000 - 2003
- Organisasjonsmodell for KS

FYLKESSTYRENE

Arbeiderpartiet har lederen i 7 fylker i perioden 2000 – 2003;

Fylke	Navn
Oppland	Gunnar Stenseng
Nordland	Steinar Joakimsen
Buskerud	Ivar Reinton
Hedmark	Jan Tyriberget
Nord Trøndelag	Alf Daniel Moen
Finnmark	Anne Strifeldt Ballo
Sogn og Fjordane	Knut O. Årethun

FØRSTEKANDIDATSAMLINGER

Det ble avholdt fem førstekandidatsamlinger i perioden 28. –30 mai 1999. Disse ble avholdt i fem regioner; Bodø, Kristiansand, Stjørdal, Bergen og Sundvollen utenfor Oslo. På førstekandidatsamlingen ble ”Fakta og argument” permen presentert og gitt til førstekandidatene. Denne ble svært godt mottatt.

Region nord:

Sentral innleder; partisekretær Solveig Torsvik, regional innleder; Bjørnar Olsen, Sentralstyret.

Region vest:

Sentral innleder; Jens Stoltenberg partiets nestleder, regional innleder; Bjørn Christensen, ordfører kandidat i Voss.

Region Øst:

Sentral innleder; Thorbjørn Jagland, partileder, regional innleder; Jan Dybvik, ordfører i Lier

Region Midt:

Sentral innleder; Karita Bekkemellem Orheim, regional innleder; Merete Storødegård, fylkesordfører i Nord Trøndelag.

Region Sør:

Sentral innleder; Hill Marta Solberg partiets nestleder, regional innleder; Jan Helland Olsen, fylkesordfører kandidat i Vest Agder.

SAMARBEID MED NORSK KOMMUNEFORBUND (NKF) OG EL & IT-FORBUNDET

Det har i perioden vært holdt kontakt med NKF og El og IT samt partiets gruppe i Kommunenes Sentralforbund, kommunalpolitisk utvalg og partikontoret. Dette samarbeidet er til nytte for alle parter.

SAMEPOLITISK ARBEID

SAMEPOLITISK RÅD

Foreslått av Samepolitisk konferanse 1998 og oppnevnt av Sentralstyret 2. mars 1998:

Bård Arve Berg – Nordland – leder, Harald Norvang – Vestfold, Helga Pedersen – Finnmark, Eilif O. Larsen – Troms, Gunn Tove Ranberg – Nordland, Kjell Kemi – Finnmark, Synnøve Olsen – Troms, Egil Olli - Finnmark – leder Sametingsgruppa, og Svein Bjørn Aasnes - DnA – sekretær. Til møtene innkalles samepolitisk talsmann i Stortingsgruppen – Odd Eriksen. Eriksen sitter i Stortingets kommunalkomite. Gunn Tove Ranberg meldte seg ut av partiet og i hennes sted drøftet et fellesmøte mellom Samepolitisk råd og Sametingsgruppa saken, og fremmet følgende forslag: Arna Haga, Rana, Nordland. Sentralstyret 26. april 1998 oppnevnte Arna Haga, Rana, som nytt medlem i Samepolitisk råd.

Møter i Samepolitisk råd i 1998:

Fellesmøte med sametingsgruppen, Folkets Hus, Bergen, 11. – 13. september.
Lørdag 12. september, Bergen.

AU-møter 1998:

Fredag 11. september, Bergen.

Torsdag 5. november, Troms Ap, Skippergt. 41, Tromsø.

Møter i Samepolitisk råd i 1999:

Fellesmøte med sametingsgruppen Porsanger Vertshus, Lakselv, lørdag 24. april.
Samråd: ”Tre stammers møte i nord”, Porsanger Vertshus, Lakselv, søndag 25. april.
Fellesmøte med sametingsgruppen 18. – 19. september, Meyergården Hotell, Mo i Rana.

AU-møte 1999:

Fredag 11. juni, Troms Ap, Skippergt. 41, Tromsø.

Svein Bjørn Aasnes tilstede på første del av Sametingssamlingen i Karasjok september 1999 som diskuterte ”Land og vann-saken”.

Foreslått av Samepolitisk konferanse 2000 og oppnevnt av Sentralstyret 3. mai 2000:

Bård Arve Berg – leder, valgkrets 8 Midt-Troms, Harald Norvang, valgkrets 13 Sør-Norge, Helga Pedersen, valgkrets 2 Tana, Eilif Oddmund Larsen, valgkrets 7 Nord-Troms, Tove-Lill Labahå, valgkrets 1 Varanger, Tom Kappfjell, valgkrets 12 Sørsameområdet, Berit Oskal Eira, valgkrets 9 Sør-Troms, leder i Sametingsgruppa, Egil Olli, Karasjok, og Til møtene innkalles samepolitisk talsmann i Stortingsgruppen – Odd Eriksen. Eriksen sitter i Stortingets kommunalkomite, og statssekretær Steinar Pedersen, Kommunal- og Regionaldepartementet.

Svein Bjørn Aasnes, DnA – sekretær.

Møter i Samepolitisk råd i 2000:

Fellesmøte med sametingsgruppen 25. – 27. februar, Rica Karasjok Hotell, Karasjok.
20. mai, Rica Alta Hotell, Alta.
Fellesmøte med sametingsgruppen 21. mai, Rica Alta Hotell, Alta.

2. ORDINÆRE SAMEPOLITISKE KONFERANSE, TROMSØ, 1. OG 2. APRIL 2000:

Møtet ble avholdt på Rica Ishavshotell, Tromsø, fra lørdag 1. til søndag 2. april 2000.

Til denne konferansen var etter retningslinjene innkalt 2 personer fra hver av de 13 samepolitiske forumene på valgkrets nivå, Sametingsgruppa, Det norske Arbeiderpartis samepolitiske råd og partiledelsen. Totalt var det 52 frammøtte.

Leder i Samepolitisk råd, Bård Arve Berg, innledet og ønsket vel møtt til Tromsø og Arbeiderpartiets 2. ordinære samepolitiske konferanse. Han nevnte spesielt nestleder og parlamentarisk leder Hill-Marta Solberg, statssekretærene Steinar Pedersen og Ellen Bergli, og stortingsrepresentantene Odd Eriksen og Mimmi Bæivi, og politisk rådgiver i det svenske Jordbruksdepartementet, Lena Bergeskär. Tidligere leder i rådet, Åse Niemi og partiveteran Reidar Hirsti ble også ønsket spesielt velkommen.

Ordfører Herman Kristoffersen i Tromsø kommune ønsket vel møtt til Tromsø.

Møtet ble ledet av dirigentene Walborg Fossan og Sten Jönsson. Sekretærer var John Erik Pedersen og Tor Arne Ljunggren.

Partiets nestleder Hill-Marta Solberg innledet om den politiske situasjonen.
Medlem i Samepolitisk råd, Harald Norvang, innledet om det nye samepolitiske manifestet for valgperioden 2001 – 2005.

21 personer hadde ordet i debatten etter innledningene.
Det var innen fristen innsendt 13 forslag.

Det ble vedtatt uttalelser om følgende saker:

- * Oppnevning av områdestyrer
- * Organiseringen av samepolitisk forum i valgkrets 13 – Sør-Norge
- * Stans kongekrabbens herjinger
- * Plassering av kompetansesenter for urfolks rettigheter
- * Sjokkert over den åpne rasismen
- * Rovdyrplagen i forbindelse med næringsutøvelse
- * Oppfølging av Samerettsutvalgets arbeid
- * Økonomien for kommuner med tospråkighet
- * Ektefellers rett til å stå i samemanntallet
- * Økonomi og forumene

Det ble på konferansen innsamlet kr. 1.266,50 til Norsk Folkehjelps 1. mai-aksjon.

ARBEIDERPARTIETS REPRESENTANTER I SAMETINGET

Sametinget har i alt 39 representanter valgt fra 13 valgkretser i hele landet. Arbeiderpartiet hadde i alt 12 representanter i Sametinget. Tabellen nedenfor viser hvor Arbeiderpartiets representanter kom fra:

Valgkrets:	Navn:	Hjemkommune :
1. Varanger	Magnhild Mathisen	Nesseby
2. Tana	Steinar Pedersen Marie Therese Nordsletta Aslaksen	Tana Tana
3. Karasjok	Egil Olli	Karasjok
4. Kautokeino	Ingen representant	
5. Porsanger	Josef Vedhugnes, permisjon fra 22.09.98 til juni 1999. Sverre Andersen fra 22.09.98	Porsanger Lebesby
6. Alta/Kvalsund	Willy Olsen Randi Solli Pedersen	Hammerfest Kvalsund
7. Nord-Troms	Willy Ørnebakk	Storfjord
8. Midt-Troms	Margreta Påve Kristiansen	Tromsø
9. Sør-Troms	Ingen representant	
10. Nordre Nordland	Per Solli	Narvik
11. Midtre Nordland	Ingen representant	
12. Sørsameområdet	Leif Elsvatn	Hattfjelldal
13. Sør-Norge	Johan Mikkel Sara	Oslo

SAMETINGSGRUPPAS STYRE

Styret består av følgende personer:

Leder Egil Olli, Karasjok, nestleder – Marie Therese Nordsletta Aslaksen, Tana, sekretær – Per Solli, Narvik, styremedlem – Margreta Påve Kristiansen, Tromsø og styremedlem – Steinar Pedersen, Tana

GRUPPAS REPRESENTASJON

Råd/Utvalg:	Representant:	Vararepresentant:
Sametingets møtelederskap	Johan Mikkel Sara, leder Randi Solli Pedersen, nestleder	
Sametingets valgkomite	Willy Olsen, medlem	Margreta Påve Kristiansen
Samisk utdanningsråd	Magnhild Mathisen, nestleder	Tom Kappfjell
Samisk kulturråd	Sylvia Pedersen, medlem	Hagbart Grønmo
Samisk språkråd	Barbro Lill Hætta, leder	Kjell Kemi Berit Oskal Eira Synnøve Olsen
Samisk næringsråd	Elin Sabbasen, medlem	Gunn-Tove Ranberg (utmeldt av partiet)
Samisk kulturminneråd	Kristin Biti Johansen, leder Johan Mikkel Sara, nestleder	Ingen

Programrådet for NRK Sami Radio	Inger-Marit Bongo, medlem	Inger-Anne Johansen
Sametingets kontrollkomite	Margreta Påve Kristiansen, leder	
Interreg Sapmi	Magga Boine Eriksen	
Statens Naturforvaltningsråd	Magnhild Mathisen	
Samisk parlamentarisk råd	Steinar Pedersen Margreta Påve Kristiansen	Egil Olli Marie Therese Nordsletta Aslaksen
Reguleringsrådet for fiskeriene		Steinar Pedersen

ØVRIG REPRESENTASJON I BERETNINGSPERIODEN

Hvor og når:	Oppdrag:	Hvem representerte:
Vordingborg, Danmark, 23. - 26. juli -98	Nordisk Folke- og visefestival	Johan Mikkel Sara
Stavanger, Rogaland, 3. - 4. august -98	Landskonferanse for kulturvern	Johan Mikkel Sara
Alta, 29. - 30. august -98	Nordkalottkonferansen	Egil Olli
Tyrfjorden/Oslo, 15.-09. september -98	AUFs sommerleir på Utøya	Marie Therese Nordsletta Aslaksen
Vadsø, 18. - 20. september - 98	Historieseminar, arr. av Universitetet i Tromsø (UiT)	Willy Ørnebakk
Oslo, 26. september -98	Faglig/politisk konferanse DnA/LO	Steinar Pedersen
Bodø, 30. september - 1. oktober -98	Nordland fylkes samekonferanse	Per Solli Leif Elsvatn
Oslo, 08. - 11. oktober -98	Landsmøte AUF	Marie Therese Nordsletta Aslaksen
Finnsnes, 20. - 22. oktober - 98	Nord-Norsk Kulturkonferanse	Margreta Påve Kristiansen
Oslo, 3. november -98	Møte i Støttenettverksgruppe	Johan Mikkel Sara
Stavanger, 4. - 5. november -98	Ungdomspolitikkk på dagsorden - konferanse	Marie Therese Nordsletta Aslaksen
Tromsø, 9. - 10. november - 98	Landsdelsutvalget for Nord-Norge og Namdalen	Egil Olli
St. Petersburg, Russland, 10. - 12. november -98	Ytringsfrihetsseminar	Johan Mikkel Sara
Tromsø, 12. - 13. november - 98	Troms fylkes samekonferanse	Margreta Påve Kristiansen Willy Ørnebakk
Oslo, 20. - 22. november -98	Landsmøte DnA	Leif Elsvatn Margreta Påve Kristiansen Egil Olli Steinar Pedersen
Tromsø, 1. desember -98	Åpning av Polarinstituttet	Margreta Påve Kristiansen
Vadsø, 5. - 6. desember -98	Samerettskonferanse	Egil Olli

	Finnmark Ap	Sverre Anderssen Magnhild Mathisen Steinar Pedersen
Oslo, 12. desember -98	Møte i nettverksgruppe for urfolk	Johan Mikkel Sara
New Zealand, 12. - 17. desember -98	Verdens ungdoms urbefolkningskonferanse	Marie Therese Nordsletta Aslaksen
Nesseby, 6. februar -99	Hovedtale	Steinar Pedersen
Alta, 27. – 28. februar -99	Årsmøte Finnmark Ap	Magnhild Mathisen
Olderdalen, 16. april -99	Møte med kommunepartiene i Nord-Troms valgkrets.	Steinar Pedersen
Tromsø, 20. – 25. juni -99	Den Internasjonale Kvinnekonferansen	Magnhild Mathisen
Alta, 4. – 5. november -99	Landbrukskonferanse	Egil Olli

GRUPPEMØTER

Grappa har avholdt følgende gruppemøter i beretningsperioden:

Bergen, 12. - 13. september -98. Fellesmøte med DnAs Samepolitiske råd. Grappa deltok også på et samepolitisk arrangement som Hordaland Arbeiderparti arrangerte.

Tromsø, 14. - 15. november -98. Der deltok arbeidsutvalget i Samepolitisk råd.

I tillegg til disse gruppemøtene er det avholdt gruppemøter i forbindelse med Sametingets samlinger. På disse gruppemøtene har grappa holdt informasjonsmøter med forskjellige organisasjoner.

Hele grappa var på Det norske Arbeiderpartis første ordinære samepolitiske konferanse i Tromsø, lørdag 28. februar og søndag 1. mars -98.

- Tromsø, 8. – 10. februar 1999
- Karasjok, 29. – 30. mai 1999
- Mo i Rana, 18. – 19. september 1999. Fellesmøte med Samepolitisk råd. Det deltok også representanter fra Sveriges Sosialdemokratiska Arbetarparti (SAP) og samepolitiske kontakter på Helgeland og i Nord-Trøndelag.
- Tromsø, 8. – 9. november 1999.

I tillegg til disse gruppemøtene er det avholdt gruppemøter i forbindelse med Sametingets samlinger. På disse gruppemøtene har grappa holdt møter med forskjellige organisasjoner og et fellesmøte med Samepolitisk råd/Finnmarkskonferansen 24. – 25. april i Lakselv.

SAMETINGSSAMLINGER

Det er avholdt 6 samlinger i beretningsperioden:

Karasjok, 22. - 25. september 1998

Karasjok, 24. - 27. november 1998

Karasjok, 23. – 26. februar 1999

Karasjok, 30. mai – 4. juni 1999

Karasjok, 28. september – 4. oktober 1999

Karasjok, 22. – 26. november 1999

VIKTIGE SAKER GRUPPA HAR BEHANDLET

- St meld nr 14 (1996-97) Om norsk samepolitikk og St meld nr 18 (1997-98)
- Samerettsutvalget - mandat og videreføring
- Sørsamisk utdanning - høring
- Markering av tusenårsskiftet i Norge - Samisk tusenårssted.
- Handlingsplan for samiske kyst- og fjordområder - rullering
- Reindrifftsavtalen 1998-1999
- Omstillingsprogrammet for Indre Finnmark - videreføring
- Sametingets internasjonale engasjement
- Nordisk samekonvensjon
- Handlingsplan for likestilling
- Sametingets organisering
- Sametingsplan 1998-2001
- Forskrifter for Samisk Utviklingsfond
- Retningslinjer for tilskudd til næringskombinasjoner
- Driftstillatelse for uttak av naturstein - Riebanvarri og Naranas
- Innføring av parlamentarismen
- Handlingsplan for likestilling med fokus på samiske kvinners stilling.
- Samerettsutvalgets innstilling NOU 1974:4 Naturgrunnlaget for samisk kultur.
- Mineralloven – Ot prp nr 35 (1998-99 Lov om erverv av og drift på mineralressurser.
- Jordbruk i samiske områder.
- Samisk kulturminneplan 1998 – 2001.
- Reindrifftsavtalen 1999 – 2000.
- Organisering av Sametingets arbeid med utdanningssaker.
- NOU 1999:9 Til laks åt alle kan ingen gjera.
- Samlet plan for samisk kulturhus – ny prioritering.
- Felles samisk språksamarbeid.
- Samisk parlamentarisk råd.
- Retningslinjer for tilskudd til tospråkighet.
- Prioriteringer for 2000 – oppfølging av plan for helse- og sosialtjenester til den samiske befolkning.
- Sametingets regionalpolitiske arbeid.
- NOU 1999: 19 Domstolene i samfunnet.
- NOU 1999: 22 Domstolene i første instans.

ARBEIDET PÅ SAMETINGSSAMLINGENE

Grappa har jobba meget bra i 1998, sett ut fra de ressurser vi har til rådighet. Det er et gammelt krav fra grappa om å få tilsatt en gruppesekretær. Behovet er meget stort, spesielt i forkant - under - og i etterkant av gruppemøter og plenumssamlinger. Grappa har leid inn sekretær under gruppemøtene. Dette har vært til stor hjelp for å avhjelpe gruppas valgte sekretær. Dette ar medført at han også har hatt mulighet til å engasjere seg i den politiske behandlingen av sakene. Men det hadde vært behov for sekretær i mellomperiodene også, i alle fall må gruppeleder ha mulighet til å arbeide på heltid.

Med innføring av full parlamentarisme i Sametinget må arbeidsforholdene legges til rette for opposisjonen på en helt annen måte enn i dag. Dette vil grappa ta opp på bredt grunnlag i Sametinget.

ARBEIDET PÅ SAMETINGSSAMLINGENE

Grappa har jobba meget bra også i 1999. Det er et gammelt krav fra grappa om å få tilsatt en gruppesekretær. Behovet er meget stort, spesielt i forkant, under og i etterkant av gruppemøter og plenumssamlinger. Grappa har leid inn sekretær under noen av gruppemøtene. Dette har vært til stor hjelp for å avhjelpe gruppas valgte sekretær. Gruppas valgte sekretær Per Solli har gjort et fremragende arbeid under de gruppemøtene som vi ikke har lyktes å få sekretærhjelp.

KONTAKT MED LOKALLAGENE

Det ble vedtatt en ny god organisasjonsmodell for det samepolitiske arbeidet på DnAs landsmøte i november 1996. Partiet sentralt har budsjettert med totalt kroner 65.000 til driften av de samepolitiske forumene i de 13 valgkretsene, kroner 5.000 per forum. Midlene overføres til fylkespartiene, og bevilges til forumene fra fylkespartiet etter at forumene har sendt disse sine aktivitetsplaner.

Det er svært stor variasjon i kontakten med forumene. Noen må sies å være svært god. Dette gjelder spesielt forumene i Indre Finnmark og i Nord-Troms. I andre områder er det svært personavhengig. Men det er også valgkretser hvor det er umulig å rekke ut til alle lokallagene, rett og slett fordi kretsene er så store geografisk.

KONTAKT MED FYLKESPARTIENE

I Finnmark Arbeiderparti er grappa representert i fylkesstyret med gruppeleder Egil Olli.
I Troms Arbeiderparti tiltrer Margreta Påve Kristiansen eller Willy Ørnebakk fylkespartiets styre.
I Nordland Arbeiderparti tiltrer Per Solli fylkespartiets styre.

KONTAKT MED DNA SENTRALT

Sametingsgrappa har god kontakt og støtte fra DnA-sentralt, det samme er tilfelle med fylkespartiene og Stortingsgrappa. Dette har gitt grappa anledning til å utøve påvirkning gjennom

partiorganisasjonen på en positiv måte. DnAs samepolitiske råd har i denne forbindelse vært en god støttespiller for gruppa. Gruppa er representert i partiets landsstyre ved gruppeleder Egil Olli.

Utfordringer

Gruppa ser det som helt avgjørende at Sametinget markerer seg som et organ som arbeider med spørsmål som opptar folks hverdag. Kontakten til andre organer må utbygges videre. Ikke minst viktig er det at en bredere kontaktflate vil bidra til økt oppslutning om det samiske valgmannstallet. Dette arbeidet må allerede nå gis høyest prioritet, og legges radikalt om i forhold til tidligere informasjonskampanje.

Arbeidet med de samerettslige spørsmålene må drives på en måte hvor man både ivaretar det samiske rettsgrunnlaget, og på en slik måte at det ikke skaper misforståelser i forhold til medspillere til dette arbeidet.

GRUPPAS VURDERING AV ARBEIDET I 1999

KONTAKT MED PARTIORGANISASJONEN

Det ble vedtatt en ny god organisasjonsmodell for det samepolitiske arbeidet på Arbeiderpartiets Landsmøte i november 1996. Det er svært stor variasjon i hvor god kontakten med forumene er. Noen må sies å være svært gode. Det gjelder spesielt forumene i Indre Finnmark og i Nord-Troms. I andre områder er det svært personavhengig, men det er også valgkretser hvor det er umulig å rekke ut til alle lokallagene, - rett og slett fordi avstandene er så store.

KONTAKT MED DNA SENTRALT

Sametingsgruppa har godt kontakt og støtte fra DnA sentralt, og det samme er tilfelle med fylkespartiene og Stortingsgruppa. Dette har gitt gruppa anledning til å utøve påvirkning gjennom partiorganisasjonen på en positiv måte. DnAs Samepolitiske råd har i denne forbindelse vært en god støttespiller for gruppa.

Gruppa er representert i Landsstyret ved gruppeleder.

Utfordringer

Gruppa ser der det som helt avgjørende at Sametinget markerer seg som et organ som arbeider med spørsmål som opptar folks hverdag. Kontakten til andre organer må utbygges videre. Ikke minst er det viktig at en bredere kontaktflate vil bidra til økt oppslutning om det samiske valgmannstallet. Dette arbeidet må allerede nå gis høyeste prioritet, og legges radikalt om i forhold til tidligere informasjonskampanjer. Sammen med partiet sentralt og fylkespartiene må man legge opp til flere kampanjer, spesielt retta inn mot kystområdene.

Arbeidet videre med de samerettslige spørsmålene må drives på en måte hvor man både ivaretar det samiske rettsgrunnlaget, og på en slik måte at det ikke skaper misforståelser i forhold til medspillere til dette arbeidet. Det er fortsatt stort behov for informasjon om de samiske forholdene innenfor alle samfunnsforhold. Gruppa ser dette arbeidet som et stort og viktig arbeid som vi alle i vår organisasjon må være delaktige i .

INTERNASJONALTARBEID

NORDISK SAMARBEID

Det norske Arbeiderparti har i perioden hatt et nært samarbeid med de nordiske sosialdemokratiske partiene og de faglige samorganisasjonene gjennom Arbeiderbevegelsens nordiske samarbeidskomite (SAMAK). SAMAK hadde årsmøte 13-14 januar 1999 i København, hvor hovedtema var Norden i Europa og vårt globale ansvar. SAMAK hadde også årsmøte i Stockholm fra 13-14 januar 2000.

Det er avholdt jevnlig partisekretærmøter. Det har også vært flere møter mellom partilederne samt parti- og LO-lederne. Partiene i SAMAK har en fast utenriks- og sikkerhetspolitisk gruppe. I tillegg har SAMAK i denne perioden hatt arbeidsgrupper om EU, sysselsettingspolitikk, globalisering, velferd, valganalyse og menneskerettigheter.

EUROPEISK SAMARBEID

Arbeiderpartiet er medlem av De europeiske sosialdemokraters parti (PES). Dette er i utgangspunktet et samarbeid mellom de sosialdemokratiske partier i EU. DnA ble fullt medlem i 1993 da Norge var kandidat til medlemskap i EU. Etter folkeavstemningen fikk DnA likevel beholde sitt fulle medlemskap i PES. PES er nå det mest sentrale forumet for samarbeid mellom de sosialdemokratiske partiene i Vest-Europa. Flere partier fra Øst- og Sentral-Europa har nå observatørstatus i PES og vil etter hvert bli fulle medlemmer i forbindelse med utvidelsen av EU. DnA bruker PES aktivt for å holde oss informert i utviklingen i EU, knytte kontakter i medlemspartiene og til å påvirke politiske beslutninger som berører Norge.

Det ble avholdt ordinær kongress i PES i Milano, Italia fra 1-2 mars 1999. Her ble Rudolf Scharping gjenvalgt som president. Hoved-dokument for kongressen var en Europeisk sysselsettingspakt. DnA deltar både på PES byråmøter, partiledermøter og i ulike arbeidsgrupper og rundebordskonferanser.

DEN SOSIALISTISKE INTERNASJONALE

Arbeiderpartiet deltar aktivt i Sosialistinternasjonalen (SI). Thorbjørn Jagland ble valgt som vise-president på kongressen i Paris 7-10 november 1999. Her ble Antonio Guterres fra Portugal valgt som president. Det avholdes også rådsmøter, med representanter fra alle medlemspartier to ganger i året. I perioden har rådsmøtene funnet sted i Geneve 23-14 november 1999, Buenos Aires 25-26 juni 1999, Brussel 10-11 april 2000 og Maputo 9-12 november 2000. SI har også en rekke komiteer, både regionale og tematiske. Thorbjørn Jagland har tatt over for Bjørn Tore Godal som leder av SI's Midt-Østenkomite. DnA deltar også i de fleste tematiske komiteene.

Haakon Blankenborg er representert i styret for Europeisk Forum. Europeisk Forum er ett nettverk tilknyttet SI for Øst- og Sentral Europa.

KVINNEBEVEGELSEN

INNLEDNING

Denne beretning gjelder fra og med juli 1998 og til og med juni 2000 og dekker samme periode som partiets beretning for øvrig.

Perioden har vært preget av at landet har vært ledet av en mindretallsregjering utgått fra de tre sentrumpartiene. Bondevik-regjeringen har ført en annen barne- og familiepolitikk enn den Arbeiderpartiet står for, og likestillingsarbeidet fikk en skikkelig knekk med innføringa av kontantstøtta i 1998.

I mars 2000 var det endelig duket for regjeringsskifte, og Jens Stoltenberg dannet den yngste Regjering Arbeiderpartiet og Norge noen gang har hatt.

Kvinneandelen burde vært høyere enn den ble i regjeringskollegiet. Kvinnebevegelsens leder Karita Bekkemellem Orheim ble barne- og familieminister, noe Kvinnebevegelsen er godt fornøyd med.

Kvinnebevegelsen deltok aktivt i partiets kommunestyre og fylkestingsvalgkamp i 1999. Kvinneandelen i kommunestyrene økte i valget 1999, med 1,6 % fra 32,7 % valget i 1995 slik at det nå er 34,3 prosent kvinner i kommunestyrene. Tallene for vårt parti er 38,2 %. Arbeiderpartiet har lovbestemt andel på 40 %, men målet er å oppnå 50 % deltagelse av kvinner.

Det er også et mål å stille med flest mulig kvinnelige ordførerkandidater.

Arbeidet i perioden har vært preget av partiets programarbeid. Kvinnebevegelsens innspill heter ”Kvinner i en ny verden”. Det ble presentert for ledermøtet i Kvinnebevegelsen i april 2000, og vil bli behandlet på Landskvinnekonferansen i september. I tiden framover vil arbeidet fram mot et godt Stortingsvalg i 2001 stå i fokus.

LANDSKVINNEKONFERANSEN 1998

Den 34. Landskvinnekonferansen ble arrangert i Folkets Hus, Oslo, 11. – 13. september 1998. Konferansen ble åpnet med et kulturinnslag med dansegruppa ”Kjerringer i spinn”, bestående av Nina Harte og Torill Johannessen.

Kvinnebevegelsens leder Sylvia Brustad åpnet konferansen og minnet de partifeller som var gått bort.

Følgende hilste konferansen: Partiets nestleder Hill-Marta Solberg og nestleder i LO Gerd Liv Valla. Partileder Thorbjørn Jagland holdt tale.

Sakslista for konferansen var følgende:

- Åpning av Landskvinnekonferansen.
- Konstituering
 - Fullmakter
 - Saksliste
 - Arbeidsordning
 - Valg av møteledere, sekretærer og komiteer
- Innkomne forslag
- Programmet ”Et arbeid å leve med”
- Den politiske situasjonen
- Innstilling fra redaksjonskomiteene
- Avslutning

Det var innbudt flere gjester fra internasjonale søsterorganisasjoner, men dessverre hadde ingen av de innbudte anledning til å være til stede. Innbudte gjester fra innenlandske organisasjoner tilknyttet arbeiderbevegelsen, samt en del personlig innbudte gjester møtte.

Det ble oppnevnt to redaksjonskomiteer. En som behandlet programmet ” Et arbeid å leve med” og en som behandlet andre politiske saker.

Landskvinnekonferansen behandlet programmet og de innsendte forslag.

Landskvinnekonferansen vedtok følgende uttalelser:

- Velferden må sikres
- Kommuneøkonomi
- Likestilling i valgloven
- Vold og overgrep mot kvinner og barn
- Spiseforstyrrelser
- Ettervern av narkomane
- Tiltaksplan for å bekjempe prostitusjon
- Pornografi
- Adopsjon
- Styrket innsats i Barentsregionen

Landskvinnekonferansen vedtok 10 kvinnekrav til Landsmøtet:

- Nei til kontantstøtte, mer tid til far og flere barnehager
- Tiden er inne for reell likelønn!
- Gjennomgang av pensjonssystemet i folketrygden nå
- Ja til etter- og videreutdanning, flere tilbud om desentralisert utdanning
- Aksjeloven må endres slik at begge kjønn skal være representert i aksjeselskap
- Likestillingsloven må revideres – vernet mot seksuell trakassering må styrkes, likestillingsombudets rolle gjennomgås og erstatning ved lovbrudd må skjerpes
- Innsatsen mot vold og overgrep mot kvinner og barn må økes. Støtten til voldsofre må bedres
- Spiseforstyrrelser må forbygges og innsatsen overfor personer som er rammet av spiseforstyrrelser må styrkes
- Adopsjonsloven og partnerskapsloven må gjennomgås og revideres
- Det må utarbeides en tiltaksplan for å bekjempe prostitusjon

Landskvinnekonferansen vedtok programmet ” Et arbeid å leve med”.

Konferansen ble avsluttet med sangen ”Ta hverandre i handa og hold”.

KVINNEPOLITISK STYRE

Landsmøtet i 1998 medførte store utskiftninger i Kvinnepolitisk styre etter at store deler av styret hadde sittet i 3 perioder. Ny leder av Kvinnebevegelsen ble Karita Bekkemellem Orheim, stortingsrepresentant fra Møre og Romsdal.

Hele det øvrige arbeidsutvalget ble også nyvalgt, som nestledere Kari Manger og Karin Yrvin og som kvinnepolitisk sekretær Anne Rygh Pedersen.

Resten av det kvinnepolitiske styret har i perioden hatt følgende sammensetning:

Liv Undheim
 Britt Hjelseth
 Grethe Ernø Johansen
 Astri Aas-Hansen
 Solveig Solbakken
 Eva Kristin Hansen
 Karen Irene Stangeland

Fra landsmøtet i 1998 til Landsmøtet i 2000 er Karita Bekkemellem Orheim Kvinnebevegelsens representant i partiets sentralstyre. Hennes vararepresentant er Karin Yrvin. Kari Manger og Anne Rygh Pedersen er representanter i partiets landsstyre, med Astri Aas-Hansen og Grethe Ernø Johansen som vararepresentanter.

SEKRETARIAT

Anne Rygh Pedersen ble valgt som sekretær på Landsmøtet i november 1998. I hennes foreldrepermisjon fra juli 1999 til juni 2000 har nestleder Karin Yrvin ivaretatt kvinnepolitisk sekretærs arbeidsoppgaver.

Rikke Lind har vært politisk rådgiver for kvinnebevegelsens leder Karita B. Orheim fra mai 1999 og til hun ble utnevnt til Barne- og familieminister. I statsrådsposisjon har Karita Bekkemellem Orheim engasjert Eli Anne Hole som politisk rådgiver, med et spesielt ansvar for å følge opp Kvinnebevegelsen.

Kvinnebevegelsen har i perioden ikke hatt egen arbeidskraft til å ta seg av de internasjonale oppgavene, men kvinnepolitisk sekretær har håndtert disse i perioden.

Sekretær-, regnskaps-, post-, resepsjonstjenester og lignende dekkes av den administrative staben på partikontoret. Sekretærfunksjonen har vært dekket av Tone Merete Hemli i hele perioden, med fratrekk av tre uker som hun jobbet for Thorbjørn Jagland før Regjeringsskiftet. I den perioden ble funksjonen dekket av Cecilie Karolin Larsen.

KVINNEPOLITISK STYRES MØTER OG ARBEID

Kvinnepolitisk styre har i perioden hatt 22 møter. En rekke saker er behandlet, bl.a.

Kvinnehelseutvalgets arbeid

Maktutredningen

Overgrepssprosjektet, Kvinneuniversitetet Nord

Barnefordelingssaker

Arbeidsmarkedet

Bruk av tidlig ultralyd

Likestillingsloven

Barnehagemeldingen

Barnehager og kontantstøtteordningen

Kvinnebevegelsens internasjonale arbeid

Kommune – og Fylkestingsvalgkampen 1999

Kvinnebevegelsens innspill til partiprogram ”Kvinner i en ny verden”

Forbrukermeldingen

Bioteknologiloven

Rachel Grepp-Heimen

Kommunestyre- og fylkestingsvalgkampen 1999

Kvinnebevegelsens internasjonale solidaritetsarbeid.

Kvinnepolitisk styre har vedtatt følgende uttalelser: ” Samboere og samfunnet”, ”Endring i bidragsreglene”, ” Valg -99”, ” Tidlig bruk av ultralyd” og ”Barnefordelingssaker”.

Kvinnepolitisk styre har gjennomført 1 kombinert studietur/møte. I desember 1999 var styremøtet lagt til København der styret hadde lunsjmøte med Socialdemokratene. Styret besøkte Tante Olgas barnehage som har kommet langt i å tilby småbarnsfamilier andre tjenester i tillegg til barnepass. Styret besøkte også et krisesenter i København.

For å bedre samarbeidet med jentene i AUF har to AUF representanter deltatt som observatører på alle ledermøtene. Til to ledermøter har vi gjennomført eget opplegg der AUF-leder eller nestleder fra fylkene har vært invitert til å delta. Tema for disse to seminarene har vært nyfeminisme og media/ledertrening.

Samarbeidet med stortingsgruppa har foregått uformelt, fra sak til sak, og særlig i forbindelse med oppfølging av vedtakene fra siste Landskvinnekonferanse. Kvinnepolitisk styre har delt stortingskomiteene og oppfølging av disse mellom seg, slik at alle har ansvaret for å følge opp en komite. Dette arbeidet har ikke kommet godt nok i gang.

Kvinnepolitisk styre har delt landets fylker mellom seg slik at to og to har hatt ansvaret for en region. De fleste av styrets medlemmer har i perioden besøkt et eller flere av "sine" fylker, selv om det meste av reisevirksomheten i fylkene har falt på leder, de to nestlederne og sekretær. Kvinnepolitisk sekretær har bestrebet seg på at fylkene skal få besøk av den innleder de ber om så langt det er mulig å få til.

Kvinnebevegelsen/kvinnepolitisk styre har deltatt på en rekke andre innenlandske konferanser, seminarer og markeringer.

ANDRE ARRANGEMENTER

Kvinnebevegelsen deltok på Kvinner Viser Vei – messen i august 1999 på Hamar. Vi hadde en egen stand, der flere av våre stortingsrepresentanter og lokalpolitikere deltok og svarte på spørsmål fra publikum. Det ble også delt ut roser, løpesedler og annen informasjon. Karita Bekkemellem Orheim deltok i en familiepolitisk debatt og ordførerkandidatene våre i de tilliggende fylker deltok i en tverrpolitisk kvinnekandidatmarkering.

LEDERMØTER

I henhold til partiets lover og retningslinjer, "Retningslinjer for Kvinnebevegelsen og det kvinnepolitiske arbeidet i Det norske Arbeiderparti" skal kvinnepolitisk styre minst to ganger i året sammenkalle lederne av de kvinnepolitiske styrene på fylkesnivå til ledermøter. Nestleder i kvinnepolitisk styre på fylkesnivå er vararepresentant, og hun innkalles som fast representant dersom kvinnepolitisk styres leder sitter i kvinnepolitisk styre sentralt. Ledermøtene skal brukes til informasjonsutveksling og skal drøfte og uttale seg om viktige og aktuelle politiske saker.

Det har i perioden vært avholdt 5 slike ledermøter. Frammøtet har vært godt. Alle møtene har vært holdt i Osloområdet, bortsett fra møtet i august 1999 som ble lagt i Hamar i forbindelse med messa Kvinner Viser Vei.

Ledermøtet i september 1998 behandlet følgende saker:

- Kvinnerepresentasjonen til kommune- og fylkestingsvalget 1999
- Landskvinnekonferansen

Det ble ikke avgitt uttalelser.

Ledermøtet i mars 1999 behandlet følgende saker:

- Kommunestyre – og fylkestingsvalgkampen

Det ble vedtatt tre uttalelser: Kvinner i lokalpolitikken, Bondevik-regjeringens barnehagepolitikk – en bløff! og Rasismefri valgkamp.

Ledermøtet i august 1999 behandlet følgende saker:

- Valgkampen
- Barnehager
- Skole og utdanning/IT/kompetanseheving blant lærere/næring
- Kvinnehelseutvalgets innstilling

Det ble vedtatt 4 uttalelser: Prioriteringer i barne- og familiepolitikken, Kamp mot rasisme – kamp for menneskeverd, Ny likestillingslov og høringsuttalelse til Kvinners helse i Norge.

Ledermøtet i november 1999 behandlet følgende saker:

- Likestillingsloven

Vi hadde på dette ledermøtet et eget seminar for ledermøtets delegater og AUF-leder/ nestleder i fylkene som omhandlet feminisme i et nytt århundre. Vi hadde innledninger av forfatterne av Råtekst, av Ingunn Yssen om ”feminin eller feminist” og Göran Wimmerström om ”mannsrollen”.

Det ble vedtatt høringsuttalelser på Likestillingsloven og Bioteknologiloven.

Ledermøtet i april 2000 behandlet følgende saker;

- Handlingsplan for kvinnebevegelsen ”Fra kålrot til pasjonsfrukt”
- Programinnspillet ”Kvinner i en ny verden”

Vi hadde på dette ledermøtet et eget seminar for ledermøtets delegater og nestleder/leder i AUF i fylkene som gikk på temaet media / ledelse. Vi hadde innledninger av Øystein Singaas og 3 representanter fra firmaet ProgreDir a/s.

Det ble vedtatt 4 uttalelser; Barnehager – som foreldrene har råd til å benytte, Ytringsfrihet og rettssikkerhet, Solidaritet med Nord-Vest-Russland og Valgmulighet for internettbrukere.

ARBEIDSGRUPPER

Følgende arbeidsgrupper har vært i arbeid i perioden:

1999 : ”Kontantstøttereformens konsekvenser”

Eli Anne Hole, leder, Liv Undheim og Hilde Thorkildsen

1999: ”Fra kålrot til pasjonsfrukt”

Solveig Solbakken, leder, Unni Hole, Gunn Olsen, Gro Tvedt Andersen, Rita Lekang og Ragnhild Aasen Jacobsen, sekretær. Gruppen har utarbeida forslag til handlingsplan for kvinnebevegelsen som skal behandles på Landskvinnekonferansen.

1999: "Likestillingsloven"

Siri Hov Eggen, leder, Jon Olav Alstad, Karin Enodd, Karin Yrvin, Ingrid Marie Utvik og Grethe Ernø Johansen.

1999: "Forbrukermeldinga"

Gunn Karin Gjøl, Liv Marit Moland, Eva Kristin Hansen og Astri Aas-Hansen (fra mars 2000).

1999: "Kvinner i en ny verden"

Astri Aas-Hansen, leder, Aud May Hundvin, Ingunn Yssen, Karen Irene Stangeland, Eva Kristin Hansen, Karin Yrvin og Ragnhild Aasen Jacobsen, sekretær.

1999: "Barnehagemeldinga"

Grete Berget, leder, Anne Karin Nygård, Inger-Anne Ravlum, Nina Kristiansen og Rikke Lind, sekretær.

2000: "Unge kvinner"

Eva Kristin Hansen, leder, Maja Five, Ida Solheim, Anne Cathrine Berger og Mette Gundersen.

2000: "Tvangsekteskap"

Marit Nybakk, leder, Gülsan Tastemir, Bente B. Rasmussen, Ane Tømmerås og Lubna Jaffery.

2000: "Havbruksnæringa"

Grethe Ernø Johansen, leder, Karen Irene Stangeland og Jane Stangeland.

ORGANISASJONS- OG STUDIEARBEIDET

TIPSHEFTE FOR KVINNELIGE JURYMEDLEMMER I VOLDTEKTSSAKER

Det ble mye medieoppmerksomhet tidlig i landsmøteperioden på bakgrunn av tipsheftet Kvinnebevegelsen laget i forrige periode. Kvinnebevegelsen ble beskyldt for å svekke rettssikkerheten ved at vi la politiske føringer på et spesielt kriminalpolitisk tema, nemlig voldtektssaker.

Vi engasjerte en jurist og fikk bekreftet at heftet vårt i seg selv ikke var noe juridisk problem, men at måten vi distribuerte det på kunne være noe uheldig. Her lå det også noen misforståelser inne, i og med at vi distribuerte heftet innenfor partiets organer, og noen trodde at vi leverte det ut til alle kvinnelige jurymedlemmer

Vi vurderte ikke på noe tidspunkt å trekke heftet tilbake. Vi er klare i vår mening om at mørketallene i voldtektssaker er altfor store, et fåtall av de anmeldte sakene får avsagt dom og der dette skjer er straffeutmålinga altfor lav.

Tipsheftet vårt satte også fokus på et annet problem, nemlig at jurymedlemmer og meddommere ofte føler seg usikre på hva som forventes av dem i en rettsak.

Debatten som oppstod i forbindelse med tipsheftet dreide seg etter hvert om metoden for utvelgelse av jurymedlemmer og meddommere, mer enn innholdet i heftet.

THINA THORLEIFSENS STUDIEFOND

Thina Thorleifsens Studiefond gir tilskudd til kursvirksomhet i Kvinnebevegelsen. Kontingenten baserer seg på frivillige tilskudd. Tilgangen på midler er begrenset. Egenkapitalen var pr. 31.12.99 kr. 94165,28. Kontingentinntektene har i perioden vært på kr. 10 800,-.

Det har i perioden vært bevilget kr. 1500,- til Nord-norsk kvinnekonferanse i oktober 1998.

Beretningen for Thina-fondet inngår som en del av partiets ordinære beretning, fondets kapital skal fremgå av beretningen, og regnskapet godkjennes av de samme organer som behandler partiets øvrige regnskaper.

INFORMASJONS- OG KOMMUNIKASJONSARBEID

Kvinnebevegelsens informasjonsarbeid er samordnet med partiets øvrige informasjonsvirksomhet, og det meste av informasjonen kanaliseres til organisasjonen gjennom fylkespartiene og kvinnepolitisk styre i fylkene. Partiet har en egen daglig oppdatert side på Internett. Kvinnebevegelsen benytter denne siden på lik linje med resten av partiorganisasjonen.

Partiets interne nettverk, Intranett, er også en nyttig kanal til bruk mellom fylkespartiene og partikontoret og bidrar til raskere spredning av dokumenter og annen informasjon. Kvinnebevegelsen bruker stadig oftere elektronisk post i sin kommunikasjon med tillitsvalgte.

Kvinnepolitisk styre har sendt ut en Kvinne-info med ujevne mellomrom. Vi har nå også laget et eget Kvinnebrev som skal distribueres på samme måte som Jaglandbrev og Statsministerbrev.

Kvinnepolitisk styre har i perioden også utarbeidet en presentasjonsfolder der medlemmene i styret blir presentert, som er distribuert i organisasjonen.

Utfordringen er fortsatt å bidra til at alle som ønsker og har nytte av informasjonen faktisk får tilgang til den. Det krever oppmerksomhet og stadig oppdatering av navne- og adresselister fra de som sitter i nøkkelposisjonene i dette informasjonsnettverket.

Like viktig er det å sørge for gode og åpne kanaler fra grunnorganisasjonen til de kvinnepolitiske styrene på fylkesplan og sentralt.

Kvinnebevegelsen var representert med stand på messen "Kvinner Viser Vei" i Vikingskipet på Hamar i august 1999. Flere av våre stortingsrepresentanter deltok. Erfaringene fra messen viser at det er en god måte å komme i kontakt med interesserte kvinner.

POLITISK ARBEID

ET ARBEID Å LEVE MED

Etter at "Et arbeid å leve med" var vedtatt på Landskvinnekonferansen i 1998 arbeidet kvinnebevegelsen på ulike måter for å få gjennomslag for de vedtak som da ble gjort. En viktig del av dette arbeidet var deltakelse i partiets programprosess fram mot Landsmøtet i 1998 for å bidra til at programmet tok opp i seg de områder og saker kvinnebevegelsen prioriterte. Landskvinnekonferansen 1998 vedtok også flere uttalelser som var Landskvinnekonferansens forslag til programmet "Rettferdig fordeling". På Landsmøtet i 1998 fremmet kvinnepolitisk styre 10 kvinnekrav fra Landskvinnekonferansen. Kvinnebevegelsen er tilfreds med det gjennomslag vi oppnådde for våre synspunkter både i programarbeidet og på Landsmøtet.

KVINNER I EN NY VERDEN

Kvinnepolitisk styre drøftet høsten 1999 hvordan vi skulle organisere programarbeidet fram mot Landsmøtet i 2000. Programmet "Et arbeid å leve med" har ligget til grunn for dette arbeidet. Vi valgte å utarbeide et programinnspill til "Sosialdemokrati 2000", kalt "Kvinner i en ny verden".

En arbeidsgruppe, ledet av Astri Aas-Hansen, ble satt ned for å utarbeide et utkast. Deltakere for øvrig; Aud May Hundvin, Ingunn Yssen, Karen Irene Stangeland og Karin Yrvin. Programinnspillet ble ført i pennen av Eva-Kristin Hansen og Ragnhild Aasen Jacobsen.

Programinnspillet ble presentert på ledermøtet i april 2000. Etter det har innspillet vært ute på høring i Kvinnebevegelsens organer med forslagsfrist 15.6.00, og vi har mottatt mange forslag i tilknytning til dette til Landskvinnekonferansen 2000. Da skal programinnspillet sluttbehandles og vedtas.

ANDRE FORSLAG ETTER LANDSKVINNEKONFERANSEN 1998

Alle forslagene etter Landskvinnekonferansen i 1998 er fulgt opp, og det aller meste er behandlet i partiets organer og fremmet i stortingsgruppa. Alt har vi selvfølgelig ikke fått gjennomslag for, men vi mener at strategien med noen få klare krav til Landsmøtet er den riktige veien å gå. I perioden har vi arbeidet med å få gjennomslag for mest mulig innenfor programmet vårt. Vi har hatt en tung periode i forbindelse med at Bondevik dannet regjering, og alt som heter likestillingsarbeid gikk i stå. Med innføring av kontantstøtta satte Regjeringen Bondevik likestillingsarbeidet sterkt tilbake. Dette har preget arbeidet i perioden, og tatt noe av oppmerksomheten bort fra alt det andre gode arbeidet vi har gjennomført i perioden.

- Kravet om full barnehagedekning står fast og det til en pris foreldrene kan betale.
- Det er under arbeid en revidering av likestillingsloven, som vi har bidratt med høring og forslag til. Det var mange viktige punkter som skal endres vedr. bl.a. likelønn og seksuell trakassering.
- Vi har jobbet aktivt mot næringslivet i forhold til å bedre kvinneandelen i lederstillinger og i styrever.
- Vi har jobbet aktivt i forhold til å oppnå likestilling i samfunnet også for homofile og lesbiske, og vi ser at det nå skjer mye til og med innenfor kirken.

- Vi har vært opptatt av omsorg for barn ved samlivsbrudd.
- Prostitusjonsproblematikken har stått på dagsordenen ved flere anledninger, og vi har hatt et spesielt fokus på den trafikken som foregår over landegrensa i Finnmark og de spesielle problemene prostitusjonen forårsaker i småsamfunn i hele Nord-Norge.
- Bioteknologiloven

KOMMUNE- OG FYLKESTINGSVALGKAMPEN 1999

Kvinnebevegelsens valgkamp ble gjennomført som en integrert del av partiets valgkamp, og de kvinnepolitiske styrene ble oppfordret til å delta i valgkamputvalgene i kommune- og fylkespartiene.

Kvinnebevegelsen deltok aktivt i Kompetansesenter for likestillings kampanje for å flere kvinner inn i kommunestyre og fylkesting. Arbeidet startet i juni 1998, og ble avsluttet til valget.

Kampanjen ble kritisert i riksmidlene fordi det ble utgitt en informasjonsfolder der velgerne ble anmodet om å stryke menn. Folderen var laget som en faktainformasjon, der man ble gjort oppmerksom på at man som velger også kunne stryke noen for å framheve noen andre. Informasjon om valgresultatet er samlet inn i ettertid.

INTERNASJONALT ARBEID

NORDISK SAMARBEID

Kvinnene i de nordiske sosialdemokratiske partiene samarbeider tett i organisasjonen Sosialdemokratiske Kvinner i Norden (SKN). De kvinnepolitiske sekretærene møtes 2-4 ganger i året, og lederskapet går på omgang mellom de 4 største landene. Norge hadde lederskapet fra 1999 – 2000. I perioden har samarbeidet omfattet bl.a. følgende saker;

- Arbeidet i Sosialistinternasjonalens kvinneorganisasjon (SIW)
- Arbeidet i det europeiske sosialdemokratis kvinnekomite (PES Women`s Standing Comittee)
- Andre nasjonale, nordiske og internasjonale spørsmål av felles interesse

Årsmøtet i april 1999 var på Gardermoen. Anne Rygh Pedersen, Karin Yrvin, Karen Irene Stangeland, Grethe Ernø Johansen og Gro Tvedt Andersen representerte Norge.

Tema for årsmøtet var

- Den skjulte volden - innledere politimester Ingelin Killengren og nestleder Karin Yrvin
- Kriminalisering av sexkjøp - innleder Inger Segelström.
- Arbeid mot kvinnehandel - innleder Anita Gradin

Det ble vedtatt uttalelser om Den skjulte volden, Kvinner og barn i krigen på Balkan og Sexhandelen må stoppes.

Årsmøtet i mars/april 2000 var i Helsingfors. Anne Rygh Pedersen, Karen Irene Stangeland og Britt Hjelseth representerte Norge. Tema for årsmøtet var

- Likestilling i SAMAK-sammenheng - innleder generalsekretær Tom Saxen
- Demokratibygging i Øst-Europa – innleder Ranveig Jacobsson
- Kombinere arbeid og familieliv – innleder Mirja Janerus

Det ble ikke utarbeidet noen uttalelse fra årsmøtet.

Det er fortsatt de fire store landene som er kjernen i SKN – samarbeidet, de andre landene deltar sporadisk. Island var representert på årsmøtet i Helsingfors. Det er gjort flere forsøk på å trekke med både Færøyene og Grønland, men økonomien stopper deltakelsen.

Astri Aas-Hansen representerte Norge på S-kvinnors årsmøte i 2000.

EUROPEISK SAMARBEID

De sosialdemokratiske partiene i EU – landene her dannet en egen sammenslutning, Party of European Socialists, PES. Norge har vært medlem siden 17. mai 1993. PES har en egen kvinnekomite` som koordinerer felles aktiviteter og arbeider med kvinnespørsmål i forhold til ulike EU – organer, ”PES Women´s Standing Comittee”. Kari Manger, Anne Rygh Pedersen, Karin Yrvin, Astri Aas-Hansen , Karen Irene Stangeland og Eva Kristin Hansen har representert Norge i PES-møter.

SOSIALISTINTERNASJONALENS KVINNER

Sosialistinternasjonalen har en egen kvinneorganisasjon (SIW) som arbeider med kvinnespørsmål. Hill-Martha Solberg ble i perioden valgt til visepresident for de nordiske land og Baltikum. Karita Bekkemellem Orheim, Kari Manger, Karin Yrvin og Anne Rygh Pedersen har representert Kvinnebevegelsen på møter i SIW.

KVINNER KAN KURS I ØST-EUROPA

Kvinner Kan kursene våre har blitt ettertraktet vare ute i verden, og spesielt mye har de blitt brukt i de nye, skjøre demokratiene i Øst-Europa. I perioden har vi for det meste støttet Europeisk Forum med forelesere i Øst-Europa. Sonja Lokar har vært vår kontaktperson og vært den som har tilrettelagt for de kursene vi har holdt ute i Europa.

Våre forelesere har vært Kari Manger, Lene Løken og Inger Lise Husøy, og vi har fått veldig positive tilbakemeldinger både på opplegget og på den jobben våre folk har utført ute.

INTERNASJONALT SOLIDARITETSARBEID

Kvinnebevegelsen har på sitt strategimøte om internasjonal solidaritetsarbeid vedtatt at det er ønskelig med flere slike demokratibyggingsprosjekter rettet mot kvinner framfor rent bistandsarbeid. Norsk Folkehjelp, som har vært vår samarbeidspartner i bistandsprosjektene i tillegg til LO, er positive til en slik vridning i vårt solidaritetsarbeid.

Vi har derfor avsluttet flere bistandsprosjekter i perioden. De som har vært drevet og avviklet i perioden er som følger; "Vestbredden", som Rogaland hadde totalansvar for ble avviklet i 1999, "AMNLAE", som er prosjektet til Telemark, Aust- og Vest-Agder skal avvikles i 2000 og "El Renacer" som er Nordland og Nord-Trøndelags prosjekt skulle avvikles i 1999, men har med bistand fra Febe-fondet fått drive ut år 2000. De andre fylkene har avsluttet sine prosjekter før denne landsmøteperioden startet.

FN

Karita Bekkemellem Orheim ledet den Regjeringsoppnevnte delegasjonen til oppfølgingskonferansen til FN `Beijing +5 i New York i juni 2000.
Karin Yrvin representerte Kvinnebevegelsen samme sted.

FEBE-FONDET

Febe-fondet er under avvikling. Febefondets styre vedtok i januar 2000 at det bevilges midler til Febe-fondet ut året. Det sendes beskjed til familien Febe at man tar sikte på å avvikle støtten til familien nå som Claudia avslutter sin etterutdannelse på universitetet.

Under forutsetning av at barnehagen "El Renacher" i El Salvador får en rammebevilgning fra NORAD, bevilges 52.518 kroner fra Febe-fondet for å betale egenandelen til driften i barnehagen ytterligere ett år. Kvinnepolitisk styre vil følge opp "El Renacher" prosjektet ved å se på mulighetene for "kvinner kan" kurs i området.

RACHEL GREPP-HEIMEN

Det Norske Arbeiderpartis Kvinnebevegelse tok i 1961 initiativ til etableringen av et mødre hjem. Mødre hjemmet ble bygget for innsamlede midler + offentlige tilskudd. Bygget stod ferdig i 1967. Mødre hjemmet er drevet for offentlige midler, og er en del av den Fylkeskommunale planen for barnevernsinstitusjoner i Oslo.

Virksomheten er organisert som en Stiftelse, og underlagt lov om Stiftelser og Fylkemannens kontroll. Stiftelsen driver et familiesenter (mødre hjem); Rachel Grepp-Heimen familiesenter, med utgangspunkt i Maridalsveien 292, Oslo. Arbeiderpartiets kvinnepolitiske styre oppnevner 4 styrerepresentanter med vararepresentanter. I tillegg møter representant fra de ansatte ved institusjonen. Oslo kommune har i følge vedtektene anledning til å utnevne en representant, men ønsker ikke å benytte seg av denne muligheten. Stiftelsens styre har delegert oppgaver til et driftsstyre. Rachel Grepp-Heimen har plass til inntil 18 familier. Institusjonen vektlegger å være et

lavterskeltilbud, dvs. at institusjonen tar i mot familier som er i en akutt krisesituasjon f. eks. etter henvendelse fra politiet, krisesenter eller barnevernsvakta.

Kvinnepolitisk styre oppnevnte nytt styre våren 1999, Inger-Grethe Solstad, leder, Anne Rygh Pedersen, nestleder (foreldrepermisjon aug 99-juni 00) Karin Yrvin og Siri Hov Eggen.

Stiftelsen har tidligere drevet en barnehage i tilknytning til institusjonen. Denne barnehagen ble nedlagt i 1993. Disse lokalene har vært utleid i en periode. Planleggingen av utbedring av Tåsen krysset har vært forbundet med usikkerhet fordi eiendomsgrensen er sammenfallende med veiskulderen. Situasjonen her ble avklart i 1998, og vei-utbedringen er i dag i sin slutfase.

Oslo kommune har i møter med Stiftelsens leder og institusjonssjef i 1998 meddelt at Stiftelsen skal få anledning til å forhandle om en skriftlig driftsavtale 2000-2001.

Nytt brannvarslingsanlegg ble av sikkerhetsmessige årsaker installert i 1998. Tidligere års avsetninger til vedlikehold er i sin helhet disponert. Styret ser med bekymring på situasjonen med både utvendig og innvendig vedlikehold av institusjonen. Driftstilskuddet fra Oslo kommune dekker ikke noe på dette området. Disse forhold må drøftes i de nevnte forhandlinger. Husleieinntekter og finansinntekter som Stiftelsen har, tilføres driften.

Per 1998 hadde bygningsmassen en verditakst på 16 millioner kroner. Oslo kommune eier tomten, og det har vært innsigelser til Fylkesmannen om et eventuelt salg. Oslo kommune har sagt nei takk til å kjøpe institusjonen.

Styret for stiftelsen hadde eventuelt planer om at salgssummen kunne brukes til å videreutvikle stiftelsen mer i tråd med det opprinnelige formålet for stiftelsen.

Siden styret ikke har funnet andre løsninger, foregår driften av institusjonen som tidligere. Styret besluttet derfor i 1999 at tilbudet skulle utvikles videre. Lokalene skal bygges om til ettervernsboliger for den delen av beboergruppen som er i behov av et langsiktig botilbud med oppfølging fra institusjonen. Det er planlagt en ombygging av de ubenyttede lokaler til 6 ettervernsleiligheter . Byggetillatelse er gitt, og lånetilsagn fra vår bankforbindelse.

Ombyggingen pågår i disse dager.

DNAS STORTINGSGRUPPE

STORTINGSGRUPPAS STYRE

Styret hadde pr. 01.07.1998 følgende sammensetning:

Thorbjørn Jagland, leder, Tom Thoresen, nestleder, Berit Brørby Larsen, sekretær, Jens Stoltenberg, Grethe Fossum, Hill-Marta Solberg, Bjørn Tore Godal, Vidar Bjørnstad, Grete Knudsen, Sylvia Brustad, Jørgen Kosmo, Kjell Opseth, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, Gunhild Øyangen, Haakon Blankenborg.

Stortingspresident Kirsti Kolle Grøndahl og innpisker Oddbjørg Starrfelt tiltrer styret.

10. februar 2000 trakk Thorbjørn Jagland seg som statsministerkandidat og parlamentarisk leder, og overlot disse vervene til Jens Stoltenberg. Etter dette hadde styret følgende sammensetning:

Jens Stoltenberg, leder, Tom Thoresen, nestleder, Berit Brørby, sekretær, Olav Akselsen, Grethe Fossum, Hill-Marta Solberg, Bjørn Tore Godal, Vidar Bjørnstad, Grete Knudsen, Sylvia Brustad, Jørgen Kosmo, Kjell Opseth, Karl Eirik Schjøtt-Pedersen, Gunhild Øyangen, Thorbjørn Jagland.

Stortingspresident Kirsti Kolle Grøndahl og innpisker Oddbjørg Starrfelt tiltrer styret.

Berit Brørby Larsen hadde endret navn til Berit Brørby.

21. mars 2000 ble det valgt nytt styre i Stortingsgruppen i forbindelse med regjeringsskiftet Bondevik/Stoltenberg:

Hill-Marta Solberg, leder, Tom Thoresen, nestleder, Berit Brørby, Dag Terje Andersen, Tore Nordtun, Oddbjørg Starrfelt, Grethe Fossli, Vidar Bjørnstad, Ranveig Frøiland, Gunnar Skaug, Kjell Opseth, Ola Røtvei, Gunhild Øyangen, Haakon Blankenborg.

Stortingspresident Kirsti Kolle Grøndahl og innpisker Asmund Kristoffersen tiltrer styret.

TILLITSVALGTE I STORTINGET OG AVDELINGENE

Ved konstitueringen høsten 1998 hadde Arbeiderpartiet følgende tillitsvalgte i Stortinget og avdelingene:

Stortinget:

President: Kirsti Kolle Grøndahl

1.varapresident: Gunnar Breimo

Sekretær: Signe Øye

Lagtinget:

Visesekretær: Anne Helene Rui

Varasekretær: Einar Olav Skogholt

Odelstinget:

President: Gunnar Skaug

1.varapresident: Eirin Faldet

Varasekretær: Sigvald Oppebøen Hansen

SEKRETARIATET

Pr. 30.06.2000 hadde sekretariatet følgende sammensetning:

Martin Kolberg, sekretariatsleder, Anne Haldorsen, kontorleder, Eva Amble Larsen, informasjonsleder.

Politiske rådgivere: Marianne Seip Haugsnes (kontroll- og konstitusjon), Anne Cathrine Hjertaas (sosial), Rikke Lind (næring), Ragnhild Mathisen (utenriks), Anne Odden, (pressesekretær), Erik Orskaug (finans), Rita Skjærvik (kirke-, utdanning og forskning), Øyvind Slåke (energi- og miljø), Annelene Svingen (kommunal), Snorre Wikstrøm (samferdsel), Astri Aas-Hansen (justis)

Svein Dybing, spesialrådgiver

Rådgiver for Hill-Marta Solberg, Jan Frode Jakobsen

Kontormedarbeidere: Kirstin Bjørsvik, Ingjerd Eng, Line Engebretsen, Judith Fjereide, Kari Vørner Hagen, Tone Hansen, Turid Hellgren, Vera Lissner, Turi Monrad, Marina Rove Nilsen, Jørn Nygren, Emsy Saoudi, Inger Næss Solberg, Reidun Steimler, Tove Thorstensen, Kari Vikersveen, Anne Weimoth, Torill Wivegh, Gro Aakervik,

STORTINGSGRUPPAS VIRKSOMHET

Våren 2000 ble preget av omfattende endringer. Etter at sentrumsregjeringen valgte å gå av på gasskraftsaken, ble regjeringen Stoltenberg dannet 17. mars 2000. Fram til vårsesjonens slutt fikk vår nye regjering fremmet over 100 store og små saker. Den politiske debatten ble preget av behandlingen av bl.a. følgende større saker: Revidert nasjonalbudsjett 2000, Kommuneøkonomiproposisjonen 2001, Utjamningsmeldinga, Landbruksmeldinga og sykehusøkonomien. Rett etter regjeringsskiftet har det vist seg vanskelig å oppnå forhandlingsløsninger med opposisjonen. Arbeiderpartiet fikk likevel i løpet av våren gjennomslag for alle viktige saker i Stortinget.

ØKONOMI OG FINANSPOLITIKK

STATSBUDSJETTET FOR 1999

Forslaget til statsbudsjett for 1999 var regjeringen Bondeviks første gjennomarbeidede budsjett. Arbeiderpartiets hovedinnvending mot forslaget var at det bidro til økt pris- og kostnadsvekst i en situasjon hvor denne allerede var dobbelt så høy som hos våre handelspartnere og at regjeringens opplegg ville gjøre arbeidsplassene utrygge. Forslaget var lite egnet til å få det høye rentenivået ned etter frisleppet i finanspolitikken i 1998 og det kostbare lønnsoppgjøret dette året.

Avgiftsøkninger, feil sammensatt finanspolitikk, overføringer til private framfor offentlig tjenesteproduksjon, kutt i tiltaksplasser og et generelt bedriftsfiendtlig opplegg med bl.a. økt overskuddsskatt fra 28 til 29 prosent, økt el-avgift og en feilvurdering av situasjonen i bygg og anlegg viste at regjeringen Bondevik ikke hadde satt hensynet til arbeidsplassene først i utformingen av statsbudsjettet.

Utgiftsiden i regjeringen Bondeviks budsjettforslag innebar at barnefamiliene skulle betale for kontantstøtten og at syke og eldre skulle betale for helsesatsingene. Regjeringens kuttforslag hadde en meget dårlig sosial profil. Det ble foreslått kraftige reduksjoner i barnetrygden og særlig ble familier med barn i barnehage og foreldre med mange barn rammet hardt. Eldrereformen ble ikke fulgt opp. Utbyggingen ble foreslått redusert med 2100 plasser og investeringsprogrammet ble foreslått forskjøvet i to år. Det skulle bygges radikalt færre barnehager. En halvering av antall tiltaksplasser ville svekke kompetanseoppbyggingen og jobbmuligheter for de dårligst stilte i arbeidsmarkedet.

Arbeiderpartiet la i sitt alternative budsjettforslag vekt på at den store usikkerheten knyttet til utviklingen i internasjonal og norsk økonomi tilsa at det skulle utvises forsiktighet med skatteskjerpelser for næringslivet og gikk derfor mot å øke energiavgiftene og forslaget om å øke skattesatsen på alminnelig inntekt fra 28 til 29 prosent.

Arbeiderpartiet foreslo økt skatt for aksjeeiere, redere og de med de høyeste næringsinntektene. Forslagene var først og fremst rettet mot å «tette hull» i skattesystemet og oppnå større rettferdighet og nøytralitet i beskatningen. Innenfor et stramt opplegg prioriterte Arbeiderpartiet arbeidsmarkedstiltak, utdanning, forskning, eldrereformen, bygging av barnehager, skipsbygging, kommuneøkonomi og forsvar. Arbeiderpartiets opplegg innebar en styrking av kommunesektorens økonomi med over 1 milliard kroner bl.a. som følge av forslag om økte frie midler, redusert arbeidsgiveravgift og uendret el-avgift.

Arbeiderpartiet omtalte i sitt alternative statsbudsjett fire punkter som måtte ligge til grunn for de lange linjer i den økonomiske politikken. Forslagene, som fikk støtte fra et flertall i finansdebatten, er viktige for å sikre den stabilitet og troverdighet som skal til for å holde et lavt rentenivå, trygge arbeidsplasser og velferd for alle på lang sikt:

1. Solidaritetsalternativet må forsterkes.

Det må opprettes en partssammensatt komite som lager en ny solidaritetspakt for arbeidslivet. Komiteen skal utforme et forsterket solidaritetsalternativ som bl.a. drøfter etterutdanningsspørsmål, arbeidstidsspørsmål og hvordan arbeidslivet kan ta et større sosialt ansvar. Komiteen skal legge fram sine anbefalinger før lønnsoppgjøret våren 1999. Forslaget ble enstemmig oversendt regjeringen.

2. En aktiv Europa-politikk.

Norge må ta initiativ til en strategisk dialog med EU for å styrke vår forankring i EØS-avtalen og undersøke mulighetene for å knytte den norske krone nærmere euroen. Forslaget ble vedtatt med støtte fra Høyre.

3. Holdbar velferdspolitik.

Det oppnevnes en statlig moderniseringskomite som skal foreslå strukturendringer i offentlig sektor for å sikre mer økonomiske og menneskelige ressurser til eldreomsorg, helse, utdanning og forskning, og for å sikre folketrygden. Komiteen skal foreslå tiltak som bedrer økonomiens virkemåte, vurdere forholdet mellom forvaltningsnivåene og oppmuntre til frivillige kommunesammenslutninger. Forslaget ble vedtatt med støtte fra Høyre og Fremskrittspartiet.

4. Kunnskap og forskning, Norges Forskningsfond.

Regjeringen bes fremme forslag om et Norges Forskningsfond basert på midler fra salg av statlige aksjer samt foreslå stimuleringstiltak for å fremme forsknings- og utviklingsarbeidet i bedriftene. Forslaget ble støttet av Høyre.

Fram mot ordinær avgivelse av finansinnstillingen 19. november 1998 forsøkte først sentrumspartiene å forhandle med Høyre og Fremskrittspartiet. Sentrumspartiene beveget seg i disse forhandlingene et godt stykker i retning høyresiden, men Høyre sto steilt på at alle skatte- og avgiftsøkninger skulle fjernes. Dermed ble det brudd i forhandlingene på borgerlig side i denne omgang. I forhandlinger som fulgte med Arbeiderpartiet hadde AP på forhånd gjort det klart at partiet var villig til å inngå et kompromiss om kontantstøtten. Dette var derimot ikke sentrumspartiene innstilt på.

Det borgerlige budsjettforliket mellom sentrumspartiene, Fremskrittspartiet og Høyre innebar at kommuneøkonomien ble svekket med over 1 milliard kroner i forhold til Arbeiderpartiets opplegg. Fordelingsprofilen ble svekket og innstramningseffekten ble svekket betydelig.

Høyre fikk gjennomslag for å nulle ut regjeringens skatte- og avgiftsøkninger. Dermed ble de deler av regjeringen Bondeviks budsjettopplegg som ville bidratt til å øke den særnorske pris- og kostnadsveksten fjernet. Skatte- og avgiftsskjerpelsene for næringslivet i Bondeviks opprinnelige opplegg ble dermed også fjernet. Fagorganiserte fikk derimot økt skatt fordi fagforeningsfradraget ble halvert.

Fordelingsprofilen ble klart dårligere enn i regjeringens opprinnelige opplegg. Lønnstakere med hhv. 400 000 og 800 000 kroner i inntekt fikk skatteletter på 1000 og 4000 kroner i forhold til regjeringens opplegg.

REVIDERT BUDSJETT 1999

Regjeringen Bondevik la fram et forslag til Revidert budsjett for 1999 uten tiltak mot den økende ledigheten. Siden Bondeviks regjeringsovertakelse hadde industrisysselettingen gått ned med 22.000 sysselsatte og de videre utsiktene for oljerelatert virksomhet, verkstedindustrien og bygg og anlegg var preget av stor usikkerhet. Regjeringens forslag ble tatt særdeles dårlig i mot hos arbeidslivets parter som i tariffoppgjøret denne våren hadde vist stor ansvarlighet og bidratt til å gjenreise Solidaritetsalternativet.

Regjeringen Bondevik gjorde ikke noe for å sikre rammene i budsjettrevisjonen. I finanspolitikken dette budsjettåret beveget Bondevik seg fra en innstramning på 9 milliarder kroner når statsbudsjettet ble lagt fram høsten 1998 til en innstramning på under det halve etter at Revidert budsjett ble vedtatt.

Arbeiderpartiets alternative budsjett hadde en rekke tiltak overfor verkstedindustrien. I budsjettbehandlingen fikk vi flertall for at:

- Fornyelsestakten av ferger doubles
- Ombygging av landgangsfartøy
- Økt støtte til forsknings- og utviklingskontrakter.
- Midlertidig fritak for investeringsavgift i 2 år på bygging og opprustning av vannkraftverk

AP fikk ikke flertall for:

- Startbevilgning til fornyelse av havforskningsfartøyet G. O. Sars.
- Økt støtte til fornying av fiskeflåten.
- Økt støtte til utviklingstilskudd i SND

Arbeiderpartiet fikk også tilslutning til viktige vedtak som ville bedre rammebetingelsene for petroleumsnæringen. Tiltakene var innrettet slik at de ville bidra til å dempe fallet i investeringsaktiviteten.

STATSBUDSJETTET FOR 2000

Regjeringen Bondevik la opp til et såkalt nøytralt statsbudsjett for 2000 hvor finanspolitikken verken skulle bidra til å gi gass i økonomien eller bremse aktiviteten. Dette var Arbeiderpartiet enig i. Arbeiderpartiet mente derimot at budsjettet måtte innrettes på en annen måte både for å gi bedre fordeling og for å øke aktiviteten i de deler av næringslivet som går dårlig grunnet det kraftige fallet i oljeinvesteringene.

Regjeringen Bondevik fulgte opp enkelte av Stortingets pålegg fra juni 1999 om tiltak overfor utsatte næringer. Det skulle legges til rette for bygging av nytt forskningsfartøy, to nye hurtigruteskip og nytt kystvaktskip. Videre skulle CO₂-avgiften reduseres og produksjonsavgiften fases ut. Men regjeringa følger ikke opp Stortingets vedtak om dobling av fornyelsestakten i fergeflåten. Og regjeringa valgte å ikke lytte til Arbeiderpartiets krav om fornyelse av fiskeflåten.

Etter to år med samarbeid med Høyre og Fremskrittspartiet om statsbudsjettene for 1998 og 1999, ønsket sentrumspartiene samarbeid med Arbeiderpartiet om fordelingspolitikken for 2000. Budsjettavtalen mellom Arbeiderpartiet og sentrumspartiene fikk et klart sosialdemokratisk stempel: Det gis skattelette til de laveste inntektene, skatten økes for de rikeste, kommuneøkonomien bedres, satsingen på utsatte industrinæringer, arbeidsmarkedstiltak og utdanning økes.

Budsjettavtalen gjøres opp innenfor rammen av en nøytral finanspolitikk. All skattelette til de lavest lønnede ble finansiert gjennom skatteøkninger på de som har mest, og nye utgiftsøkninger ble dekket inn gjennom nye utgiftskutt. For å vise ansvar for resultatet av forhandlingene, velger Arbeiderpartiet å stemme helt og fullt for hele budsjettet for 2000, og ikke bare subsidiært slik Fremskrittspartiet og Høyre i sin tid stemte for budsjettene sammen med sentrumspartiene i 1998 og 1999, samtidig som de fraskrev seg ansvaret for helheten i budsjettoppleggene for disse årene.

Budsjettavtalen mellom Arbeiderpartiet og sentrumspartiene innebar skattelette for de laveste lønnsinntektene på over 1 milliard kroner. For deltidsarbeidende med 75 000 kroner og 100 000 kroner i lønnsinntekt blir skatteletten 4300 kroner og 2850 kroner. For Arbeiderpartiet er dette første steg i innfasingen av en skattereform for de lavest lønnede, en reform som skal gjøre det mer lønnsomt å arbeide for de som allerede er i arbeid og som skal gjøre det mer lønnsomt å gå fra trygd til arbeid.

Skattereformen for de lavest lønnende ble betalt av økte skatter på de som har mest: Redere, eiere av forretningsbygg, næringsdrivende med de høyeste inntektene og en ny toppskatt på 6 prosent på inntekter over 763 000 kroner. Samlet måtte de rikeste ut med 2 milliarder mer til fellesskapet som følge av budsjettavtalen.

Budsjettavtalen styrket kommuneøkonomien med 1 milliard kroner i forhold til regjeringens opplegg. Den reelle veksten i kommunesektorens samlede inntekter økte med dette fra 0,5 pst i regjeringens opplegg til 1 pst. etter budsjettavtalen.

Budsjettavtalens viktigste tiltak rettet mot verfts- og leverandørindustrien:

- 3500 tiltaksplasser ut over regjeringens forslag (357 mill. kr.).
- Økt tilskudd til fornying av fiskeflåten.
- Økt tilskudd til fiskerihavneanlegg mv.
- Dobling av fornyelsestakten av ferger.
- Økte veiinvesteringer.
- Avviser regjeringens forslag om grunnavgift på fyringsolje for treforedlingsindustrien.
- Avviser regjeringens forslag om ny avgift på trykkimpregnert trevirke.
- Produksjonsavgiften på sokkelen vil bli trappet raskere ned på felt som har byggeklare tilleggsprosjekter enn det regjeringen har lagt opp til. Det vil framskynde flere investeringer i oljesektoren.
- Egen tiltaksplan for å møte økende ledighet i verfts- og leverandørindustrien.
- Regjeringen gis nytt pålegg om investeringsfritak i 2 år fra 1. januar 2000 for nye vannkraftprosjekter etter at regjeringen i statsbudsjettet ikke fulgt opp flertallsvedtaket i forbindelse med Revidert budsjett i sommer.

Budsjettavtalen ga økt satsing på utdanning:

Det var mange som snakket om skole og utdanning i kommunevalgkampen i 1999. Gjennom budsjettavtalen fikk Arbeiderpartiet gjennomslag for en betydelig satsing på flere områder:

- Universitetene styrkes med 100 mill. kr. Denne økte innsatsen vil hjelpe universitetene i omstillingsarbeidet som blant annet innebærer at universitetene skal klare sin del av etterutdanningsreformen.
- Desentralisert høyskoleutdanning styrkes med 20 mill. kr. Flere desentraliserte studieplasser vil også kunne nyttes overfor oppsagte og permitterte arbeidere i verfts- og leverandørindustrien.
- Bygging av 1000 nye studentboliger neste år. Det er 550 flere enn i regjeringens opplegg.
- Utlånsordning for skolebøker i videregående skole. 100 mill. kr. som et første steg mot gratis bøker også i videregående.
- Kommunene og fylkeskommunene får gjennom budsjettavtalen 650 mill. kr. (500+150) mer i frie inntekter sammenliknet med regjeringens kommuneopplegg. Om primærkommunene bruker sine økte midler på grunnskolen vil dette gi over 800 kroner mer per elev i "frie midler" neste år.
- Skolefritidsordningen styrkes med 100 mill. kr.

REVIDERT BUDSJETT 2000

Regjeringen Stoltenbergs forslag til Revidert budsjett for 2000 er preget av at store ubetalte regninger må dekkes inn. Folketrygden, sykehusøkonomien og forsvarrets innsats i Kosovo mv innebar samlet utgiftsøkninger på over 5 milliarder kroner.

Arbeiderpartiet så det som viktig å holde rammene i budsjettavtalen for 2000 og videreføre et nøytralt finanspolitiske opplegg. I en situasjon med høyt press i store deler av økonomien vil en ansvarlig finanspolitikk være det beste bidraget for å sikre sysselsetting og velferd, hindre tiltakende pris- og kostnadsvekst og hindre økt press på renta. Etter at det var tatt hensyn til økte renteinntekter og økte aksjeutbytter var det da nødvendig å foreslå kutt på budsjettets utgiftsside på over 3,5 milliarder kroner.

Sentrumspartiene var ikke villige til å inngå en avtale med Arbeiderpartiet. Arbeiderpartiet sikret likevel flertall for Revidert budsjett innenfor de rammer som Regjeringen Stoltenberg hadde lagt opp til.

Omprioriteringer på budsjettet bedret fylkessykehusenes økonomi og styrket veibevilgningene. De viktigste nye satsingene var:

- styrking av fylkessykehusenes økonomi med 520 mill kr.
- nyutdannede politifolk sikres tilbud om jobb, økt bevilgning på 60 mill kr.
- tiltak for yrkeshemmede (tiltaket arbeid med bistand) styrkes
- utenlandsstudentene får valutakompensasjon og reisestøtte innenlands
- kunsthøyskolenes drift styrkes
- økt vekt på forebyggende tiltak mot rovviltskader

I tillegg reverseres en rekke av regjeringens foreslåtte budsjetttiltak, som for eksempel at tilskuddsordningen for sysselsetting av sjøfolk videreføres.

Det vakte oppsikt at sentrumspartiene sammen med Høyre foreslo å kutte 3000 plasser under arbeidsmarkedstiltakene og 50 millioner kroner på Arbeidsmarkedsetatens drift tilsvarende 340 stillinger. Dette ville brakt tiltaksnivået i annet halvår ned på 7000. Et så lavt tiltaksnivå ville hatt klart negative virkninger for arbeidsmarkedspolitikken og særlig rammet langtidsledige, sosialhjelpsmottakere og innvandrere.

ENERGI- OG MILJØPOLITIKKEN

Arbeidet i Energi- og miljøkomiteen har vært preget av at Bondevik-regjeringen har lagt frem få saker til behandling for komiteen, og da spesielt miljørelaterte saker. I sin tid som miljøvernminister tok Thorbjørn Berntsen initiativ til at det årlig skulle legges frem en stortingsmelding om rikets miljøtilstand og om regjeringens miljøpolitikk. Den første meldingen fikk Stortinget til behandling høsten 1999. Regjeringen Stoltenberg lot denne ligge, men fremmet en tilleggsmelding. I sitt arbeid med disse har Arbeiderpartiets energi- og miljøfraksjonen valgt å fremheve enkelte områder: internasjonalt miljøvernssamarbeid, kulturminnevern der man foreslå opprettelse av Norsk Kulturminnefond og støy der man ønsker økt satsing på forskning. I tilleggsmeldingen gikk regjeringen inn for å følge opp prinsippene i Villaksutvalgets innstilling. Flertallet i komiteen har sluttet seg til dette. I den samme innstillingen ber en samlet komite regjeringen om å komme tilbake til Stortinget med en sak som omhandler avfall og gjenvinning, på en bedre og bredere måte enn Bondevikregjeringen gjorde i sin melding.

Arbeiderpartiet har i perioden reist flere miljøraker. Blant annet tok vi sommeren 1999 initiativ til å bedre allemannsretten. Dette følges nå opp av regjeringen Stoltenberg.

Noe av det første Stoltenberg-regjeringen gjorde ellers var å legge frem et nytt forslag til forvaltning av ulvebestandene. Forslaget vil sikre 8-10 ulvefamilier i de sørskadnaviske områdene, men tar samtidig hensyn til landbruksinteressene.

Energimeldingen ble behandlet i Stortinget våren 2000. Energimeldingen var en oppfølging av Energiutvalget som ble nedsatt av regjeringen Jagland (energiutvalget skulle vurdere energi- og kraftbalansen mot år 2020). Meldingen omtaler energisituasjonen i Norge i årene fremover.

Arbeiderpartiet sluttet seg til økt satsing på alternativ energi og ENØK.

Dette er likevel ikke nok til at Norge er selvforsynt med kraft i et normalår. Bondevik-regjeringen forlot målet om at Norge i et normalår skal være selvforsynt med fornybar energi, noe Arbeiderpartiet sluttet seg til. For å redusere behovet for import av forurensende kraft, gikk

Arbeiderpartiet derfor inn for å ta i bruk gass til kraftproduksjon i Norge. Dette skal skje innenfor rammene av våre internasjonale klimaforpliktelser. I tillegg ønsker vi at gassen i økt grad skal brukes til andre energiformål i Norge. I forbindelse med behandlingen av denne meldingen påa stortingsflertallet regjeringen å omgjøre utslippstillatelsen for gasskraftverkene på Kårstø og Kollsnes. Bondevik-regjeringen reiste tvil om hvorvidt det var mulig innenfor gjeldende forurensingslov. Flertallet ba derfor regjeringen komme tilbake til Stortinget med forslag til endringer av loven dersom det var nødvendig for å omgjøre utslippstillatelsene.

I tilleggsmeldingen til Rikets miljøtilstand og om Regjeringens miljøpolitikk, redegjorde Regjeringen Stoltenberg for at det ikke var nødvendig å endre forurensingsloven forutsatt at utbyggerne av gasskraftverk bruker den best tilgjengelige teknologien i Europa. Man forutsatte også at utbyggerne inngår tredjemannsløsninger for å oppnå tilstrekkelig reduksjon i NOx-utslipp. Flertallet vedtok også at inntil Kyoto-mekanismene trer i kraft i 2008 skal kravene til CO2-utslipp fra gasskraftverkene ikke være strengere enn for gasskraftverk i andre EØS-land.

Våren 1999 behandlet Stortinget fremtidige kraftvilkår for den kraftkrevende industrien. Arbeiderpartiet gikk inn for at industrien skal kunne inngå langsiktige kontrakter på 20 år. I vedtaket fra 1999 er det lagt opp til at de eksisterende kontraktene som utløper fra 2004 til 2011, kan termineres i de nye kontraktene. En slik ordning ville i følge Bondevik-regjeringen bli godkjent av ESA. I etterkant viste det seg at ESA ikke godkjenner dette og Stoltenberg-regjeringen la derfor frem en proposisjon om endring av industrikraftregiment på dette punktet. Proposisjonen ble vedtatt våren 2000.

Utbyggingen av Øvre Otta ble behandlet av Stortinget våren 1999. Etter en grundig gjennomgang av saken med befaringer og høringer gikk Arbeiderpartiet inn for "halv" utbygging. Dette fikk også flertall i Stortinget. På denne måten kombinerte vi hensynet til miljøet og behovet for mer kraft.

Etter at det våren 1999 ble satt fokus på sysselsettingssituasjonen i olje- og gassindustrien har Stortinget fått flere utbyggingssaker på kontinentalsokkelen til behandling. Blant annet er Ringhorne, Grane og Kvitebjørn vedtatt utbygd og vil gi helt nødvendig sysselsetting til denne industrien i en periode fremover.

Av mange årsaker ble det store kostnadsoverskridelser på Åsgardutbyggingen. Åsgardutbyggingen representerte også den største undervannsutbyggingen som er gjennomført noe sted i verden. Et flertall, inkludert Arbeiderpartiet, kritiserte Bondevik-regjeringen for ikke å ha hatt den tette kontakten med oppfølgingen av prosjektet slik de tidligere hadde varslet.

NÆRINGSPOLITIKKEN

Samfunnet er inne i en tid preget av raske endringer i internasjonal økonomi og næringsutvikling. Deregulering av markeder og utviklingen i det internasjonale rammeverket for næringsvirksomhet bidrar til en sterkere økonomisk integrasjon mellom næringer og land. Næringspolitikken skal bidra til at Norge blir et attraktivt land for næringsvirksomhet og investeringer. Både for de næringer som opererer i internasjonal konkurranse og for tradisjonelt skjermede næringer, må det legges grunnlag for økt effektivitet. Målet for næringspolitikken er å bidra til økt verdiskapning for å kunne realisere overordnede mål om velferd og sysselsetting.

Arbeiderpartiet har fremhevet betydningen av nasjonalt og statlig eierskap. Norsk næringsliv trenger gode langsiktige eiere. Nasjonalt eierskap vil sikre at norske bedrifter blir værende på norske hender

og at viktige funksjoner som hovedkontor, forsknings- og utviklingsavdeling og produksjonsenheter blir i Norge. I budsjettavtalen med sentrum fikk Arbeiderpartiet gjennomslag for at Regjeringen skal vurdere tiltak for å sikre hovedkontorfunksjoner og industriell kompetanse i Norge. Statens rolle som eier, og som sikkerhet for nasjonalt eierskap, skal også vurderes. Regjeringen Jaglands forslag om et privat/statelig investeringsfond er tatt opp igjen. Hensikten med et slikt fond er at staten går sammen med private interesser om offensive investeringer i Norge. Målet er å styrke nasjonalt eierskap ved å bygge opp et sterkt finansielt instrument.

Utviklingen i Norsk økonomi og den økonomiske politikken, har stor innvirkning på næringslivets rammevilkår. Pris – og kostnadsutviklingen og rentenivået påvirker vår konkurranseevne. For næringslivet er det derfor viktig at det føres en politikk hvor disse kostnadene ikke blir for høye i forhold til andre land.

Den nye informasjonsteknologien stiller oss ovenfor nye utfordringer. Arbeiderpartiet har derfor særlig hatt fokus på IKT politikken. Vårt viktigste mål er at alle skal kunne ta del i informasjonssamfunnet, og at IKT-politikken skaper grunnlag for nye arbeidsplasser. Tilgjengelighet over hele landet, satsning på forskning og kompetanse og etablering av IT-Fornebu, er de viktigste satsningsområdene. Et nasjonalt IT-senter skal, gjennom et samspill med både internasjonale, nasjonale og lokale aktører, bidra til utvikling av nye bedrifter og styrke kompetansetilbudet over hele landet.

Petroleumsvirksomheten har fortsatt stor betydning for norsk økonomi og sysselsetting. Arbeiderpartiet har ønsket å redusere denne oljeavhengigheten ved at investeringer, forskning og utvikling rettes mot Fastlands-Norge.

Dersom den reduserte aktiviteten innen offshore- og verftsindustrien hadde utviklet seg videre, kunne det ført til negativ utvikling innen andre virksomheter og for mange lokalsamfunn. For å bremse denne utviklingen foreslo Arbeiderpartiet å fremskynde utbyggingsklare prosjekter i petroleumssektoren. I budsjettavtalen mellom Arbeiderpartiet og sentrum ble det flertall for dette. Samtidig ble det flertall for å styrke innsatsen for å ivareta og videreutvikle den kompetansen de permitterte eller arbeidsledige har i disse sektorene.

For rederinæringen har Arbeiderpartiet holdt fast ved viktigheten av forutsigbarhet i støtteordningene.

Reiselivsnæringen er den femte største næringen i Norge. Etter en langvarig positiv utvikling opplever næringen nå stagnasjon. Næringen har imidlertid stort potensiale over hele landet. Arbeiderpartiet har fremhevet felles markedsføringstiltak og internasjonal profilering av Norge, som viktige områder for å kunne lykkes med utvikling av denne næringen.

Landbrukspolitikken

Den jordbruksbaserte næringsmiddelindustrien sysselsetter om lag 32.000 personer. Antall landbrukseiendommer er relativt stabilt, mens antall bruk i drift avtar med om lag 2,5 % pr. år og utgjorde i 1998 77.500 enheter. 21% av arealet drives på leiebasis. Den geografiske produksjonsfordelingen mellom landsdeler har vært relativt stabil i perioden 1985-1998.

Gjennom behandling av St. melding nr 19. Om Norsk landbruk og matproduksjon, ble landbrukspolitikken fastlagt. Hovedstrategiene i meldingen var:

- Å sikre et landbruk med mange samfunnsoppgaver, inkludert distriktpolitikken.

- Å skape en politikk for hele matvarekjeden, hvor forbrukerorientering ble gitt økt fokus.
- Å legge til rette for foredling og omsetning i tråd internasjonale forpliktelser som WTO-avtalen.
- Å legge til rette for å balansere markedet ved omsetning innenlands.
- Kvoteordningen for melk opprettholdes og det foreslås en ny markedsordning for korn, basert på at den statlige kjøpeplikten oppheves og erstattes med målkriser i jordbruksavtalen.
- Norges matsikkerhet og langsiktig matforsyning skal sikres. Norske bønder gis mulighet for økonomiske og sosiale forhold, som sikrer opprettholdelse av landbruket og rekruttering.
- Og, det skal satses videre på økologisk landbruk.

I flertallsinnstillingen, Arbeiderpartiet og sentrum, ble det blant annet enighet om:

- Konesjonsgrensen heves til 20 dekar.
- Boplikten økes ikke til 10 år, men strengere praktisering.
- Klarere prioritering av bruk som henter hele eller det vesentlige av inntekten fra landbruket.
- Det skal utarbeides et eget verdiskapingsprogram for landbruket .
- Det blir ikke avgrensning på tre deltakere i samdrift innen melkeproduksjonen.
- Norge må spille en aktiv rolle for at forhandlingene i WTO blir tatt opp igjen og videreført, støtter også norsk tilslutning til EU's null-tollforslag for verdens fattigste land.
- Bedre likestilling for kvinner som yter arbeidsinnsats på gården.

Jordbruksoppgjøret

Da organisasjonene brøt ved årets oppgjør, fremmet Regjeringen sitt tilbud som Stortinget vedtok. Resultatet av vedtaket er at målprisene reduseres med 900 mill. kr. Dette kompenseres med tilsvarende skattelettelse. Bevilgningen til gjennomføring av jordbruksavtalen reduseres med 400 mill. kr., hvorav om lag halvparten vil berøre bondens inntekt.

Skattefradraget vil gjelde fra 1.1.2000, men med halv virkning, siden målprisreduksjonene først trer i kraft 1.7.2000. Det vil få full virkning for skatteåret 2001. Verdien av skatteordningen er regnet til 14.000 kr. for alle bruk med tilstrekkelig næringsinntekt. Totalt utgjør dette fradraget kr. 900 millioner for næringen. 600 mill. av disse vil gi inntektsvirkninger som utgjør forskjellen på dagens målpris og markedspris. Dermed vil inntektene i norsk jordbruk samlet i realiteten øke med 200 mill. kr. i kommende avtaleår.

Verdiskapingsprogrammet for norsk matproduksjon finansieres med 500 mill. kr. i den første femårsperioden.

FISKERIPOLITIKKEN

Fiskerisektoren inkludert havbruk er Norges nest største eksportnæring med en eksportverdi på 28 milliarder kroner i 1998. Næringen utgjør en viktig faktor for å sikre bosetting og sysselsetting i de kystnære delene av landet og for landets totale økonomi. Som eksportnæring er næringen særlig avhengig av at det føres en økonomisk politikk som sikrer konkurranseevnen gjennom lav pris- og kostnadsvekst.

Arbeiderpartiet har lagt vekt på en politikk som skal bidra til økt verdiskapning i en lønnsom og bærekraftig fiskeri- og havbruksnæring. Strukturen i næringen er preget av små og mellomstore enheter, både innen flåte, industri og oppdrett. Arbeiderpartiet har ment at det fortsatt skal legges til rette for en variert struktur. Gjennomsnittsalderen på dagens flåte er høy. Det er derfor behov for fornyelse og oppgradering av fiskeflåten. I budsjettavtalen mellom Arbeiderpartiet og sentrum lå det inne 35 millioner ekstra i tilsagn til fornying av flåten. Dette er også et verdifullt bidrag for å øke

aktiviteten i verftsindustrien. Kapasiteten må imidlertid være tilpasset ressursgrunnlaget. Forvaltningen av fiskeriressursene skal skje ut fra et vitenskapelig grunnlag.

Arbeiderpartiet har fremhevet viktigheten av et høyt engasjement og deltagelse i internasjonale organisasjoner som drøfter ressurskontroll og bistandsutvikling. Norge må fortsatt være pådriver i arbeidet med å utvikle internasjonal havrett og bidra til forsvarlig forvaltningsregimer.

Arbeidet med å begrense torskefisket i Barentshavet, er gitt høy prioritet. Et annet art som har hatt spesiell fokus er sjøpattedyr. Utviklingen i denne bestanden har gitt grunn til uro. Spesielt er den sterkt voksende selbestanden et problem. Arbeiderpartiet har derfor gått inn for økt fangst av hval og sel.

Arbeiderpartiet har de to siste årene spesielt prioritert satsing på marin forskning for å kunne utnytte potensialet i fiskeri – og havbruksnæringen. Skalldyr - og skjelloppdrett har et stort potensiale. For denne næringen må det legges til rette for økt vekst. Arbeiderpartiet har foreslått forenkling av regelverk og økning forskningsmidler til denne næringen.

JUSTISPOLITIKKEN

Kampen for et tryggere samfunn og mot kriminalitet er den overordnede målsetting i Arbeiderpartiets justispolitikk. Den enkeltes behov for trygghet, lov og orden må imøtekommes. Trygghet er mer enn frihet fra overgrep, det er også frihet fra frykt.

Kriminalitet må bekjempes etter to hovedstrategier,- forebygging av kriminalitet og rask reaksjon på kriminelle handlinger. I kriminalitetsbekjempelsen er årsaker og virkemidler sammensatte og kompliserte. Det finnes ingen enkle løsninger. God kriminalpolitikk krever at søkelyset rettes både mot det ansvaret den enkelte har for egne handlinger, og mot de forhold i samfunnet som innvirker på kriminalitetsutviklingen. Kampen mot kriminalitet kan ikke alene føres innenfor de rammer justissektoren råder over.

Arbeiderpartiet legger derfor til grunn en helhetlig politikk der arbeid til alle, sosial trygghet og små forskjeller mellom folk er viktig. Et samfunn med rettferdighet og trygghet forebygger og demper sosiale og etniske motsetninger, kriminalitet og vold. En styrking av barn og unges oppvekstmiljø er sentralt for å forebygge en kriminell løpebane. Vi trenger derfor en forsterket innsats for barn og unge i risikozonen i samspill mellom hjem, skole, frivillige, barnevern, politi og andre offentlige etater. Det skal settes grenser for uakseptabel atferd. Kriminalitet skal møtes med rask reaksjon. Hjelpen og støtten til dem som blir utsatt for kriminelle handlinger skal bygges ut.

Stortinget har vedtatt en menneskerettighetslov. Den europeiske menneskerettskonvensjon, FN-konvensjonen om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter og FN-konvensjonen om sivile og politiske rettigheter, alle med protokoller, gjøres til del av norsk rett. Konvensjonene skal ved motstrid gå foran bestemmelser i annen norsk lovgiving.

Kvinner og barns rettssikkerhet og vern mot seksuelle overgrep er styrket gjennom endringer i straffelovens bestemmelser om seksualforbrytelser. Voldtektsbestemmelsen er utvidet.

Samleiedefinisjonen er utvidet i forhold til overgrep mot barn. Grov uaktsom voldtekt er kriminalisert. Injurielovgivningen er endret, slik at den som hevder å være utsatt for et overgrep, ikke skal kunne holdes rettslig ansvarlig for at denne påstanden er usann når den er framsatt i en anmeldelse eller i en fortrolig samtale med en person det er naturlig å betro seg til for å bearbeide konsekvensene av handlingen, med mindre det var grovt uaktsomt å legge til grunn at opplysningene

var sanne. Kjøp av seksuelle tjenester fra barn under 18 år er kriminalisert. Domstolene er ilagt en plikt til å vurdere om personer som domfelles for overgrep mot barn, skal ilegges et yrkesforbud i stillinger hvor vedkommende kommer i kontakt med barn. Pornografibestemmelsen er videreført. Domstolene har fått klare og entydige signaler om å skjerpe straffeutmålingen innenfor dagens vide strafferammer.

Stortinget har bedt Regjeringen foreta en samlet gjennomgang av nasjonale og internasjonale tiltak som kan styrke voldsfrenes situasjon, og legge frem konkrete tiltak senest i forbindelse med statsbudsjettet for 2001.

Ansvar for alle utlendingssaker er overført til Kommunal- og regionaldepartementet fra 1. juni 2000. Det opprettes en uavhengig klagenemnd i utlendingssaker fra 1. januar 2001.

Det er foretatt en oppmyking i reglene om arbeidsinnvandring, gjennom endringer i spesialistbestemmelsen og bestemmelsen om sesongarbeid. Det ble presisert at myndighetene primært skal ha et ansvar for å sette inn nødvendige ressurser for å kvalifisere for arbeidsmarkedet de som er helt eller delvis arbeidsledige i Norge, herunder innvandrere og utlendinger som er bosatt i landet.

Det er foretatt endringer i tomtefesteloven, ved at det settes et tak for hvor høyt festeavgiften kan settes for avtaler inngått 26. mai 1983 eller tidligere. Taket settes til 9 000 kroner pr. dekar tomt pr. år den dagen loven blir satt i kraft. For tiden etter dette skal dette maksimumsbeløpet hvert årsskifte automatisk bli regulert etter konsumprisindeksen.

Vi fikk ikke flertall for vårt primærforslag om at festeavgiften kun kan reguleres på bakgrunn av endringer i pengeverdien, slik at det ikke kan tas hensyn til tomteverdien.

Promillegrensen for motorvognførere er vedtatt senket fra 0,5 til 0,2 promille. Formålet med lovendringen er å øke trafikksikkerhet ved å forby kjøring med lavpromille med den nedsatte kjøreferdighet dette medfører, ved at man unngår at bilførere spekulerer i 0,5-grensa og ved den signaleffekt forslaget har for å markere tydelig prinsippet om at alkohol og bilkjøring ikke hører sammen. Stortinget har bedt Regjeringen komme tilbake med en vurdering av tiltak som kan føre til økt innsats for å avdekke bilførere som er påvirket av narkotiske stoffer og andre stoffer som innebærer en alvorlig svekkelse av kjøreferdighetene.

Det er vedtatt å innføre 18-årsgrense på spilleautomater. Det er vedtatt å opprette et direktorat, Statens lotteritilsyn, som skal forestå den praktiske forvaltningen av de private lotterier og kontroll med både de private lotterier og statlig kontrollerte spill. Ansvar for lotteridriften overføres til Kulturdepartementet fra 1. januar 2001.

Mye tyder på at kriminelle i større grad enn tidligere utøver vold eller truer med å utøve vold overfor aktører i straffesaker, og at problemet er økende. Når vitnet eller andre aktører i straffesaker utsettes for trusler fra den tiltalte eller personer i hans miljø, er dette en alvorlig trussel mot rettssamfunnet. Det er derfor vedtatt å sette i verk tiltak for å bekjempe bruken av trusler og represalier mot vitner og andre aktører i straffesaker, bl.a. gjennom å åpne for anonym vitneførsel.

Straffeprosessloven og straffeloven er endret for å bedre etterforskningsmetodene i kampen mot alvorlig kriminalitet. Den viktigste endringen er at adgangen til telefonavlytting utvides til å gjelde alle lovbrudd med en strafferamme på minst 10 år.

Reglene om inndragning av vinning er endret. Hovedformålet med inndragning av vinning er at ingen skal tjene på å begå en straffbar handling. Inndragning vil være et vesentlig element i bekjempelsen av profittmotivert kriminalitet og et særlig virkemiddel mot organisert kriminalitet. Utvidet inndragning skal bare kunne foretas hvis forbrytelsen er av en slik art at den regelmessig gir stor profitt, og den er av en viss alvorlighetsgrad.

Stortinget har drøftet hvilke virkemidler som bør benyttes for at de straffedømte etter soningen skal ha de best mulige forutsetninger for å klare seg uten ny kriminalitet, samtidig som straffen skal gjennomføres på en for samfunnet betryggende måte. Utgangspunktet er at fullbyrding av straff skal bygge på individuelle behov og forutsetninger, og på domfeltes vilje til å bryte med kriminaliteten. Med dette settes det større fokus på straffedømtes eget ansvar. De ytre rammer for gjennomføring av fengselsstraff skal opprettholdes. Innenfor disse rammene legges det opp til en skjerpelse. Når det gjelder gjennomføringen av straff utenfor fengsel, skal samfunnsstraffer forsterkes som et troverdig alternativ til fengselsstraff, bl.a. ved at tilsynsprogram lovfestes og ved at brudd på vilkår fører til en rask reaksjon. Regjeringen skal fremme forslag om lov for kriminalomsorgen, der ovenstående følges opp.

UTDANNINGSPOLITIKKEN

Utdanningspolitikken har i særlig grad vært i fokus i perioden, med en topp rundt valget høsten 1999. I statsbudsjettet for 1999 kuttet sentrumsregjeringen sammen med H og Frp over 300 millioner kroner til den offentlige skolen. Ap fikk flertall for å opprette et forskningsfond basert på inntekter fra salg av statens aksjer. I budsjettet fikk vi også vedtatt at det skulle innføres fastrente i Statens Lånekasse for utdanning. I det reviderte budsjettet 1999 fikk Ap gjennomslag for økt satsing på høyere utdanning og studentboliger.

I Statsbudsjettet for 2000 ble det forlik mellom Ap og sentrum. Her var utdanningspolitikken et av de viktigste kravene, noe som ga økte bevilgninger til skolefritidsordningen, skolebøker i videregående, studentboliger, desentralisert utdanning og omstillingsmidler til universitetene.

Kompetansereformen er viktig både for arbeidslivet og den enkelte sine muligheter i et framtidig arbeidsmarked. Stortinget vedtok våren 99 at alle voksne skal ha rett til grunnskoleopplæring, at det skulle bli individuell rett til utdanningspermisjon, og at realkompetanse skal gjelde for opptak til og avkorting av studier. I første omgang fikk ikke Arbeiderpartiet flertall for at voksne skulle få lovfestet rett til videregående opplæring, men da lovproposisjonen ble behandlet våren 2000 var det et bredt flertall for dette.

Evalueringen av Reform 94, som ble behandlet i Stortinget høsten 1998, viste at om lag hele årskullet benytter seg av retten og at flere velger yrkesfag. Færre grunnkurs har sikret mindre omvalg og større faglig bredde, og en bedre desentralisert struktur. Samtidig er det 17 % av elevene som ikke fullfører opplæringa, og for disse er det viktig å styrke det tilrettelagte tilbudet i skole og bedrift og hjelp fra oppfølgingstjenesten. Ap fikk gjennomslag for at det på bransjenivå blir definert kompetansenivå, med tilhørende kompetansebevis, for elever og lærlinger som ikke sikter mot fag- eller svennebrev, og at disse kan skrive lærekontrakt.

Arbeiderpartiet har i perioden arbeidet for å få etablert en utlånsordning for skolebøker i videregående skole. Flere ganger har dette blitt nedstemt, men da Arbeiderpartiet inngikk forlik med sentrumsregjeringen om statsbudsjettet for 2000, fikk vi gjennomslag for 100 millioner kroner som start på en slik utlånsordning.

Stortinget behandlet våren 2000 handlingsplan for rekruttering av lærere. Her fikk Arbeiderpartiet gjennomslag for en viljeserklæring om at lærerne bør ha en konkurransedyktig lønn. Men vi la også vekt på andre viktige sider ved lærernes arbeidssituasjon, slik som inneklima, etter og videreutdanning, utredning av sabbatsår, fadderordning for nyutdannede lærere, og gjennomgang av lærerutdanningen. For å styrke skolens ressurser var det også viktig at det ble flertall for å utrede en ordning med timeressurs til hver skole. Ap klarte ikke å samle flertall for en utviklingspott til hver skole, oversikt over kostnadene med å ruste opp offentlige skolebygg og en opprustningsplan for lærernes arbeidsplass.

Med behandlingen av forskningsmeldingen ble det lagt til grunn at Norge skal komme opp på gjennomsnittsnivået i OECD-området, målt som andel av BNP. Fire forskningsområder skal prioriteres: marin, medisin, IKT, skjæringspunktet energi og miljø. I Stortingsbehandlingen fikk Arbeiderpartiet gjennomslag for at regjeringen skulle lage en opptrappingsplan for forskningen, næringslivet må oppmuntres til kompetanseheving og satsing på forskning, og tiltakene må komme raskt, samt at fondet som nå er på 4 mrd, må økes til 10-15 milliarder.

Ønsket om en egen arbeidsmiljølov for elever og studenter har vært en gjenganger i Stortinget, og en interdepartemental arbeidsgruppe har arbeidet med saken. Evaluering viser at kun 5% av kommunene og barnehagene tilfredsstiller kravene til de gjeldende forskriftene. Kommunene har tilsynsansvaret, selv om de er landets viktigste skole- og barnehageeier. Da Stortinget debatterte utdanningsministerens redegjørelse om utdanningspolitikken, ble det vedtatt et forslag om å lovfeste arbeidsmiljøbestemmelser for elever og studenter.

FAMILIE-, KULTUR- OG ADMINISTRASJONSPOLITIKKEN

I perioden kom også åpningstidsloven opp på nytt. Årsaken var at handelsstanden utfordret loven, og at bestemmelsen som omhandlet trafikknutepunkt ble gjenstand for ulike tolkninger. Både mht. hva som skulle anses som trafikknutepunkt og hvilket vareutvalg som kan sies å dekke de reisendes behov. Endringene førte til at man fjernet adgangen til at butikker ved trafikknutepunkt skulle kunne holde åpent, men det ble gjort unntak for flyplasser. En annen endring ble at fylkesmennene skulle få hjemmel til å avgjøre hvem som skulle anses som typiske turiststeder.

Det er blitt behandlet flere mediapolitiske saker i perioden, men de to viktigste er nok forbudet mot politisk og livssynsreklame i fjernsyn, og vedtaket om å innføre digitale sendinger på fjernsyn i Norge. Dette skal sikre alle husstander så like seerforhold som mulig.

Etter annen gangs behandling av saken om bygging av nytt operahus, fikk Arbeiderpartiet gjennomslag for at det nye nasjonale operabygget skal stå ferdig i Bjørvika i 2008. Dette var en kulturpolitisk milepæl, og et løft for denne kunstformen for hele landet. Regjeringen Jagland la frem Stortingsmeldingen om statens forhold til de frivillige organisasjonene, og Bondevik-regjeringen la frem en tilleggsmelding (vi mener at utgangspunktet må være at et aktivt og levende sivilsamfunn er en grunnleggende forutsetning for ytterligere utvikling av velferdssamfunnet, og vi mener de frivillige organisasjonene er en viktig del av det sivile samfunn). Vi gikk inn for en ny statlig tilskuddsordning som skulle sikre lokal aktivitet. Denne vil komme i gang fra høsten 2000. Vi mener det er viktig at organisasjonene har selvbestemmelsesrett, og at de derfor bør administrere ordningen selv.

Barnehagemeldingen er fremlagt av Bondevik-regjeringen, men fremmet på nytt av regjeringen Stoltenberg. Vi støttet hovedtrekkene i meldingen, men gjennom stortingsbehandlingen foreslo vi noen forbedringer. Vårt utgangspunkt er at barnehage er det beste omsorgstilbudet når foreldrene er i arbeid. Målsettingen er at alle som ønsker det skal ha tilbud om en barnehageplass innen år 2003. Det bygges 25.000 nye plasser frem til 2003, og vi legger inn lovfesting av tilbudet om barnehageplass. Vi vil derfor i første omgang øke statstilskuddet både for de over og de under 3 år gjennom en opptrappingsplan frem til 2005 der målet er å nå 50% statstilskudd. Vi har også et mål om at vi i stor grad skal ha en likebehandling mellom de offentlige og de private barnehagene. Dette betyr at det må utarbeides krav til de private barnehagene som for eksempel felles opptak, at de også må være med i barnehageplanene i kommunene, at de må ta inn funksjonshemmede og barn med spesielle behov. Videre må de private ha samme kontrollrutiner på økonomi, ordnede arbeidsforhold osv. De kommunene som ikke gir kommunale tilskudd må ta større ansvar for de private barnehagene i kommunen gjennom å gi kommunale tilskudd.

Tvangsekteskap har vært en sak som Arbeiderpartiet har løftet frem på den politiske dagsorden. I løpet av de siste årene er det avdekket at en del unge, norske kvinner med utenlandsk familiebakgrunn lever i frykt for å bli tvunget av familien til å inngå ekteskap. Det er bred politisk enighet om at dette er et problem som må arbeides videre med, og regjeringen vil følge dette opp videre.

HELSEPOLITIKKEN

Våren 1999 ble det behandlet fire omfattende helselover; lov om spesialisthelsetjeneste, lov om psykisk helsevern, lov om pasientrettigheter og lov om helsepersonell. Lovene var en videreføring av arbeidet Arbeiderpartiet hadde startet under Jagland-regjeringen.

Lov om spesialisthelsetjeneste erstatter sykehusloven og de organisatoriske bestemmelsene i lov om psykisk helse. Arbeiderpartiet og mellompartiene dannet flertall for hovedtrekkene og la vekt på at det offentlige helsevesen er grunnpilaren i spesialisthelsetjenesten. Spesialisthelsetjenesteloven innebærer blant annet et sterkere skille mellom fylkeskommunens ansvar for tilbud av tjenester og rollen som tjenesteyter. Loven innebærer også innføring av en ansvarlig leder på alle nivåer i sykehusene, hvor det enkelte sykehus i samarbeid med sykehuseier skal avgjøre hvilken kompetanse en leder skal ha. Loven innebærer også opprettelse av pasientansvarlig lege.

Lov om psykisk helsevern skal bidra til å sikre forsvarlig gjennomføring av psykisk helsevern i samsvar med grunnleggende rettsikkerhetsprinsipper. Det var enstemmighet i Stortinget ved behandlingen av de sentrale punktene i loven. Det ble gjennom loven vedtatt bl.a. at samboere og hjelpeverge til pasienter kan regnes som pårørende, og at pasientens nærmeste skal kunne begjære tvangsmessig undersøkelse, observasjon og fremme begjær om tvungent psykisk helsevern. Lov om pasientrettigheter skal gjelde for psykiatriske pasienter så langt det er mulig. Det ble videre vedtatt at tvungent psykisk helsevern kan skje uten døgnopphold i institusjon når dette er et bedre alternativ for pasienten.

Pasientrettighetsloven ble vedtatt våren 1999 med bred enighet på de fleste punktene. Denne loven var også en oppfølging av arbeid påbegynt under Jagland-regjeringen. Loven innebærer bl.a. rett til vurdering, til fornyet vurdering, til valg av sykehus, til medvirkning og informasjon, til innsyn i journalen og klare klageregler. Forslaget fra Bondevik-regjeringen inneholdt imidlertid ikke et forslag om rett til nødvendig helsehjelp, som det var foreslått i Ap-regjeringens høringsutkast.

Gjennom behandlingen i Sosialkomiteen fikk Ap likevel med seg mellompartiene på å innføre en rett til nødvendig helsehjelp.

Gjennom vedtaket av lov om helsepersonell ble 9 tidligere profesjonslover erstattet med en felles lov. Formålet var å ta bedre vare på kvalitet og pasientenes sikkerhet i helsetjenesten, og å motvirke uakseptabel profesjonskamp. Loven innebærer bl.a. innføring av meldeplikt for bierverv, hjemmel til å direkte pålegge helsepersonell å delta i vaktordninger og opprettelse av en helsepersonellnemnd for å sikre helsepersonells rettssikkerhet.

Ved behandlingen av statsbudsjettet for 2000 ble det reist spørsmål om bevilgningene til sykehusene og fylkeskommunenes rammer var tilstrekkelige til å gjennomføre den forventede økningen i pasientbehandling. Stortinget vedtok, etter forslag fra Ap, at Regjeringen måtte komme tilbake med en egen sak om situasjonen ved sykehusene og forslag til økt bevilling. Stortinget hadde også sterkt kritiske merknader til endringene som var foreslått overfor forutsetningene for pasientbehandlingen, fordi disse innebar at sykehusene fikk mindre godtgjøring for behandlede pasienter. På denne bakgrunnen foreslo Stoltenberg-regjeringen en tilleggsbevilling på 1,25 mrd. Denne ble ytterligere styrket med 520 mill. kroner gjennom Stortingets behandling.

Ved behandlingen av budsjett for år 2000 fikk Ap, gjennom forhandlinger med mellompartiene, stoppet utviklingen av høyere egenandeler for opptreningsinstitusjonene.

På bakgrunn av et initiativ fra Høyre-byrådet i Oslo om omorganisering av flere av sykehusene til AS, fremmet Bondevik-regjeringen forslag til en lov om opprettelse av sykehusselskaper som et alternativ til AS og dagens forvaltningsmodell. Gjennom vedtaket av en ny lov om sykehusselskaper får fylkene nå anledning til, om de ønsker, å omorganisere sykehusene til selskaper. I lovforslaget fra Bondevik-regjeringen var det en åpning for organisering av sykehusene som AS ved noen tilfeller. Ap ønsket et forbud mot dette, men fikk kun støtte av SV.

SOSIALPOLITIKKEN

I forbindelse med trygdeoppgjøret for 1999 ble det brudd i forhandlingene mellom LO, Funksjonshemmedes Fellesorganisasjon (FFO), Norsk Pensjonistforbund (NPF) og regjeringen. Ved behandlingen i Stortinget var det flertall for en økning av grunnbeløpet (G) med kr. 1580,- til kr. 46 950,-. Ap la fram forslag om nye retningslinjer for regulering av G, som ble vedtatt mot regjeringspartienes stemmer. Regjeringen ble pålagt å legge fram nye retningslinjer i god tid før trygdeoppgjøret for år 2000.

Våren 2000 ble Utjamningsmeldinga, St.meld. Nr 50 (1998-99) om fordeling av inntekter og levekår, behandlet. I forbindelse med budsjettforliket mellom Ap og sentrumspartiene om budsjett for 2000, var det også en forståelse om et ønsket samarbeid om fordelingspolitikken. Stoltenberg-regjeringen valgte derfor ikke å trekke tilbake Utjamningsmeldinga, men sluttet seg til forslagene som var fremmet. Meldinga tar for seg utvikling av levekår og inntekter i perioden 1986 til 1997. Den synliggjør at de fleste har fått høyere levestandard, at det er mindre forskjeller i Norge enn i det fleste andre land vi sammenligner oss med. Meldingen synliggjør at enkelte grupper ikke har fått del i velstandsutviklingen. Dette gjelder særlig de som har liten eller ingen tilknytning til arbeidslivet. Gjennom behandlingen i Stortinget ble det derfor lagt vekt på en et mer inkluderende og menneskelig arbeidsliv for å bidra til at flere kommer i arbeid og blir værende i arbeid. Det er et mål å sette mer fokus på hvor friske folk er, og bidra til at det blir lettere å kombinere arbeid og pensjon

samt arbeid og trygd. Det store presset på boligmarkedet i de største byene er en annen kilde til sosiale problemer som det ble lagt sterkt vekt på ved behandlingen av Utjamningsmeldinga. Det er et stort behov for bygging av lavinnskuddsboliger og utleieboliger. Videre ble det understreket at det sosiale sikkerhetsnettet må bli bedre, blant annet gjennom innføring av statlig veiledende normer for sosialhjelp. Det ble også vedtatt at det skal utarbeides en handlingsplan for økonomisk trygghet, som oppfølging av Utjamningsmeldinga og behandlingen av denne.

Ved behandlingen av budsjettet for år 2000 vedtok Stortinget nye retningslinjer for reguleringen av grunnbeløpet (G). Det var derfor svært gledelig at etter 2 år med brudd i forhandlingene ble det ved behandlingen av trygdeoppgjøret for 2000 enighet mellom LO, FFO, NPF og staten. Avtalen innebærer en økning av grunnbeløpet (G) med kr.2140,- til kr. 49 090,-. Dette er en vekst på årsbasis på 4,2 prosent.

KOMMUNEPOLITIKKEN

For Arbeiderpartiet er kommunalt selvstyre og likeverdige velferdstilbud for alle, viktige målsettinger. Et viktig virkemiddel her er kommuneøkonomien.

Under behandling av kommuneøkonomien våren 1999 viste Ap til at proposisjonen fra Bondevik-regjeringen bar bud om fortsatt stramme tider for mange kommuner. AP varslet da at vi under behandlingen av statsbudsjettet for 2000 ville fremme forslag om økning av kommunesektorens inntekter utover Bondevik-regjeringens forslag. I budsjettavtalen mellom AP og sentrum fikk vi til en styrking av kommuneøkonomien med om lag 1 milliard i forhold til regjeringens forslag.

Da Stoltenberg-regjeringen la frem kommuneøkonomiproposisjon i mai 2000 la regjeringen opp til en reell vekst i samlede inntekter på 3,5 til 4 milliarder. Ubalansen i kommunesektorens finanser må rettes opp over flere år. Det må forventes at kommunene selv bidrar, gjennom effektivisering og fornyelse. Ap fikk gjennomslag for omfattende systemendringer som vil redusere detaljstyringen av kommunesektoren og for store omlegginger av inntektssystemet fra 2002 til 2007, for å sikre en mer rettferdig fordeling og utjevning mellom landets kommuner. Tapskompensasjonsordningen (innført for å kompensere de som tapte på omleggingene i forhold til Rattsø) avvikles. Skatteandelen til kommunene økes til 46 % allerede fra 2001. I 2001 starter innlemming og avvikling av øremerkede tilskudd.

Enkelte endringer i kommuneloven ble vedtatt i Stortinget våren 1999. Disse endringene gjaldt bla parlamentarisk styreform. Ap var med å foreslo at det kun skal kreves vanlig flertall for å innføre lokal parlamentarisme (Bondevik-regjeringen foreslo 2/3 flertall). Ap sørget for at det blir enklere for kommuner og fylkeskommuner å innføre parlamentarisme. Dette vil gi større lokal frihet i valg av styreform. Slik Ap ser det er det behov for å fornye lokaldemokratiet, og lokal parlamentarisme kan være en måte å fornye på.

Eldresatsingen går som planlagt etter vel halvgått løp. Handlingsplanen som Ap fikk vedtatt i Stortinget våren 1997, strekker seg over fire år (1998-2001) og har som mål å sette kommunene bedre i stand til å møte det økende behovet for pleie- og omsorgstjenester som følge av at det er blitt flere eldre.

Ap fremmet i et dok. 8-forslag forslag at kommuner som frivillig slår seg sammen ikke skal tape økonomisk på dette. Vi fikk fullt gjennomslag, og våren 2000 ble dette inntatt i kommuneøkonomiproposisjonen og i komitéinnstillingen som et viktig prinsipp. Kommunalkomiteen gikk lenger enn

regjeringen og fikk vedtatt at de kommuner som slår seg sammen, og som har regionaltilskudd, skal beholde regionaltilskuddet i tillegg til inndelingstilskuddet.

BOLIGPOLITIKKEN

Det er en kritisk situasjon på boligmarkedet i de fleste av våre største byer, og det høye prisnivået gjør boligetablering meget vanskelig for mange grupper. Arbeiderpartiets mål i boligpolitikken er gode boliger til alle og et lavt rentenivå på boliglån. Det er nødvendig å få opp takten i byggingen av vanlige boliger, husbankhus, utleieboliger for unge og vanskeligstilte og studentboliger mv.

Bondevik-regjeringen la høsten 1998 fram forslag til endring i borettslagsloven, slik at kommune, fylkeskommune og stat har rett til å erverve inntil 10 % av andelene i et borettslag. Ap støttet forslagene i proposisjonen og hadde noen tilleggsforslag som ble vedtatt. Lovendringen styrker muligheten for at vanskeligstilte kan integreres i ordinære bomiljøer og at en skal unngå dannelsen av ghetto-områder.

St.meld. nr. 49 (1997-98) om boligetablering for unge og vanskeligstilte ble fremmet av Bondevik-regjeringen og behandlet i Stortinget i mars 1999. Meldingen inneholdt en gjennomgang av boligsituasjonen i Norge, men var tynn, uten nye tiltak og ressurser og uten nye grep i boligpolitikken. På denne bakgrunn fremmet Ap mange egne forslag til tiltak. Fem av våre forslag fikk vi flertall for, men sentrumpartiene støttet ikke våre forslag om en mer aktiv statlig boligpolitikk. Ap fokuserte på Husbanken og dens rolle, på bygging av flere studentboliger og den offentlige tomtepolitikken.

Ny husleielov ble behandlet i Stortinget mars 1999, med ikrafttreden 1.1.2000. Den "strenge" husleiereguleringen i Oslo og Trondheim ble opphevet og den "milde" ble også endret. Ap støttet regjeringens forslag, men da med en overgangsordning på ti år. Vinteren 1999-2000 ble det fremmet og behandlet 2 dok. nr. 8-forslag som strammet noe inn på leieprisvernet i den nye loven.

Innvandring/asyl

Det er store utfordringer knyttet til asyl- og integreringspolitikken. God flyktning- og asylpolitikk handler om solidaritet og respekt for internasjonale menneskerettigheter. For Ap er det et mål at fremfor å bli gående med passiv sosial støtte, bør flyktninger og andre tidligst mulig delta på tiltak med språkkurs og arbeidstrening, inntil de kommer over i fast arbeid eller utdanning. Ap har fremmet forslag i Stortinget om iverksetting av tiltak for å vri inntekter for nyankomne flyktninger og innvandrere fra passiv sosial stønad til aktive tiltak. Kommunalkomiteen ba ved behandling av budsjettet for 2000 om en bred gjennomgang av hele asyl- og innvandringspolitikken. En slik gjennomgang forventes høsten 2000.

Arbeidsmarked

For Ap er det viktig å styrke innsatsen for dem som står i arbeidsledighetskø. Høy sysselsetting er det beste fordelingsmessige tiltaket for å utjevne forskjellene mellom folk. Derfor arbeider Ap for å styrke arbeidsmarkedstiltakene for grupper som rammes av arbeidsløshet, spesielt langtidsledige, ungdom og minoriteter.

Høsten 1999 ble spørsmålet om utleie av arbeidskraft og tillatelse til privat arbeidsformidling behandlet i forbindelse med Ot.prp. nr. 70 (1998-99), en oppfølging av Blaalidutvalgets innstilling. Resultatet av Stortingsbehandlingen ble en liberalisering både for arbeidsleie og arbeidsformidling.

Lovendringene er de største endringer i regelverket som regulerer arbeidsmarkedet siden 70-tallet. Ap og Sentrum inngikk et kompromiss om det nye lovverket. Det åpnes for privat arbeidsformidling og det blir tillatt med arbeidsleie innen alle yrker og bransjer. Det ble igangsatt utleie av arbeidskraft i regi av Aetat fra 1. Juli 2000. Dette er et tillegg til de arbeidsmarkedstilbudene Aetat til nå har tilbudt. Aetaten skal være en stor, slagkraftig og landsdekkende konkurrent til eksisterende vikarbyråer.

Fornyelse av offentlig sektor

Arbeiderpartiet har fått satt fokus på fornyelse av offentlig sektor, på omlegging og effektivisering. Ap vil stille krav til riktig organisering og riktig bruk av penger i det offentlige. Det er behov for en sterk offentlig sektor også i framtiden, men da må tjenestetilbud og løsninger være best mulig og gi mest mulig rettferdig fordeling av velferdsgodene. Vi må tenke nytt, og se om vi kan bruke ressursene våre på en bedre måte, særlig for å åpne for satsing på områder som trenger nye løft. Kommuners og fylkeskommuners virksomhet må tilpasses dagens utfordringer og morgendagens krav. Derfor har Ap satt debatten om fornyelse av offentlig sektor på dagsorden, også i Stortingets arbeid med saker som kommuneøkonomien.

SAMFERDSEL

Regjeringen Bondevik har ikke stått ved sine løfter fra behandlingen av Norsk veg- og vegtrafikkplan 1998 – 2007 om økt satsing på samferdsel. Mens sentrumspartiene våren-97 gikk inn for å bruke flere milliarder kroner mer enn Regjeringen Jagland la opp til, har de i sin regjeringssperiode gått inn for vesentlig lavere bevilgninger. I budsjettforliket mellom Arbeiderpartiet og sentrumspartiene høsten 1999, fikk vi imidlertid gjennomslag for økt satsing på vegsektoren og på havnesiden. Behandlingen av Revidert Nasjonalbudsjett våren 2000, førte imidlertid til en ny reduksjon på samferdselssiden.

Mye av samferdselsarbeidet i siste del av landsmøteperioden har vært konsentrert rundt Nasjonal Transportplan 2002-2011, som er en samlet strategisk plan for utvikling av transportsystemet for både veg-, jernbane-, luft- og sjøtransport. Opprinnelig skulle denne legges fram i april 2000, men på grunn av regjeringsskiftet har dette blitt utsatt til september. Arbeiderpartiets samferdselsfraksjon på Stortinget har gjennomført 6 samråd i forskjellige deler av landet, hvor alle fylkespartier har deltatt. I tillegg har representanter fra LO og NHO, fra interesseorganisasjoner og fra fagetatene innenfor samferdselssektoren også vært til stede. Disse samrådene er med og legger grunnlag for partiets videre behandling av Transportplanen.

På vegsiden har perioden vært preget av lavere investeringer enn tidligere, og økt bruk av bompengefinansiering. Hovedprinsippene i flere såkalte "bompengepakker", hvor både veg og jernbaneløsninger innenfor et område ses i sammenheng, er vedtatt. Dette er større investeringspakker hvor utbyggingen må skje over mange år. Sommeren 1999 lar vår samferdselsfraksjon i Stortinget i samarbeid med berørte fylkespartier fram en plan for samferdselsløsninger i hovedstadsområdet. I forbindelse med at Arbeiderpartiregjeringen våren 2000 tok initiativ til at flere øremerkede ordninger til kommunene skal legges inn i rammetilskuddet, så vil statlige bevilgninger til fylkesveier inngå i fylkeskommunenes rammetilskudd fra 2001.

Denne perioden har vært preget av at det aldri før er blitt investert så mye i materiell i hele jernbanens historie i Norge. Moderne togsett kjøpes inn for både lengre og kortere strekninger. Det er også satset mye på sikring eller fjerning av planoverganger og annet sikkerhetsarbeid. Arbeiderpartiet har som mål at godstransport i stor grad skal vris fra veg og over på bane. Vi har

fortsatt langt å gå før dette målet er nådd, men vi ser positive trekk i utviklingen. Fra 1999 har NSBs godstransport vært lønnsom for selskapet.

Arbeiderpartiet har aktivt arbeidet for å sikre både stamrutenettet og kortbanenettet på luftfartssiden, og har flere ganger tatt opp spørsmål rundt forskjellige ruter for å sikre en tilfredsstillende drift. Regjeringen Bondevik fremmet i 1998 et forslag om å omdanne Luftfartsverket fra forvaltningsbedrift til aksjeselskap. Arbeiderpartiet gikk imot dette, og forslaget var så dårlig fundert at heller ikke regjeringspartiene støttet dette forslaget i Stortinget. Luftfartstilsynet ble imidlertid skilt ut fra Luftfartsverket fra 1.1. 2000, og er i dag en selvstendig kontrollinstans.

På havne- og farledssiden fikk vi i budsjettforliket med sentrumspartiene høsten 1999 gjennomslag for å øke bevilgningene til fiskerihavner med 40 millioner i forhold til Bondevik regjeringens forslag. Arbeiderpartiet har videre sagt at vi skal øke dette tilsvarende for 2001, for dermed å komme opp på det nivået som er forutsatt i Regjeringen Jaglands havneplan. Arbeiderpartiet har også arbeidet for å bedre sikkerheten langs farledene våre, og tatt initiativ til en omorganisering av Kystverket.

Ved tidligere omorganiseringer av Posten har Arbeiderpartiet fått massiv kritikk fra sentrumspartiene. Omstillingene i bedriften har imidlertid fortsatt på samme måte under Regjeringen Bondevik, og ved behandlingen av Stortingsmeldingen om omorganisering av Postens ekspedisjonsnett våren 2000, har sentrumspartiene sluttet opp om Arbeiderpartiregjeringens forslag. Denne omorganiseringen vil føre til at flere hundre postkontor erstattes av Post i Butikk eller offentlige servicekontor. Erfaringen har vist at tjenesten med Post i Butikk stort sett har blitt godt mottatt blant kundene. Omstruktureringen vil føre til at vi totalt vil få ca 200 flere postkontorer enn i dag, og kravene i Postens konsesjon om at hver kommune skal ha poststed vil bli opprettholdt. Arbeiderpartiet har lagt stor vekt på at denne omorganiseringen skjer i forståelse og samarbeid med de ansattes organisasjoner.

I perioden har vi hatt store endringer innenfor Telesektoren, og da særlig for Telenor. Arbeiderpartiet støttet opp om en fusjon mellom Telenor og det svenske teleselskapet Telia for å kunne skape en skandinavisk aktør med tyngde i markedet. Høsten 1999 ble det imidlertid klart at motsetningene mellom den svenske og norske siden var for store til at denne fusjonen kunne gjennomføres. Våren 2000 fremmet Arbeiderpartiregjeringen et forslag om at Telenor skal delprivatiseres, men at staten skal beholde majoriteten i selskapet. Dette forslaget fikk bred tilslutning i Stortinget.

Våren 2000 er det også blitt lyst ut konsesjoner for såkalte 3. generasjons mobiltelefonsystemer i Norge (UMTS). Dette vil gi bredbåndstilknytning til mobiltelefoner. Vi har lagt sterk vekt på at dette systemet skal gi en så omfattende geografisk dekning som mulig, og at nettet skal bygges ut raskt.

Arbeiderpartiet har videre vært pådrivere for at bredbåndstjenester skal bygges ut innenfor store deler av landet så raskt som mulig. Vi har fremmet forslag i Stortinget for å sikre en slik utbygging, og Regjeringen har nedsatt et eget statssekretærutvalg for å arbeide med disse spørsmålene. I forbindelse med regjeringsskiftet våren 2000, har Næringsdepartementet fått ansvar for å koordinere Regjeringens politikk innenfor informasjons- og kommunikasjonsteknologi (IKT).

UTENRIKSPOLITIKKEN

Arbeiderpartiet har i perioden spilt en sentral og aktiv rolle i utviklingen av norsk utenrikspolitikk og spesielt har vi vært en pådriver i Stortinget for å skape en aktiv holdning i forhold til europaspørsmål.

I Arbeiderpartiets budsjettforslag for 1999 foreslo vi å øke bevilgningen til Russland og Øst- og Sentral-Europa med 32 mill. kroner. Dette beløpet skulle særlig rettes inn mot den humanitære situasjonen i Nordvest-Russland med stor vekt på f.eks. helsesektoren. Beløpet skulle komme i tillegg til forslaget fra Regjeringen om å bevilge 95 mill. kroner og tilsagnsfullmakten på 200 mill. kroner. Budsjettforliket mellom Høyre og sentrumspartiene førte dessverre til at bevilgningen ble redusert til 55 mill. kroner. Dette var betydelig lavere enn noe år tidligere, og førte til et redusert prosjektsamarbeid for 1999. Arbeiderpartiet ønsker en særlig aktiv innsats i våre nærområder.

I forbindelse med Regjeringen Bondeviks redegjørelse om EU og Regjeringens europapolitikk i januar 1999, tok Arbeiderpartiet sammen med stortingsflertallet initiativ til å be Regjeringen fremme en egen Europamelding. Denne rakk Regjeringen Bondevik aldri å legge fram, men Regjeringen Stoltenberg vil fremme den for Stortinget i løpet av høsten.

EU har i løpet av det siste året tatt viktige skritt i retning av en felles sikkerhets- og forsvarspolitikk (ESDP). Arbeiderpartiet har i hele denne perioden stått på i Stortinget for å få til en aktiv holdning i forhold til norsk samarbeid med EU på dette området. Arbeiderpartiet har tatt til orde for at Norge skal være en konstruktiv bidragsyter og medspiller i denne prosessen. Etter hvert har vi klart å etablere enighet på Stortinget for en slik politikk. Etter regjeringsskiftet i mars 2000, har Regjeringen Stoltenberg lagt opp til en aktiv Europapolitikk, og har i tråd med Stortingets ønsker klart å få til en tilfredsstillende norsk tilknytning til det nye EU-samarbeidet om sikkerhets- og forsvarspolitikken.

Diskusjon om EUs utvidelse mot øst har ved flere anledninger vært ført i Stortinget. Arbeiderpartiet har i denne forbindelse bidratt til å etablere en enighet om en aktiv norsk støtte til utvidelsen og til kandidatlandene.

Arbeiderpartiet hadde saksordføreren da Stortinget i april i år behandlet meldingen om fremtidig norsk bistand til landene i Sørøst-Europa, og preget i stor grad innstillingen fra utenrikskomiteen. Arbeiderpartiet la vekt på en aktiv profil for samarbeid for å få til en bedre internasjonal samordning av innsatsen på Balkan. Vi har prioritert langsiktig stabilitet, og har lagt stor vekt på Jugoslavia og Montenegro.

Arbeiderpartiet har tatt til orde for at sanksjonene mot Jugoslavia må drøftes. Effekten av de internasjonale sanksjonene mot Serbia i forhold til mulighetene for en langsiktig oppbygging av demokrati og stabilitet, ble konkret tatt opp i brev form til utenriksminister Vollebæk, i forbindelse med behandlingen av ovennevnte melding. Vi mener at hvert sanksjonsregime må vurderes for seg, og det må bli vurdert ut fra siktemålet med sanksjonene. Samtidig har det for Arbeiderpartiet vært viktig å ikke undergrave sanksjonene ved at en begynner med ensidige nasjonale tiltak. Videre har Arbeiderpartiet også tatt til orde for at sanksjonene mot Irak må drøftes. Dette følges opp av Regjeringen Stoltenberg, som har vært opptatt av at de endringene i sanksjonsbestemmelsene som FN nylig har vedtatt, må fungere optimalt og bringe humanitære leveranser til de nødlidende og sivilbefolkningen. Norge vil holde nær kontakt med FN om dette.

I forbindelse med behandlingen av Utviklings- og menneskerettighetsministerens redegjørelse for Stortinget i desember 1999, tok Arbeiderpartiet, sammen med stortingsflertallet, initiativ til en større vridning av bistanden mot regionale bevilgninger. Arbeiderpartiet har videre tatt til orde for en grunnleggende debatt om helheten i norsk utviklingssamarbeid. I en slik sammenheng mener

Arbeiderpartiet det er viktig å legge vekt på å drøfte forholdet mellom bilateralt og multilateralt utviklingssamarbeid og de frivillige organisasjonenes rolle i utviklingspolitikken.

Arbeiderpartiet støttet Regjeringens strategi for næringsutvikling i Sør som et viktig løft i norsk utviklingspolitikk. Strategien tar sikte på å stimulere norsk næringsliv til å investere og engasjere seg langsiktig i utviklingsland. Regjeringen vil legge fram forslag på dette området. Arbeiderpartiet har i denne perioden også hatt en aktiv holdning til demokratisiden av bistanden, og har gitt sin tilslutning til at arbeidet for demokratisering og oppbygging av sentrale rettsstatsfunksjoner inngår som en integrert del av bistanden.

Budsjettforliket mellom Arbeiderpartiet og sentrumpartiene i behandlingen av statsbudsjettet for 2000, innebar en ODA-andel på 0,89 % av BNI. Dette er i tråd med Arbeiderpartiets programformuleringer om en gradvis økning av bistanden til 1 % av BNI.

Arbeiderpartiet mener det er viktig at Norge deltar i Verdensbankens karbonfond. Det er i tråd med Norges internasjonale miljøengasjement og miljøforpliktelse. I budsjettavtalen mellom Arbeiderpartiet og sentrumpartiene ble det lagt inn 8 mill. kroner til dette, samt 6 mill. kroner i tilsagnsfullmakt for 2000. Stortinget ga Regjeringen samtykke til å inngå avtale om norsk deltakelse i mars 2000.

FORSVAR OG SIKKERHET

I lys av de senere års sikkerhetspolitiske utvikling har denne perioden vært preget av en nødvendig og løpende strukturdebatt i Forsvaret. En debatt om hvordan vi best kan finne balansen mellom våre internasjonale og allierte forpliktelser og det mer klassiske invasjonforsvaret. Denne debatten har langt på veg blitt forsterket av den ubalansen som etter hvert har oppstått i Forsvaret, mellom oppgaver, struktur og driftsmidler. Arbeiderpartiet har hele tiden vært opptatt av å understreke at Forsvarets virksomhet og utvikling er avhengig av mest mulig forutsigbare og stabile rammebetingelser. Dagens nivå på driftsutgiftene må stabiliseres og deretter reduseres for å få plass til de årlige investeringene. Dette har vi ved flere anledninger understreket i Stortinget både i innstillinger og i debatter, bl.a. i budsjettinnstillingen i desember i fjor.

Regjeringen Bondevik la i november 1998 fram en melding hvor de argumenterte for nødvendigheten av opprettelse av et Regionfelt Østlandet. Det var derfor kritikkverdig at samme regjeringen i sin oppsummering kort avviste forslagene om et slikt felt, samtidig som de foreslo å utrede et såkalt utvidet 0-alternativ. Dette alternativ var klart avvist av Forsvaret. Særlig kritikkverdig var det at det ble foreslått å utrede utvidelse av Hjerkinns skytefelt. Regjeringen Bondevik la dermed ansvaret til Stortinget for å føre saken fram. Da Stortinget behandlet saken i mars 1999, sikret Arbeiderpartiet en beslutning etter at Arbeiderpartiets stortingsgruppe hadde fattet sitt avgjørende vedtak om å bygge ut Regionfelt Østlandet.

Når Regjeringen Bondevik ikke kunne ta et slikt standpunkt, tok Arbeiderpartiet den belastningen det var å bære fram regionskytefelt-saken. Valget falt på Gråfjellet i Hedmark. Selv om det var en beslutning som ikke ble tatt med lett hjerte, er det en nasjonal forpliktelse å sikre Forsvarets avdelinger øvingsmuligheter som samsvarer med våre forsvarspolitiske mål og den forsvarsteknologiske virkelighet. Dette har med vår forsvarspolitiske troverdighet å gjøre.

Budsjettforliket mellom sentrumspartiene og Arbeiderpartiet i 2000-budsjettet, ga en manko for Forsvaret på 361 mill. kr over to år, midtveis i inneværende fireårs langtidsprogramperiode. Det var i seg selv bekymringsfullt, men likevel et lite bidrag til å rette opp følgene av foregående års budsjettforlik mellom sentrumspartiene og Høyre og Fremskrittspartiet. Da manglet over en halv milliard på å oppfylle langtidsprogrammets forutsatte bevilgningsnivå.

Da Stortinget behandlet meldingen om Forsvarets deltakelse i internasjonale operasjoner i april 2000, sikret Arbeiderpartiet flertall for Regjeringen Bondevik sitt opplegg. De anbefalte opprettelsen av en Forsvarets innsatsstyrke for internasjonale operasjoner, som vil være på inntil 3500 personell. Innsatsstyrken skal inngå som en integrert del av det nasjonale forsvar, basert bl.a. på allmenn verneplikt og mobilisering. Den skal gjøre Forsvaret i stand til å reagere raskere, mer fleksibelt og med økt utholdenhet når internasjonale kriser oppstår. Etter Arbeiderpartiets mening var det viktig å få på plass strukturen for Forsvarets innsatsstyrke slik at vi bedre kan ivareta våre internasjonale forpliktelser. Fordi vår forsvarspolitiske troverdighet i framtida i stor grad vil avhenge av vår innsats utenfor landets grenser, mener vi at en slik styrke er nødvendig. Arbeiderpartiet preget også i stor grad flertallets syn i forsvarskomiteens innstilling i saken.

EU har i løpet av det siste året tatt viktige skritt i retning av en felles sikkerhets- og forsvarspolitikk (ESDP). For Arbeiderpartiet har det vært viktig at man fra norsk side signaliserer støtte til en styrket europeisk evne til krisehåndtering, og å sikre at EUs felles sikkerhets- og forsvarspolitikk utvikles i nært samarbeid mellom NATO og EU, og at en oppnår en tettest mulig norsk tilknytning til samarbeidet gjennom gode avtaler mellom EU og såkalte tredjeland. Arbeiderpartiet har hele tiden tatt til orde for at Norge skal være en konstruktiv bidragsyter og medspiller i denne prosessen. Etter hvert har vi klart å etablere enighet på Stortinget for en slik politikk.

Stortingets vedtak fra april i år om opprettelse av en innsatsstyrke til internasjonale operasjoner, åpner opp for at Norge kan stille styrker til disposisjon bl.a. i en eventuell EU-ledet operasjon. Regjeringen Stoltenberg følger dette opp overfor EU, og har signalisert at Norge er forberedt på å bidra med styrker. For Arbeiderpartiet har det vært viktig å understreke vårt medansvar for freden og stabiliteten i Europa.

Startsignalet til prosjektet om anskaffelse av nye fregatter til sjøforsvaret, ble gitt i innstillingen til den første langtidsmeldingen fra 1990-årene. En anskaffelse som anses nødvendig, uavhengig av hvilken framtidig forsvarsstruktur en ønsker å legge til grunn. Norge er en sjøfartsnasjon som sitter på over 30 % av Vest-Europas areal inkludert havområdene. Dette nødvendiggjør et solid sjøforsvar og havgående fartøyer av en slik størrelse som de planlagte fregattene. Arbeiderpartiet har helt siden starten vært positive til fregattprosjektet, og har sikret støtte for Regjeringens opplegg i Stortinget. Regjeringen Bondevik besluttet å tildele kontrakten vedrørende byggingen av fem nye fregatter til den spanske hovedleverandøren Bazan. Regjeringen Stoltenberg videreførte den tidligere regjeringens arbeide. Avtalen mellom Bazan og det norske Sjøforsvaret - historiens største norske forsvarskontrakt til 14 milliarder - ble signert den 23. juni i år. Stortingets forutsetning om 100 pst. gjenkjøp er oppfylt, og i kontrakten ligger det derfor betydelige gjenkjøpsordninger for norsk industri.

På grunn av økonomien i Forsvaret, ble det på vårparten 2000 nødvendig å gjøre endringer i de planlagte større anskaffelser og i løpende investeringsprosjekter. Regjeringen Stoltenberg fremmet en proposisjon om Forsvarets investeringer, og fikk et enstemmig Stortinget med seg på å ikke gjennomføre kampflyprosjektet nå, samt å utsette avklaringen av spørsmålet om oppstart av nye missiltorpedobåter (MTB'er). Arbeiderpartiet og resten av forsvarskomiteen, fant det uheldig at det

ikke var mulig å gjennomføre det materiellprogrammet som Stortinget har vedtatt gjennom behandlingen av gjeldende langtidsmelding.

Endelig har vi nådd målsettingen i Haakerutvalgets innstilling, om at vernepliktige får kr. 100,- pr. dag. Dette ble vedtatt i Stortinget i juni 2000, da en enstemmig forsvarskomite gikk inn for Regjeringen Stoltenbergs forslag om en oppjustering av tjenestetillegget for de vernepliktige.

KONTROLL- OG KONSTITUSJONSKOMITEEN

Stortingets kontroll- og konstitusjonskomite ble opprettet i 1993, og har som oppgave bl.a. å gjennomgå regjeringens protokoller, meldinger om embetsutnevnelser og utvalg, styrer og råd. Kontroll- og konstitusjonskomiteen behandler Riksrevisjonens og Sivilombudsmannens dokumenter til Stortinget og klager til Stortinget fra privatpersoner. Komiteen behandler også grunnlovssaker, valglovgivning, Stortingets forretningsorden, statsregnskapene og meldinger om statsrådenes forvaltning av statens interesser i selskaper, banker m.v..

Arbeiderpartiet har gitt arbeidet med kontroll og konstitusjonsspørsmål høy prioritet i perioden. Kontrollarbeidet er nødvendig for at Stortinget skal kunne håndheve det konstitusjonelle og parlamentariske ansvaret for Regjeringens medlemmer og forvaltningen for øvrig. Komiteen har i perioden behandlet en rekke saker som viser nødvendigheten av dette arbeidet.

Av saker Arbeiderpartiet har engasjert seg i kan nevnes Riksrevisjonens undersøkelser vedrørende forvaltningen av rammetilskuddet til Norges Idrettsforbund, Justisdepartementets praksis når det gjelder arbeids- og oppholdstillatelse, anskaffelsen av F-16 kampfly i perioden 1975-98, produksjon og kvalitet i Statens Pensjonskasse, lokal lønnspolitikk i departementene, trygdeetatens oppfølging av sykemeldte og øremerkede tilskudd. I alle disse sakene har et bredt flertall sluttet opp om konklusjoner og forslag til nødvendige tiltak og forbedringer.

Arbeiderpartiet har videre tatt aktiv del i behandlingen og påvirket utfallet av en rekke store og viktige saker. Blant annet kan nevnes rapporten fra kommisjonen som ble nedsatt for å gjennomgå ulike årsaksforhold knyttet til bankkrisen og Riksrevisjonens undersøkelse av hovedflyplassens og Gardermobanens bedriftsøkonomiske lønnsomhet. Videre har partiet lagt ned betydelig arbeid i behandlingen av Riksrevisjonens undersøkelser av styring og oppfølging av prosjektet Nytt Rikshospital, av Sosial- og helsedepartementets oppfølging av de helsepolitiske forutsetningene for byggingen av nytt Rikshospital og gjennomgangen av økningene i kostnadsoverslagene for utbyggingen av fastlandsforbindelsen til Magerøya og Nordkapp, det såkalte FATIMA-prosjektet. I tillegg har komiteen behandlet sak om dokumentoffentlighet for Stortinget og dets organer.

I perioden er det blitt behandlet 12 grunnlovsforslag som ble fremmet i forrige Stortingsperiode. Ingen av grunnlovsforslagene ble vedtatt.

REGJERINGENS VIRKSOMHET

REGJERINGENS SAMMENSETNING

Regjeringen Stoltenberg tiltrådte 17. 03. 00, og består av:

Jens Stoltenberg	statsminister
Thorbjørn Jagland	utenriksminister

Bjørn Tore Godal	forsvarsminister
Grete Knudsen	nærings- og handelsminister
Jørgen Kosmo	arbeids- og administrasjonsminister
Karl Eirik Schjøtt-Pedersen	finansminister
Sylvia Brustad	kommunalminister
Tore Tønne	helseminister
Ellen Horn	kulturminister
Guri Ingebrigtsen	sosialminister
Terje Moe Gustavsen	samferdselsminister
Otto Gregussen	fiskeriminister
Anne Kristin Sydnes	bistandsminister
Siri Bjerke	miljøvernminister
Bjarne Håkon Hanssen	landbruksminister
Hanne Harlem	justisminister
Karita Bekkemellem Orheim	barne- og familieminister
Olav Akselsen	olje- og energiminister
Trond Giske	kirke-, utdannings-, og forskningsminister

REGJERINGENS ARBEID

Regjeringen baserer sin politikk på Arbeiderpartiets program "Samråderett", vedtatt på landsmøtet i 1996, Regjeringen Jaglands Langtidsprogram 1998 – 2001 og programmet "Rettferdig fordeling", vedtatt på landsmøtet i 1998. Den budsjettavtalen som ble inngått med sentrumpartiene om Statsbudsjettet for 2000 har vært utgangspunkt for Regjeringens økonomiske politikk og fordelingspolitikk i år.

Norge er et land med enestående muligheter. I det norske folk. I kulturen. I naturressurser. I våre politiske tradisjoner og fredelige samfunn. Men et slikt mulighetenes samfunn er ikke gitt oss. Det er utviklet gjennom et århundre med visjonære reformer, hardt arbeid og politisk mot. Drivkraften for de som bygget det norske velferdssamfunnet var at de så mulighetene for arbeid til alle og solidaritet i vårt eget land og i verden. Disse verdier har vært ledende i Regjeringens arbeid. Målet har vært å videreutvikle et av verdens beste velferdssamfunn, og sikre grunnlaget for verdiskapning og rettferdig fordeling i en ny tid.

FORNYING AV OFFENTLIG SEKTOR

Offentlig sektor er bærebjelken i velferdssamfunnet vårt. Regjeringen har derfor gått tungt inn for å videreutvikle og fornye offentlig sektor, med sikte på å gjøre den bedre og sterkere. Brukernes krav til tjenester forandrer seg – og da må også tjenestene forandre seg. Målet er en mer effektiv og brukervennlig tjenesteproduksjon, som kan oppnås igjennom mer delegering av ansvar til hver enkelt institusjon, økt frihet og forenkling av regelverk. Dette vil bidra til bedre tjenester for brukerne, og lette arbeidsdagen for de ansatte.

På de få månedene som har gått siden Regjeringen tiltrådte har den kommet et godt stykke på vei i dette viktige arbeidet. Et eget regjeringsutvalg, ledet av Jørgen Kosmo, er en pådriver i prosessen. Ett av de mange temaene dette utvalget arbeider med, er tilgjengelighet til offentlige tjenester. Regjeringen har satt seg som mål at forvaltningen skal være døgnåpen, og da må mest mulig av tjenestene være tilgjengelige på Internett.

Mulighetenes Norge ligger både i byene og i distriktene. Men utfordringene er annerledes i Kragerø enn i Kautokeino. Regjeringen ønsker å skape større rom for lokale løsninger på lokale utfordringer. Kommunepolitikere har lenge etterlyst en større andel frie midler. Regjeringen har derfor lagt fram en plan for utvikling og innlemming av øremerkede tilskudd. I tillegg er det fremmet forslag om forenkling i kommunelovens økonomi-bestemmelser, som vil bidra til redusert statlig kontroll med kommunene. Det er foreslått flere endringer i inntektssystemet som i sum vil føre til en jevnere inntektsfordeling kommunene imellom.

BOLIG

Boligprisene øker stadig. Unge som skal etablere seg i sin første bolig blir spesielt hardt rammet, og dette er ikke i tråd med Regjeringens ønske om at Norge skal være mulighetenes samfunn. Det har vært avholdt samråd om solidarisk boligpolitikk med de berørte parter, og 6 regionale bosettings-konferanser. Videre er forskrift om prøveordning med husleietvistnemd i Oslo sendt på høring. Disse tiltakene er ledd i å forberede en helhetlig boligpolitisk satsing.

FAMILIE

Mange av våre velferdsordninger er innrettet mot "A4-familien" med mor, far og to barn. Regjeringen har som mål at mulighetenes Norge skal være åpent også for de som av forskjellige grunner lever i en annen familieform enn denne. Dette krever at velferdsordningene gjennomgås og fornyes der det er behov for det. Regjeringen har foreslått at fedre skal få en selvstendig opptjeningsrett til fødselspenger. Dette vil gjøre det lettere for mange å ta ut pappapermisjon. Om mor studerte, eller far var i deltidsarbeid, kunne den gamle regelen bidra til å begrense fars mulighet til å ta permisjon.

Annet:

- Markert norske standpunkter på FNs kvinnekongress, Beijing + 5, hvor spørsmål om abort, vold mot kvinner og seksuell orientering ble drøftet
- Åpnet en kontakttелефон for innvandrere som har behov for hjelp i forbindelse med tvangsekteskap
- Lagt fram en pakke for oppfølging av NOVA-undersøkelsen om homofiles levekår på 650.000,-
- Styrket forbrukernes rettigheter gjennom en ny angrerettlov

KRIMINALITET

Som et ledd i fornyelsen av offentlig sektor er det startet en gjennomgang av politiets administrative og forvaltningsmessige oppgaver. Slik kan politifolk få bedre tid til å gjøre politiarbeid, mens støttefunksjonene kan bli utført av andre.

Regjeringen har lagt fram lovforslag om å åpne for anonym vitneførsel i straffesaker, som kan ha stor betydning i saker som omfatter organisert kriminalitet.

Annet:

- Startet et arbeid med å effektivisere straffesakskjeden, slik at hurtig saksbehandling sikres.
- Varslet forslag om at det skal settes frister for hvor lang tid det skal ta før en sak kommer opp for retten

SOSIAL OG HELSE

Helsesektoren er en av de viktigste tilbud vi gir til innbyggerne. Selv om hovedtyngden av helsetjenester ytes utenfor sykehus, på allmennlegekontorer, helsestasjoner og i pleie- og omsorgstjenesten, er det forholdene i våre sykehus som Regjeringen har brukt mest tid på siden tiltredelsen. Sykehusene har over flere år opparbeidet seg store underskudd, og Regjeringen gav derfor en tilleggsbevilling på 1,25 milliarder allerede en måned etter tiltredelsen. Flere penger er imidlertid bare en del av løsningen på problemene sykehusene sliter med. En bedre organisering av sykehusenes drift vil kunne frigjøre mer av legenes og sykepleiernes tid til pasientene. Regjeringen har gitt seg selv to år på å etablere en modell for offentlig sykehusdrift som er mer robust og mer effektiv enn i dag.

Annet:

- Startet omorganisering av den statlige legemiddelforvaltningen
- Lagt fram en melding om akuttmedisinsk beredskap
- Lagt fram en stortingsmelding om eldreomsorgen for å følge opp eldreplanen
- Fremforhandlet en avtale med pensjonistenes organisasjoner om oppregulering av G med 4,6%.
- Foreslått en særskilt kompensasjon til tidligere Nordsjødykkere som har blitt varig arbeidsuføre

KIRKE- OG UNDERVISNING

Undervisning er en prioritert sak for Regjeringen. Reformen for etter- og videreutdanning vil blant annet sikre mulighetene til de som av forskjellige årsaker ikke har fått tatt utdanning. Regjeringen har derfor lagt fram forslag om voksnes rett til gratis grunnskole og til fullført videregående opplæring. Det øvrige arbeidet med reformen er godt i gang.

Gode og motiverte lærere er viktig for å sikre at den enkelte elev og student skal ha anledning til å ta i bruk mulighetene sine. Regjeringen har forhandlet fram et historisk godt oppgjør for lærerne. I tråd med ideen om fornying av offentlig sektor, er tanken å vri mer av lærernes tid over til direkte arbeid med elever/studenter.

De homofiles plass i Kirken har i perioden vært viet stor interesse. Regjeringen ønsker en åpen folkekirke, der det skal være rom for alle, uavhengig av samlivsform.

Annet:

- Fordelt 100 millioner kroner til gratis lærebøker i videregående skole
- Foreslått 1 milliard kroner til fortsatt opptrapping av Forskningsfondet
- Satt i gang Nasjonalt senter for læring og utvikling
- Anket dommen i Alta herredsrett der staten ikke vant fram i saken mot sokneprestene Lyngmo og Thorsen

NÆRINGSPOLITIKK OG ARBEIDSLIV

Innen landbruket legger Regjeringen opp til en politikk som best mulig kan forberede de norske bøndene på de internasjonale rammebetingelsene som WTO-avtalen vil sette. I landbruksoppgjøret ble det lagt opp til at tilskudd fra staten ble omfordelt i retning av større bruk som har ressursgrunnlag til å utgjøre hovedinntekten til bonden. Et annen målsetting i oppgjøret var å bidra til at matvareprisene går ned mot nivået i våre naboland. En viktig del av mulighetenes Norge ligger i havet, i fiske og havbruksnæringen. Gode eksportvilkår er avgjørende for at vi skal lykkes. Regjeringen har arbeidet aktivt for å få igang en ny bred forhandlingsrunde om verdenshandelen. Dette vil kunne bidra til å gi våre eksportnæringer bedre og mer forutsigbare rammebetingelser. IT og eteknologi skaper stadig nye muligheter for næringsutvikling, og for å forbedre dagens varer og tjenester. Regjeringen ønsker at Norge skal være et foregangsland innen denne nye næringen. eNorge, den første egne helhetlige e-planen ble lansert i juni. Den omfatter hele bredden av IT-utfordringer i samfunnet, og vil bli revidert hver halvår.

Arbeiderpartiet bidro til at det i budsjettet for 2000 ble lagt inn økte tiltak for å lette situasjonen for offshoreindustrien. Dette har Regjeringen fulgt opp. Det er blant annet fremmet forslag om en dispensasjonsordning i permitteringsloven som gjør at arbeidstakerne som er permittert og deltar på kurs ikke mister dagpenger når det er gått 52 uker.

Annet:

- Fremmet forslag om nye skatteregler for opsjoner i arbeidsforhold til regler som er mer vanlig internasjonalt
- Gitt tilslutning for norsk deltagelse i EUs Centres of Excellence
- Opprettet et "Forum for forskning og IT" i tilknytning til EU-delegasjonen i Brussel
- Etablert en arbeidsgruppe imellom Norge og Sverige om IT-politikk
- Fremmet en ny lov om havbeite som regulerer utsetting og gjenfangst av diverse skalldyr til næringsformål
- Avklart at SIVA representerer staten i eiendomsselskapet og utviklingsselskapet på Fornebu
- Tatt initiativ til å etablere et Verdiskapningsprogram for matproduksjon i norsk landbruk
- Satt i gang arbeidet med et verdiskapningsprogram for skogbruket med sikte på å øke verdiskapningen og konkurranseevnen for hele skognæringen
- Lagt fram forslag til ny lov om børsvirksomhet, som gir Oslo Børs mulighet til å møte de internasjonale og teknologiske utfordringene på en offensiv måte

ENERGI, MILJØ OG SAMFERDSEL

Norges naturressurser gir oss store muligheter. Regjeringen har satt fart i utbyggingen av olje- og gasssektoren ved å foreslå utbygging av feltene Ringhorne, Grane og Kvitebjørn. For Regjeringen er det viktig å legge til rette for at også framtidige generasjoner kan oppleve vår flotte natur. Derfor har man blant annet styrket vernet av villaksen gjennom en prinsippavgjørelse om etablering av nasjonale laksevasdrag og laksefjorder, og vedtatt et nytt forvaltningsregime for ulv.

Det er fremmet forslag om omstillingstiltak i Posten, der antallet rene postkontor reduseres til fordel for om lag 200 flere poststeder drevet av samarbeidspartnere. Dette vil bidra til å bringe tjenestene nærmere brukerne. I perioden har det også blitt utlyst fire konsesjoner for etablering og drift av tredje generasjons systemer for mobilkommunikasjon i Norge. Dette åpner for en rekke nye tjenester, blant annet multimedietjenester der tekst, tale og video kan kombineres.

Annet:

- Lagt fram forslag om endringer i verdsettingsreglene for fastsettelse av eiendomsskattegrunnlaget i kraftanlegg. Målsettingen er å fange opp de faktiske verdiene i kraftanleggene på en bedre måte enn med nåværende regler
- Opprettet landets nest største verneområde, "Setesdal Vesthei Ryfylkeheiane landskapsvernområde"
- Økt satsingen på forebygging av rovdyrskader
- Avklart at det ikke er behov for å endre forurensingsloven i forbindelse med Stortingets vedtak om omgjøring av Naturkrafts utslippstillatelser for gasskraftverkene på Kårstø og Kollsnes
- Vedtatt midlertidig vern av korallrevet på Selligrunnen i Trondheimsfjorden
- Lagt fram forslag til Oslopakke 2 for å satse på kollektivtrafikk i Oslo og Akershus

KULTUR

Norge skal også by på muligheter for kulturell utfoldelse og kulturelle opplevelser. Vi er en ung nasjon, og vi feirer 100 års selvstendighet i 2005. Regjeringen ønsker å ruste opp kultur-Norge fram mot denne milepælen. Et av tiltakene som allerede er gjennomført er etableringen av en ny tilskuddsordning for lokalt basert frivillig virke på kulturområdet på 20 millioner kroner, og for lokale idrettslag og -foreninger på 81,2 millioner kroner.

Annet:

- Nedsatt et nytt styre for NRK
- Varslet at nye konsesjonsrunder for riksdekkende jordbundet reklamefinansiert fjernsyn og lokalradio vil bli utlyst
- Bidratt til løsning på den akutte krisen ved Kunsthøgskolen i Oslo
- Gjennomført arkitektkonkurransen om den nye operaen i Bjørvika, der det norske arkitektfirmaet Snøhetta ble utropt som vinner 22. juni

UTENRIKS, BISTAND OG FORSVAR

Mulighetenes samfunn skapes også i kontakt med andre land. Regjeringen legger opp til medansvar i Europapolitikken. Derfor gikk Regjeringen inn med 1,3 milliarder for å videreføre det norske engasjementet i de fredsbevarende styrkene i Kosovo i forbindelse med behandlingen av Revidert Nasjonalbudsjett. Videre er det tatt initiativ til et omfattende program for å bekjempe smittsomme sykdommer i Østersjøområdet.

Medansvar er også Regjeringens linje i kampen mot global fattigdom. Fattigdom avler dårlig helse, som igjen avler mer fattigdom. Når unge arbeidsføre mennesker dør en for tidlig død, eller blir kronisk syke, kan de verken ta hånd om sine barn eller skaffe seg et utkomme. Regjeringen har derfor satt fokus på helse i utviklingspolitikken. Den globale alliansen for vaksiner og

immunisering har i inneværende år fått en bevilling på 10 millioner, som en start på en total bevilling på 1 milliard i løpet av fem år.

Vårt forsvar står ovenfor store utfordringer. Regjeringen ønsker et forsvar som møter de nye sikkerhetspolitiske utfordringene innen- og utenlands på en trygg og effektiv måte. Dette vil kreve til dels store omstillinger.

Annet:

- Foreslått å øke rammene for tilsagnsfullmaketen til samarbeidsprosjekter i Sentral- og Øst-Europa fra 250 til 300 millioner kroner
- Slutført arbeidet med Russlandsstrategien
- Sørget for at Norge er gitt status som fullverdig medlem i Stabilitetspakten for Sørøst-Europa
- Lagt fram forslag under tilsynskonferansen under Ikke-spredningsavtalen (NPT) med sikte på å bidra til videre framgang i nedrustningsarbeidet
- Gitt aktiv støtte til Russlands ønske om medlemskap i WTO
- Vist en klarere holdning i kampen mot korrupsjon ved å øke støtten til utviklingsland som angriper korrupsjon, samt å ha en mer aktiv holdning til korrupsjon fra egne bistandsaktører.
- Besluttet å gi Bazan i oppdrag å bygge fem nye fregatter for forsvaret
- Foreslått å ikke anskaffe 20 nye kampfly med bakgrunn i behovet for økonomisk handlefrihet for framtidige prioriteringer
- Utsatt beslutningen om eventuell anskaffelse av Skjold-klasse missiltorpedobåter i påvente av konklusjonene i neste langtidsdokument for forsvaret/forsvarsstudien 2000
- Lagt fram forslag om endringer i Forsvarets logistikkfunksjoner med hensyn til framtidig virksomhet, styring og organisering.

DET NORSKE ARBEIDERPARTIS LOTTERIVIRKSOMHET

Roselotteriet er organisert som en egen avdeling underlagt Det norske Arbeiderparti.

Virksomheten holder til ved Folkets Hus i Hunndalen, og her ifra administreres DnA's landsomfattende lotteri. Roselotteriet selger lodder via telefonhenvendelser til partiets medlemmer. Det ringes en del på dagtid, men største delen av kontakten blir foretatt på kveldstid.

Roselotteriet virksomhet består av:

Administrasjonen
Salgsavdeling - Hunndalen
Salgsavdeling - Lillehammer

VIRKSOMHENTEN I 1998

Pr. 01.07.98 er det 4 ansatte i hele stillinger i administrasjonen. Dette er daglig leder, kontorleder, kontorsekretær og salgs- og informasjonssekretær.

Ved salgsavdelingen er følgende ansatt:

2 gruppeledere
7 selgere - Lillehammer
8 selgere - Hunndalen

Det er 2 gruppeledere og 3 selgere som er ansatt i 100% stillinger, resten arbeider deltid.

Det jobbes videre med dataløsning og klargjøring for år 2000 problematikken.

Omsetningen for 1998 er på 8 290 905, resultatet for 1998 viste et overskudd på kr. 457.000,-. 1998 har vært et år med tunge investeringer på datautstyr og programløsninger.

VIRKSOMHETEN I 1999

I 1999 fullføres arbeidet med å klargjøre datautstyret for år 2000. Det blir kjørt tester som ikke gir store feilsignaler. Dette blir i samarbeid med dataleverandør utbedret.

Bjørnar Hagebakken sier opp sin stilling som daglig leder for å gå over i annen jobb. Svein Roar Coldevin blir fast ansatt som daglig leder etter å ha vikariert i stillingen.

Det er fire ansatte i administrasjonen. Dette er daglig leder, kontorleder, kontorsekretær og salgs- og informasjonssekretær.

Ved salgsavdelingene er følgende ansatt:

2 gruppeledere
5 selgere - Lillehammer
7 selgere - Hunndalen

Det er til sammen 4 personer som har 100% stillinger, resten er ansatt i deltidsstillinger.

Omsetningen for 1999 er på kr. 8.868.688,- kroner og resultatet viser et overskudd på kr. 1.421.745,-.

VIRKSOMHETEN I 2000

Pr. 30.06.2000 er det 3 ansatte i hele stillinger i administrasjonen. Disse er daglig leder, kontorleder og salgs- og informasjonssekretær. På grunn av nytt datautstyr og tidsbesparelser som følge av dette kunne en stilling i administrasjonen spares inn. Dette ble gjort i løpet av våren 2000.

Ved salgsavdelingene er det ansatt:

2 gruppeleder
2 selgere - Lillehammer
4 selgere - Hunndalen

Det er 5 stykker som jobber 100% stilling, resten er ansatt i deltidsstilling.

Det vil i løpet av august/september bli ansatt 2-3 selgere på hver avdeling. Det er pr. i dag ledige stillinger som selgere, disse vil bli besatt så snart skolene begynner igjen. Det er blitt en vane at noen av selgerne enten slutter eller begynner når skolene begynner, grunnet studier eller avslutning av studier.

År 2000 problematikken ble unngått og alt gikk etter planen. Dette viser at den jobben som ble gjort i 1998 og 1999 var tilfredsstillende.

ARBEIDERNE UNGDOMSFYLKING

AUF kan se tilbake på to aktive og innholdsrike år. Landsmøtet i 1998 vedtok fire hovedmål for AUF på områdene miljø, internasjonal solidaritet og toleranse, deltakelse og rettigheter og organisasjon. Disse målene har vært retningsgivende for AUFs politiske arbeid i perioden.

MILJØ

Miljøproblemene er mer utfordrende enn noen gang. AUF har arbeidet aktivt for å øke engasjementet både blant ungdom og resten av befolkningen. Sentrale miljøsaker for AUF har vært kampen mot gasskraftverk uten ny renseteknologi, økt innsats for fornybar energi, klimaspørsmål, lokal agenda 21, kollektivtransport, vern av Øvre Otta vassdraget, økonomisk vekst og overforbruk. Innenfor disse områdene har vi utarbeidet konkrete forslag til tiltak som har blitt gjennomført av alle våre organisasjonsledd. Miljøutvalget har utarbeidet faktahefter om klima og energi, og andre mer generelle miljøområder.

AUF har i perioden satset mye på skolering av organisasjonen på miljøspørsmål. Vi har etablert miljønettverk, og miljølederne i fylkeslagene har deltatt på flere sentrale kurs.

For å øke engasjementet blant unge har vi besøkt flere ungdomsskoler og videregående skoler over hele landet og snakket om miljøproblemene.

INTERNASJONAL SOLIDARITET OG TOLERANSE

Internasjonalt engasjement har alltid vært viktig for AUF, og i denne perioden har arbeidet blitt utvidet på flere områder.

Grunnlaget for vår for vårt internasjonale arbeid legges i kontakten med våre søsterorganisasjoner. Gjennom arbeidet i Foreningen Sosialdemokratiske Ungdom (FNSU) har AUF et godt samarbeid med de nordiske søsterorganisasjonene. I august 2000 overtok vi presidentskapet i organisasjonen.

AUF har i flere år samarbeidet med våre søsterorganisasjoner i Palestina og Israel. Gjennom samarbeid med Fatah Youth i Palestina har vi tatt del i utviklingen av demokratiet i Palestina. Arbeidet med å samle inn penger til et ungdomshus på Vestbredden er nå avsluttet med 250.000 kroner som resultat. Sammen med midler fra NORAD har vi nå kjøpt et ungdomshus. Fatah Youth skal bruke huset til kursvirksomhet i organisasjonsarbeid, yrkesopplæring og politikk, samt til kontorlokaler. Vi har gjennomført flere studieturer, og representanter for Fatah Youth har deltatt på AUFs internasjonale sommerskole.

Arbeidet med å støtte våre søsterorganisasjoner i Afrika har blitt styrket. Gjennom vårt samarbeid med Botswana National Front (BNF) Youth League i Botswana har AUF over hele landet lært mye om utfordringene på det afrikanske kontinent. Våre venner fra Botswana har besøkt våre lokallag og fylkeslag, i tillegg har de holdt foredrag på flere skoler. Flere delegasjoner fra AUF har besøkt Botswana og avholdt kurs i demokrati og organisasjonsarbeid for medlemmer av BNF Youth League. Som en videreutvikling av prosjektet, har vi siste halve året jobbet sammen med BNF Youth League om en AIDS-kampanje i Botswana.

AUF har også et organisasjons og demokratiutviklingsprosjekt for våre søsterorganisasjoner i Estland, Latvia og Litauen. Gjennom prosjektet har vi besøkt hverandres organisasjoner. Det er i perioden arrangert flere kurs og seminarer i samarbeid med våre søsterorganisasjoner i området.

På kongressen til International Union of Socialist Youth (IUSY) i januar 2000 ble Anniken Huitfeldt valgt som visepresident. I juni samme år samarbeidet AUF med IUSY og BNF Youth League om å arrangere African committee. I tillegg har AUF i perioden hatt ansvaret for å koordinere arbeidet i European committee i IUSY.

AUF har vært svært aktiv i kampen mot rasisme og fremmedfrykt. Blant annet har vi gjennomført en kampanje på de videregående skolene og markert oss i media.

DELTAKELSE OG RETTIGHETER

For AUF er det et klart definert mål å øke ungdoms engasjement, deltakelse og kunnskap om egne rettigheter. Vi har gjennomført foredragsturne på ungdomsskoler og videregående skoler om deltakelse, demokrati og rettigheter på skolen og i arbeidslivet. I samarbeid med LO lagde vi rettighetsbrosjyrer som ble delt ut på mange skoler. Som en del av dette prosjektet har Jens Stoltenberg og Anniken Huitfeldt sammen besøkt flere videregående skoler.

ORGANISASJON

Medlemsutviklingen i AUF har vært god i perioden. I 1998 hadde organisasjonen 7507 medlemmer, og i 1999 lå medlemstallet på 8224.

AUF foretok på begynnelsen av perioden en omfattende organisasjonsanalyse. Mål vår å modernisere AUF og gjøre organiseringen mer effektiv. Organisasjonen har deltatt i diskusjonene om utviklingen av våre nye arbeidsområder. Spesielle satsningsområder var skolering, IT-satsing og kampanjearbeid. Skoleringsarbeid, rutiner og oppfølging av fylkessekretærer og ledere, har vært en bevisst strategi for å styrke AUF som organisasjon.

AUF har som en del av fornyelsen av organisasjonen utformet et nytt profilprogram. Enhetlig og god kommunikasjon viser organisasjonen med større seriøsitet og visuell styrke. Med et likt visuelt uttrykk over hele landet, kommuniserer vi bedre ut til våre medlemmer og ungdom generelt.

AUF har i perioden styrket arbeidet med IT og Internett, og har ansatt en politisk rådgiver som spesielt har dette som sitt ansvarsområde. AUFs internettside har fått en ny profil og mange lokallag har nå egne hjemmesider.

KURS OG KONFERANSER

AUF satser mye på skolering av våre medlemmer ansatte og tillitsvalgte, og har derfor gjennomført flere kurs og konferanser.

AUF er avhengige av aktive lokallag. Her foregår mye av den politiske skoleringen, her skapes nye ideer og det er i lokallagene nye medlemmer får et tilbud om å være aktive. Det er først og fremst fylkeslagene som har ansvaret for å følge opp aktiviteten i prosjekter og studiemateriell som

lokallagene kan bruke. Lokallagsaktiviteten er styrket gjennom to sentrale lokallagslederkurs med politisk og organisatorisk skoling.

På sentralt nivå er det arrangert lederskole med organisatorisk og politisk skoling, i tillegg har fylkeslederne deltatt på fylkesledersamlinger.

AUFs miljø-, skole- og internasjonalledere har fått tilbud om skoling på sine områder. Som et resultat av samlingene er det dannet nettverk på de ulike sektorene, som fungerer som en idébase og en inspirasjon for videre arbeid.

I oktober 1999 arrangerte AUF en oktoberkonferanse som opptakten til partiets programdebatt. Konferansen var på Ingeniørenes Hus og samlet ca. 250 AUFere fra hele landet og vi lærte mer om og diskuterte sosialdemokratiets framtid.

AUF har i tillegg arrangert en egen miljøkonferanse i år, for å øke interessen for miljøspørsmål blant både nye og gamle medlemmer.

PRAKSIS

Praksis er AUFs medlemsavis og kommer ut jevnlig med seks nummer i året. Avisen skal nå ut til både aktive og passive medlemmer. Derfor er det viktig å lage en avis med bred appell. Den inneholder derfor alt fra politisk aktuelle saker og debatter, til internasjonalt stoff og portrettintervjuer. Gjennom spalten "Fra bygd og by", rapporterer Praksis om ting som har skjedd rundt omkring i lokal- og fylkeslagene. Avisen er også lagt ut på AUFs egen internettside.

VALGKAMP

AUFere over hele landet gjorde en kjempeinnsats under hele valgkampen i 1999. Våre ungdomskandidater til fylkesting og kommunestyrene var flinke til å profilere AUF og partiet.

AUFs målsetting ved valget var at Arbeiderpartiet skulle bli det største partiet i vår målgruppe som ble definert som aldersgruppen 18 til 30 år. I skolevalget oppnådde AUF på landsbasis 17,6 prosent. Videre var det et sentralt mål i valgkampen å få inn 100 AUFere i kommunestyre og fylkesting, og samtidig verve nye medlemmer til organisasjonen.

AUF arrangerte både sentralt og lokalt skoleringer av våre skoledebattanter, listekandidater og valgkampmedarbeidere. Sentralt hadde samling for skoledebattantene hvor de fikk politisk skoling og ble grillet på debattsitasjoner.

AUF arrangerte sommerkampanje, bussekspress, foredragsrunder på landets universiteter og høyskoler og en førstegangsvelger kampanje. AUFere i hele landet deltok i skoledebatter.

Bussekspressen var en forlengelse av AUFs sommerkampanje. Den foregikk i slutten av august og var konsentrert til Østlandsområdet. Bussekspressen var et samarbeidsprosjekt mellom partiet og kvinnebevegelsen.

AUFs valgkamp ble koordinert fra AUF sentralt som fungerte som valgkampsentral.

Våre hovedsaker i valgkampen var kampen mot rasisme, ja til gratis skolebøker, nei til private skoler, bedre kvalitet og arbeidsmiljø i skolen og kamp mot sosiale forskjeller og ungdomsledighet. Fremskrittspartiet var AUFs hovedmotstander.

UTØYA

Utøyaleiren er høydepunktet for de fleste AUFere. AUF arrangerer sommerleir sammen med LOs ungdomsutvalg både i 1998 og i 1999. I tillegg til debatter og politiske verksteder, var det på begge leieren konserter og verksteder med kulturelt innhold. I 1998 ble det i tillegg arrangert sommerskole for internasjonale deltakere fra de baltiske landene, Midtøsten, Botswana og Sør-Afrika.

Utøya brukes også til de fleste kurs og konferanser som arrangeres i løpet av året. Sommer som vinter er det landsstyremøter, sekretærkonferanser og sentrale kurs på AUFs egen øy i Tyrifjorden.

IUSY LEIREN

Etter årets Utøyaleir dro 250 AUFere videre til internasjonal leir i Malmö arrangert av IUSY. Leiren varte en uke og samlet ca. 6000 deltakere fra hele verden. Skolering og sosialt samvær var viktig for AUFerne som deltok. AUF hadde ansvaret for å arrangere flere av de politiske debattene og for aktiviteten i det nordiske teltet hvor det ble arrangert seminarer og internasjonale kvelder.

HISTORIE PROSJEKTET

Sommeren 1903 ble Norges Socialdemokratiske Ungdomsforbund stiftet i Drammen. AUF ønsker å markere dette jubileet med å utgi en samlet framstilling av AUFs historie gjennom de siste hundre år. I den forbindelse har AUF ansatt historieprofessor Terje Halvorsen med sikte på produksjon av en ettbindsbok på ca. 400 sider. Boka skal være ferdig til vårt jubileum i 2003.

SENTRALSTYRET I PERIODEN

Anniken Huitfeldt, leder, Jo Stein Moen, nestleder, Halvard Ingebrigtsen, generalsekretær, Trine Brænden Olsen, Anne Ragnhild Kjær Sti, Eva Kristin Hansen, Gry Larsen, Nina Bachke, Bernt Torp,
Kine Smith Larsen, Stian Kato Oen, Trine Eskeland og Øyvind Dahl.
Pål Berrefjord trakk seg fra sentralstyret i februar 1999.

ANSATTE PÅ AUF SENTRALT

Halvard Ingebrigtsen, generalsekretær, Eirik Øwre Torshaug, internasjonal sekretær, Kristina Aas Fure, politisk rådgiver, Gro Tvedt Anderssen, politisk rådgiver, Kjetil Håkon Leira, politisk rådgiver, Tord Kristian Skanke, politisk rådgiver, Martin Bolstad, organisasjonsmedarbeider og Morten Hansen, redaktør av Praksis.